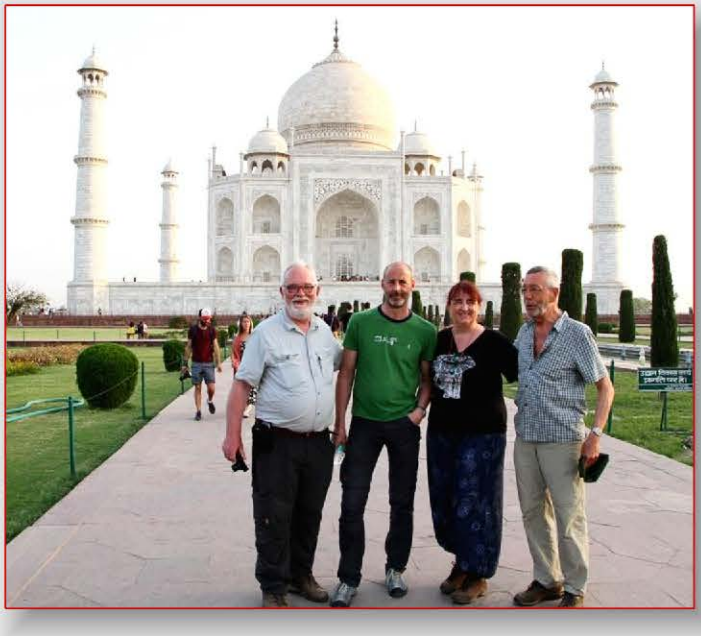

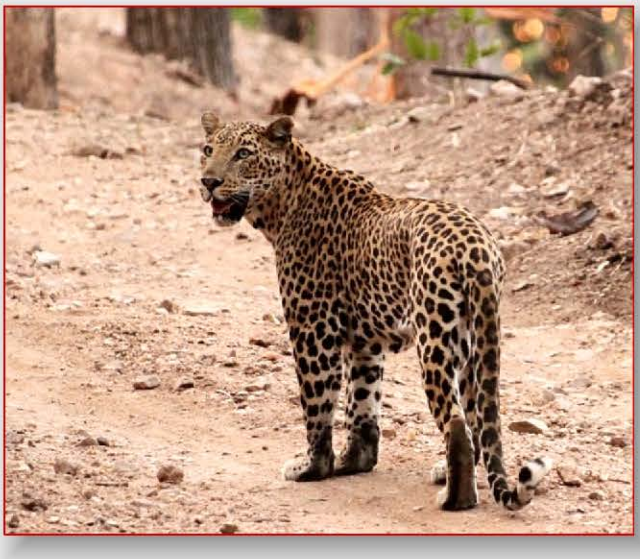

INDIA April 2019
Tijgerexpeditie

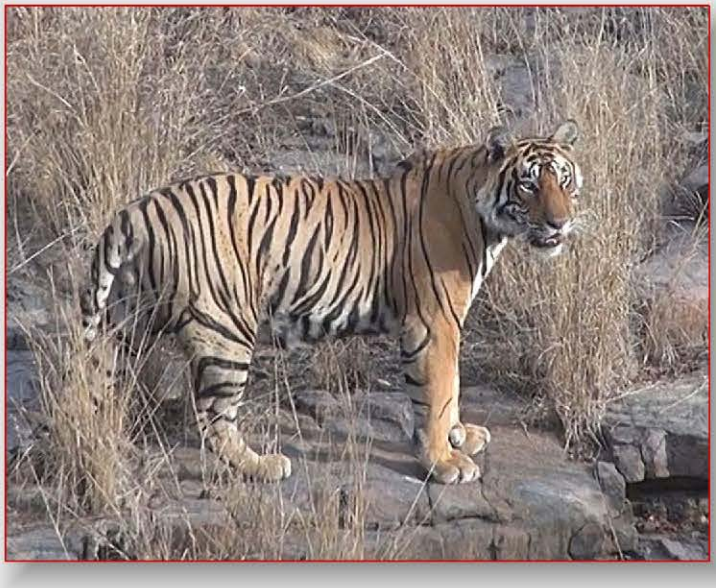

Realisatie: Freddy Hordies

INDIA 2019

Onze Tijgerexpeditie
van 8 tot 26 april

Hier volgt het verslag van onze zeer mooie en rijkgevulde reis in India.
De teller van de verschillende soorten dieren zegt veel over het succes van onze trip: 137 soorten vogels, 30 soorten zoogdieren, 16 soorten reptielen en 6 soorten amfibieën.
Op blz. 120 tot 125 staan de lijsten van al de waarnemingen.
Mijn dank aan Petra en Walter voor de talrijke mooie foto's, en nog eens bedankt Walter, voor het herlezen en verbeteren van de teksten.

Reisorganisatie:
Art of Travel Wilrijk – Belgium, www.artoftravel.be, dat ons prachtig heeft ondersteund tijdens de reis, en vooral dan i.v.m. de vliegtransportperikelen...

De actoren:
Ons team: Petra, Patrick, Walter en Fred.

En de gidsen Virendra Kohli, van 8 tot 16/4, van Delhi tot Khajuraho,
Ashwin H.P., van 17 tot 24/4, van Khajuraho tot Nagpur,
en Mevr. Ragini Doshi, op 25/4, in Mumbai.
Alsook verschillende lokale gidsen, waaronder David Raju, Naresh Singh en Chinmay Deshpande.

En onze drivers

Varia:
Weetjes en detailinfo's over specifieke onderwerpen komen dikwijls van Internet en staan in *italic.*
Soms in het Nederlands, soms in het Engels.
Ook enkele foto's zijn van Internet geplukt.
Voor dieren en planten worden, indien beschikbaar, de Nederlandse, Engelse en Latijnse namen weergegeven. Om de lopende tekst vlotter leesbaar te maken, wordt de vertaling van de namen van geobserveerde dieren maar één keer meegegeven, en dit bij de eerste waarneming.

Maar eerst een proloog, opgesteld door Walter.

Deze reis zal de geschiedenis in gaan als de vakantie met de meeste kopzorgen op het gebied van vliegtransport.
De vluchtplanning:
Heen: BRU-AMS met KLM
Heen: AMS-DEL met Jet Airways
Lokaal: NAG-BOM met Jet Airways
Terug: BOM-AMS met Jet Airways
Terug: AMS-BRU met KLM

Schiphol: één van de laatste vluchten van Jet Airways...

Een reeks problemen op de luchthaven in Brussel voor de korte vlucht naar Schiphol:
Verkeersleiders staken wel en dan weer niet. Na aanstelling van een bemiddelaar zouden er geen acties meer zijn gedurende de Paasvakantie.
Maar toch kunnen enkele diehards het luchtruim nog 2 nachten plat leggen.
Na de verkeersleiders, aangekondigde acties van de security.
Er komt een voorstel. Acties worden daarom opgeschort.
Maar op Charleroi wordt de luchthaven toch platgelegd.
Brussel overslaan en per taxi naar Amsterdam is enkel toegelaten als er effectief een staking bezig is.
Dan en voornamelijk de problemen met Jet Airways: De 2de grootste luchtvaartmaatschappij van

India staat op de rand van bankroet, met bijna 1 miljard dollar schulden, personeel dat dit jaar nog niet betaald is, geleasede vliegtuigen die niet betaald zijn, ...
De SBI (State Bank India) neemt de controle over maar raakt moeilijk aan fondsen.
Heel wat vluchten moeten geschrapt worden omdat ze geen geleasede vliegtuigen meer hebben.
Als de vloot onder de 20 toestellen zakt en er niet genoeg dagelijkse vluchten meer zijn, kan de internationale licentie geschrapt worden.
De piloten kondigen een staking aan vanaf 1 april. Na betaling van hun loon van december schorten ze de staking op tot 15 april. Goed voor de heenreis, onzeker voor de terugreis.
Brandstofleveranciers blokkeren het voltanken enkele uren wegens openstaande rekeningen.
De lokale vlucht is geschrapt en wordt door Art of Travel vervangen door een van Air India.

Programma:

	Program	Overnight
Monday, 8 April 2019	Brussel - Amsterdam	---
	Amsterdam - Delhi	---
	Transfer hotel	Le Méridien
Tuesday, 9 April 2019	Sightseeing Old and New Delhi	Le Méridien
Wednesday, 10 April 2019	Delhi-Jaipur (5h)	Marriott Jaipur
Thursday, 11 April 2019	Sightseeing Jaipur	Marriott Jaipur
Friday, 12 April 2019	Jaipur – Ranthambore	
	Visit Ranthambore fort	The Tigress
Saturday, 13 April 2019	Ranthambore National Park	The Tigress
Sunday, 14 April 2019	Train from Ranthambore to Bharatpur	
	Keoladeo National Park	
	Bharatpur - Agra	
	Visit Agra Red Fort	Radisson
Monday, 15 April 2019	Visit Taj Mahal	
	Agra- Gwalior	
	Visit Gwalior Fort	Taj Usha Kiran Palace
Tuesday, 16 April 2019	Gwalior - Khajuraho	Radisson Jass
Wednesday, 17 April 2019	Visit Khajuraho temples	
	Khajuraho - Bandhavgarh	Kings Lodge
Thursday, 18 April 2019	Bandhavgarh National Park	Kings Lodge
Friday, 19 April 2019	Bandhavgarh National Park	Kings Lodge
Saturday, 20 April 2019	Bandhavgarh – Kanha	Singinawa Jungle Lodge
Sunday, 21 April 2019	Kanha Tiger Reserve	Singinawa Jungle Lodge
Monday, 22 April 2019	Kanha – Pench	Pench Tree Lodge
Tuesday, 23 April 2019	Pench National Park	Pench Tree Lodge
Wednesday, 24 April 2019	Pench - Nagpur	
	Nagpur - Mumbai	
	Transfer naar hotel	Trident Nariman Point
Thursday, 25 April 2019	Bezoek Mumbai	
Friday, 26 April 2019	Mumbai – Amsterdam/Parijs	---
	Amsterdam/Parijs - Brussel	---

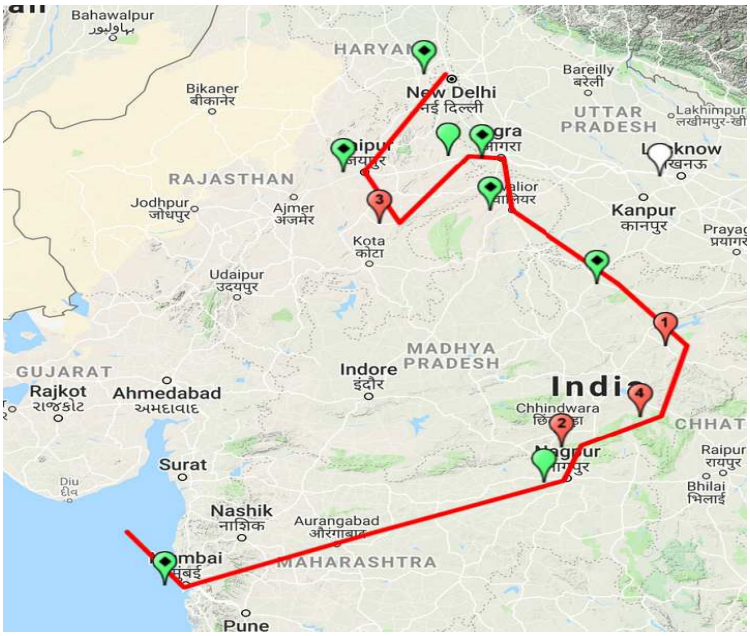

De weersvoorspellingen zijn nogal indrukwekkend. Het zal schroeiend heet worden op bepaalde dagen. Tussen 36 en 42 graden in de schaduw. Ook voor daar, niet normaal!

Delhi	Jaipur	Ranthambhore	Agra	Gwalior	Khajuraho	Bandhavgarh	Kanha	Pench	Mumbai
MONDAY APRIL 8	WEDNESDAY APRIL 10	FRIDAY APRIL 12	SUNDAY APRIL 14	MONDAY APRIL 15	TUESDAY APRIL 16	WED 4/17	SAT 4/20	MON 4/22	WED 4/24
PARTLY CLOUDY	CLEAR SKY	CLEAR SKY	PARTLY CLOUDY	PARTLY CLOUDY	PARTLY CLOUDY	40°/24°	38°/22°	41°/26°	36°/24°
37°/20°C	41°/22°C	42°/22°C	38°/22°C	42°/20°C	42°/20°C	Clouds and sun; very warm	Partly sunny	Sunny; very warm	Sunny; very warm
HOT	WARM	WARM	HOT	HOT	HOT	Hist. Avg. 39°/23°	Hist. Avg. 39°/24°	Hist. Avg. 42°/26°	Hist. Avg. 32°/25°

Maandag 8 april

Gisteren kwam er nog een telefoontje binnen van Georges, de baas van Art of Travel, om te verwittigen dat de vlucht naar Amsterdam volzet is en dat we dus goed op tijd moeten zijn.
Om 05.30u komen Walter en Fred al aan in Zaventem. We sturen een sms'je naar Patrick en Petra, die hier in Hotel Sofitel hebben overnacht. Ze hoeven dus alleen maar de straat over te steken...
Bij de Check-in stellen we vast dat P&P in stand-by staan! Geluk dat we er vroeg bij zijn. Probleem opgelost! Oef!
Om 07.30u kruipen we in de KLM City Hopper. We vliegen amper een half uurtje en landen al op Schiphol om 08.34u.
Vlotte verbinding: om 10.30u vertrekt onze Airbus A330-300 van Jet Airways, richting India.
Na een serieuze omweg rond Pakistan, landen we om 23.22u lokale tijd. We zijn 6.349 km verwijderd van Amsterdam.
We worden opgewacht door onze gids Virendra Kohli, die we Vir zullen noemen, en onze chauffeur Dalip. Het busje is helemaal wat we hebben besteld, zeer ruim, plaats voor 10 man! Alles verloopt zeer vlot en correct.
Vir brengt ons op de hoogte dat er een eerste wijziging is in het programma. We overnachten niet in Hotel Le Méridien, want dat is volzet... Er zou een grote groep mensen zitten die

vluchtproblemen hebben (zou dat iets te maken hebben met Jet Airways? Ja natuurlijk...). We krijgen een upgrade in de Hyatt Regency, waar we aankomen om 01.00u. We zijn dus al dinsdag!

Dinsdag 9 april

Om 09.00u starten we onze City trip doorheen Old Delhi.
Het verkeer is hier waanzinnig.

Tijdens het sultanaat Delhi en de erop volgende Mogolperiode lagen in het gebied van de huidige agglomeratie zeven opeenvolgende steden, waarvan sommige ruïnes nog steeds gezien kunnen worden.
In het midden van de zeventiende eeuw bouwde de Mogolkeizer Shah Jahan (1628-1658) de stad die nog steeds soms zijn naam draagt (Shahjahanabad), de zevende stad van Delhi, die bekend staat als "Old Delhi". Deze stad herbergt veel architectonische bezienswaardigheden; in het bijzonder het Rode Fort (Lal Qila). Deze stad fungeerde vanaf 1648 opnieuw als de hoofdstad van het Mogolrijk, toen Shah Jahan de hoofdstad verplaatste vanuit Agra.
Delhi kwam onder Britse heerschappij in 1857, na de Sepoy-opstand en de verbanning van de laatste Mogol, Bahadur Shah Zafar II, naar Rangoon. Delhi was de hoofdstad van Brits-Indië tussen 1912 en 1931, eerder was dat Calcutta. Tijdens een grootschalige herbouw zijn delen van de oude stad afgebroken om plaats te maken voor het koloniale New Delhi, dat in 1931 de hoofdstad van Brits-Indië werd en na de onafhankelijkheid in 1947 hoofdstad van India.

We rijden langs de India Gate, doorkruisen de Ambassadewijk en stoppen aan het Red Fort.
Het Rode Fort van Delhi is een ommuurd paleis in Shahjahanabad, in Delhi. Het ligt aan de rivier de Yamuna. Het is een van de bekendste bezienswaardigheden in Delhi, en maakt deel uit van de Werelderfgoedlijst van UNESCO. Het is ook de plaats waar de minister-president van India elke 15

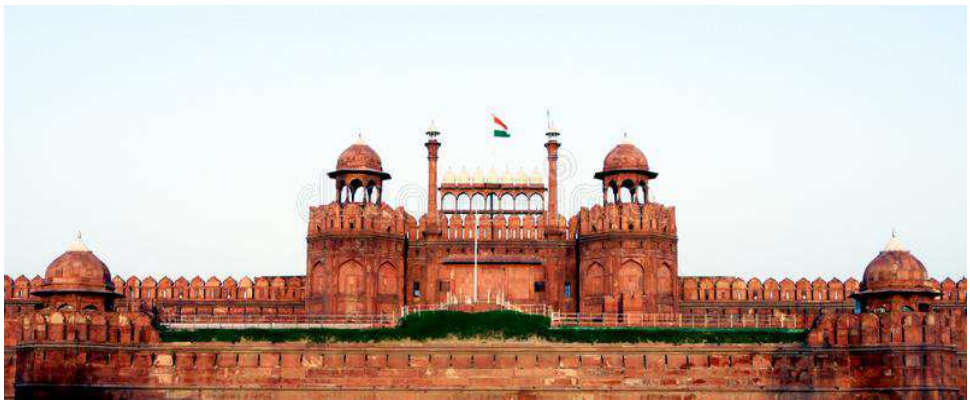

augustus een toespraak houdt, op de dag dat India onafhankelijk werd van Groot-Brittannië.
Het fort werd als paleis gebouwd door de Mogolse keizer Shah Jahan.

Van daaruit volgt een spannende rit met de riksja door smalle straatjes en in een gigantische verkeersdrukte, richting de Grote Moskee Jama Masjid.

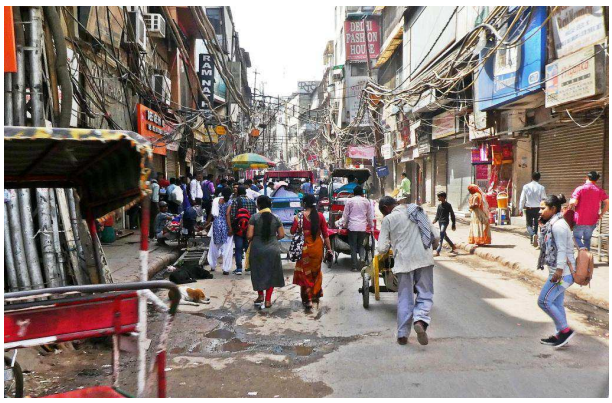
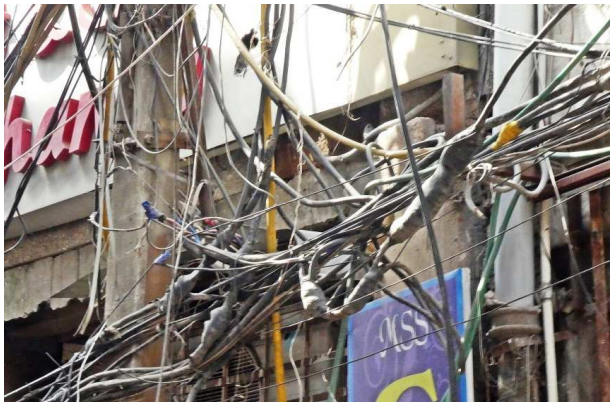

Heel veel roofvogels, allemaal Oostelijke Zwarte wouwen (Black-eared Kite – Milvus migrans lineatus), één van de 5 ondersoorten van de Zwarte Wouw, waarvan een andere ondersoort in onze contreien voorkomt.
De Vrijdagmoskee is de belangrijkste moskee van Delhi. De moskee werd gebouwd door de Mogol Sjah Jahan. Het is een van de grootste en bekendste moskeeën van India.
The mosque was completed in 1656 AD with three great gates and two 40 metres high minarets constructed with strips of red sandstone and white marble. The courtyard can accommodate more than 25,000 people. There are three domes on the terrace which are surrounded by the two minarets.

Van hieruit is het niet ver tot aan de Gandhi Memorial.
The memorial area was also called Raj ghat. It is a black marble platform that marks the spot of Mahatma Gandhi's cremation on 30 January 1948.

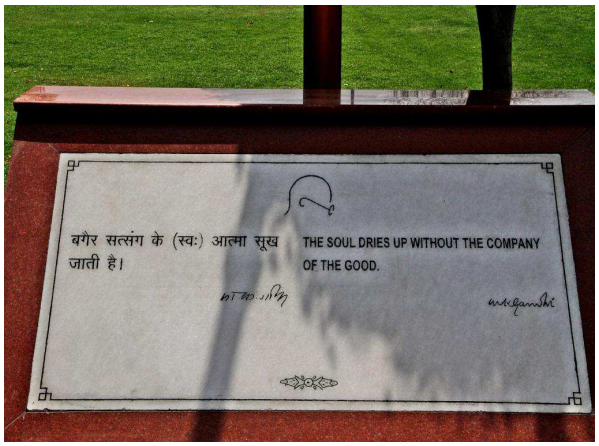

Overal heerst er een enorme drukte, files, brommers, auto's... en toch lijkt het ons een aangename stad met veel groen, talrijke grote parken en brede lanen. Lanen met 5 rijvakken, en waar ze dan nog met 7 of 8 auto's naast elkaar rijden... Crazy!

Onze gids Vir brengt ons naar het restaurant Veda, waar de lunch ons wordt aangeboden door onze lokale reisagent Creative Tours. Een gelegenheid om kennis te maken met verschillende gerechten uit de Indiase keuken. Lekker!

Om 15.00u trekken we naar de Sikh tempel, met als hoogtepunt een bezoek aan de 'keuken',
the Gurdwara kitchen.

Een gurdwara (afgeleid van gur(u) en dvâr(a): "deur") is een gebedshuis van de Sikhs. De gurdwara vormt het middelpunt van de sikh-gemeenschap. Van een sikh wordt verondersteld dat hij zich zo dikwijls hij maar kan bij de gemeenschap in de gurdwara vervoegt.
Een gurdwara is niet alleen een gebedsplaats, het is het centrum van spirituele, sociale en educatieve activiteiten.
Daarnaast hebben veel grotere gurdwara's een gaarkeuken waar maaltijden voor de gemeenschap en armen bereid worden.
Dagelijks wordt er voor duizenden minderbedeelden gekookt. Zij kunnen hier gratis komen eten. Nog nooit hebben wij zulke grote pannen gezien. We mochten daar vrij rondlopen op onze blote voeten (later kan je je voeten wassen in het waterbakje richting de tempel) en men vond het prima dat er foto's werden gemaakt.
De kosten worden betaald door de Sikh gemeenschap. Binnen het sikhisme geldt dat het vergaren van rijkdom, geld, voorraden, goederen en alle andere bezittingen geen betekenis hebben. Het

wordt immers achtergelaten als men overlijdt. Gezien de armoede die er in Delhi en de rest van India is, geen verkeerde gedachte om anderen te helpen.

Dan volgen de Humayun's tomb en de Isa Khan Garden Tomb.
Humayuns tombe is een grootschalig grafmonument in Delhi dat tussen 1562 en 1571 werd gebouwd als laatste rustplaats voor de tweede heerser van het Mogolrijk, Humayun († 1556). De in rood zandsteen opgetrokken tombe ligt in het midden van een tuin, aangelegd volgens het Perzische chahar bagh-patroon. Het complex werd in 1993 door UNESCO op de Werelderfgoedlijst geplaatst. Het basisidee achter Humayuns tombe, een grote tombe in een symmetrisch aangelegde tuin, werd door de latere Mogols overgenomen bij het bouwen van de grafmonumenten voor overleden heersers en andere familieleden. Het hoogtepunt in deze traditie was de Taj Mahal in Agra, gebouwd door Akbars kleinzoon Shah Jahan.

Binnen het mausoleum is een achthoekige ruimte de centrale koepelzaal, waar de cenotaaf van Humayun staat. Het eigenlijke graf bevindt zich onder de cenotaaf, in het fundament. Rond de centrale hal bevinden zich acht andere ruimtes, door passages verbonden met elkaar en de grafruimte. De acht toegangspoorten tot de koepelzaal zijn een verwijzing naar de acht poorten van het paradijs in de Koran.

Isa Khan Garden Tomb.
Isa Khan Niazi is geboren in 1453. Hij was 95 jaar oud wanneer hij overleed.

Het graf van de nobele Isa Khan Niazi bevindt zich in het grafcomplex van Humayun.
Het mausoleum, achthoekig van vorm en hoofdzakelijk gebouwd van rood zandsteen, werd gebouwd in 1547-1548 tijdens het bewind van Sher Shah Suri.
Het mausoleum is voornamelijk gebouwd met grijs kwartsiet met rode zandsteen gebruikt voor versiering. Stucwerkpleister omhult het ruwe metselwerk. Verschillende kleuren tegels zijn gebruikt op de muren voor decoratie. De poort van het graf staat op een podium van één meter hoog bereikbaar via trappen. De vierkante doorgang van de poortkamer is gebouwd in hindoe-architecturale stijl.

Wanneer we om 17.30u in het hotel aankomen, krijgen we onverwachts 'hoog' bezoek, namelijk 2 leden van de staff van Creative Travel, Geffreys en Shailja.
shailjamishra@creative.travel. Ze overhandigen ons een mooi cadeautje.

Vanavond eten we Italiaans in het Pizza restaurant.
Niets mis daarmee, hoewel er toch iets leuks gebeurt...

Internal joke...
Walter gaat naar de toiletten. Een man opent de deur voor hem, draait kraantje open voor hem, biedt handdoekje aan, alles dus, of bijna....
Neeee! zegt Walter, het antwoord op de komende vraag is NEE!
…..
Om 23.30u ligt iedereen in bed.

Woensdag 10 april

Wake up call om 07.00u.
Vanuit de kamer zie ik, op de stoep, een slaapplaats voor honden. Gisterenavond zaten die samen te spelen, vanmorgen worden ze stilaan wakker...

Vandaag rijden we de deelstaat Rajasthan binnen.
Rajasthan grenst aan Pakistan. De hoofdstad van Rajasthan is Jaipur.
Rajasthan heeft een oppervlakte van 324.239 km² (dat is 10 keer België) en telt 56.500.000 inwoners). In oppervlakte en inwonertal staat het ongeveer gelijk aan Italië.
Een groot deel van het westen van de staat wordt in beslag genomen door de Tharwoestijn.

Tijdens de rit krijgen we uitleg over het Soefisme.
Het soefisme of tasawwuf is de mystieke traditie binnen de islam. Deze mystiek ontwikkelde zich uit de islam zelf op grond van Koranteksten, maar vertoont ook invloeden uit de hellenistische wereld en christelijke Oosterse kerk. Het doel was via een ascetische en meditatieve levenswijze de eenheid van alles te vatten en via liefde voor God met Hem te versmelten, waarbij de mens afstand heeft gedaan van aardse geneugten en van zijn ego. Het soefisme ontstond in de 7e- en 8e-eeuwse sjiitische kringen.

Vóór we Delhi verlaten, bezoeken we Qutb Minar, *een van de beste voorbeelden van de islamitische architectuur in India. De toren is hier een van de belangrijkste toeristische trekpleisters. De toren is 72,5 m hoog en de hoogste stenen toren van India.*

De bouw van de toren begon in 1193 onder Qutb-ud-din Aybak, de eerste islamitische heerser over Delhi. De toren werd uiteindelijk pas in 1368 voltooid. De verschillen in architectonische stijl zijn duidelijk te zien.
Door UNESCO werden de toren en de erbij behorende monumenten in 1993 tot werelderfgoed verklaard.

The minar's topmost storey was damaged by lightning in 1369 and was rebuilt by Firuz Shah Tughlaq, who added another storey.
In 1505, an earthquake damaged Qutub Minar; it was repaired by Sikander Lodi.
On 1 September 1803, a major earthquake caused serious damage. Major Robert Smith of the British Indian Army renovated the tower in 1828 and installed a pillared cupola over the fifth storey, thus creating a sixth. The cupola was taken down in 1848, under instructions from The Viscount Hardinge, then Governor General of India. It was reinstalled at ground level to the east of Qutb Minar, where it remains. It is known as "Smith's Folly".

Op oude muren rond de toren zien we verschillende Halsbandparkieten (Rose-ringed Parakeet – Psittacula krameri).
De oorspronkelijke leefgebieden liggen in India en in Afrika ten noorden van de evenaar. Volgens de overlevering bracht Onesikritos, een stuurman op de vloot van Alexander de Grote, als eerste een levende halsbandparkiet mee, de eerste papegaaiachtige in Europa. Zijn wereldwijde populariteit als kooivogel heeft ervoor gezorgd dat de halsbandparkiet op verschillende plaatsen verwilderde populaties heeft kunnen vormen, door ontsnappingen uit volières of door opzettelijke vrijlating.

In 1974 werd in het Brusselse Meli Park een 50-tal parkieten losgelaten door Guy Florizoone, de toenmalige directeur van de Brusselse Meli. De vogels verspreidden zich snel over Brussel en het eerste broedgeval buiten het Meli Park dateert uit 1975. In 1984 telde men 250 vogels, in 1988 waren het er al 500, in 2005 werd de populatie op 7000 (data AVES, België) vogels geschat en in 2018 zitten we rond de 35.000 halsbandparkieten in België.

We komen aan in Jaipur rond 16.00u na een lange rit, o.m. langs de Aravalli Hill Range.
Het Aravalligebergte is een gebergte in het noordwesten van India, dat ongeveer vijfhonderd kilometer van het zuidwesten naar het noordoosten loopt. Het gebergte ligt voornamelijk in de deelstaat Rajasthan. In noordoostelijke richting gaat het gebergte geleidelijk over in een heuvelachtig gebied, dat doorloopt tot in de deelstaat Haryana, om ten slotte vlak bij de hoofdstad Delhi te eindigen. De hoogste top, de Guru Shikhar, is 1722 meter hoog.

Jaipur, the Pink City!

De stad is gesticht in 1727 door de Maharadja Jai Singh II (1693-1743), aan wie Jaipur zijn naam te danken heeft. Jai Singh II verplaatste zijn hof vanuit het naburige Amber, dat op 11 kilometer van Jaipur ligt. Jaipur moest dienen als nieuwe, meer prestigieuze hoofdstad, omdat Amber de groeiende bevolking niet langer kon opvangen.
De Maharadja raadpleegde verschillende boeken en schakelde de Bengaalse stadsplanner Vidyadhar Bhattacharya in om de stad aan te leggen. Als gevolg heeft de binnenstad een strak stratenpatroon met relatief brede verkeerswegen. Bhattacharya hielp Maharadja Jai Singh II ook bij de aanleg van het koninklijk paleis in het centrum van de stad, en de tegenwoordig wereldberoemde sterrenwacht (de Jantar Mantar).
In het midden van de 19e eeuw was de binnenstad te klein geworden voor de groeiende bevolking. Onder Maharadja Ram Singh II werd begonnen met de aanleg van wijken buiten de stadsmuur. Ter gelegenheid van het bezoek van de prins van Wales in 1876 werd de stad roze geschilderd, traditioneel de kleur van de gastvrijheid onder de Rajputs.

Bezoek City Palace.

Bij het bezoeken van het prachtige stadspaleis, de City Palace, is het makkelijk te zien dat de koninklijke familie van Jaipur een van de rijkste in India was. Het enorme complex bestaat uit binnenplaatsen, tuinen en gebouwen.
De Peacock Gate is erg indrukwekkend en bevat een gedetailleerd beeld van pauwen.

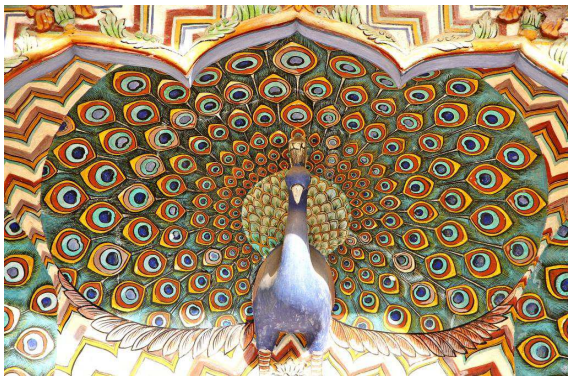

Hier in de stad en rond de tempels zien we onze eerste aapjes, Resusapen.
De Resusaap (Rhesus Macaque - Macaca mulatta) is een makaak uit de familie der apen van de Oude Wereld (Cercopithecidae). Hij wordt veelvuldig gebruikt als proefdier, en heeft zijn naam gegeven aan de resusfactor.

De resusaap heeft een lange, grijzig bruine tot rossig gele vacht. De buik is bleker van kleur. Het naakte gezicht is roze. Een rodere kleur van gezicht lijkt gelieerd met een hogere kans op reproductie.
Ze worden tot 64 centimeter lang, met een staart van 17,8 tot 30 centimeter. Mannetjes worden veel groter dan vrouwtjes, ongeveer zes kilogram.
De resusaap komt voor in Azië, van Noord-India en Afghanistan tot Zuid-China en Vietnam. Hier leeft hij in bergbossen, graslanden en beboste streken, tot 2500 meter hoogte. De resusaap heeft een voorkeur voor droge, open gebieden. Ook komen ze steeds meer voor in stedelijk gebied. Resusapen zijn zeer goed bestand tegen extreme temperaturen, en kunnen overleven op plaatsen waar de temperatuur 's winters onder nul is.

Donderdag 11 april

Op aanvraag van Petra starten we de dag met de Patrika Gate.

Op het eerste gezicht lijkt het op een paleis. Zijn unieke en fijne details maken er een magische en prachtige plek van. Deze mooie roze constructie bevindt zich in een van de grootste cirkelvormige parken in Azië, de Jawahar-cirkel, in Jaipur.
De oorsprong ervan dateert van toen Maharadja Sawai Jai Singh II de opdracht gaf tot het bouwen van een grote muur om het stadscentrum te beschermen.
En het meest verbazingwekkende is dat elk van de Patrika Gate-pilaren ingewikkeld gesneden en met de hand geschilderd is.

Daarna volgt het Albert Hall Museum, één van de oudste musea van Jaipur.
In het museum bevindt zich een rijke collectie aan schilderijen, juwelen, tapijten, ivoor, mineralen en tal van voorwerpen in kristal. Dit gebouw wordt ook “Government Central Museum” genoemd.

Volgende halte is het Paleis der winden, Hawa Mahal.
Het Hawa Mahal paleis in Jaipur is een van de merkwaardigste voorbeelden van de post-mogol-bouwkunst en niet zozeer een echt paleis maar eerder een gevel met daarin 953 ramen, balkons en nissen verspreid over vijf verdiepingen. Deze verdiepingen zijn niet ingedeeld in kamers, er loopt alleen een brede gang achter de gevel. Het gebouw had slechts één doel, namelijk om de haremvrouwen van de Maharadja van Rajasthan de mogelijkheid te bieden om de jaarlijkse parade te kunnen zien, zonder dat zij zelf vanaf de straat gezien konden worden.

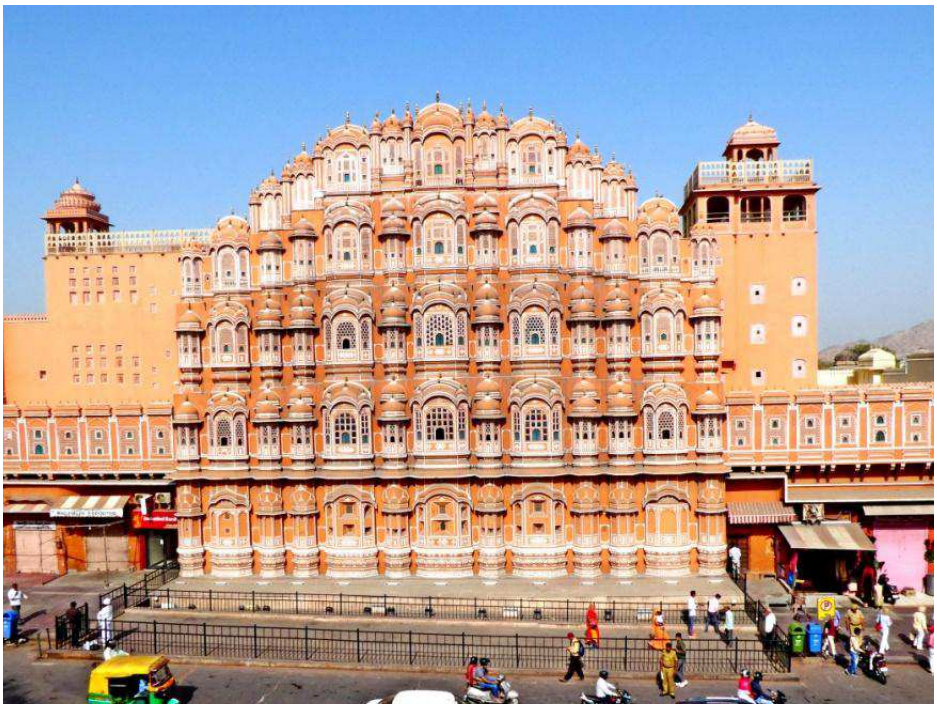

Het gebouw werd in 1799 in opdracht van de toenmalige Maharadja Sawai Pratap Singh gebouwd als uitbreiding op het stadspaleis van Jaipur. Voor de bouw werd gebruikgemaakt van rode en roze zandsteen.
Doordat de wind door het gebouw blaast wordt het "Hawa Mahal" (Windpaleis) genoemd.
Het gebouw ligt aan de hoofdweg en een deel van de stoep is afgezet om foto's te kunnen maken. Maar wanneer je het paleis echt goed wilt zien, moet je naar de overkant van de straat. Daar vind je het Wind View Café, een rooftop restaurant met een geweldig uitzicht op de Hawa Mahal.

En dan is het de beurt aan het Amber fort.

Fort Ajmer, ook wel Amber, is een kasteel dat diende als verblijfplaats van de keizers in Ajmer, de hoofdstad van het Mogolrijk. Het werd gebouwd vanaf 1592 door radja Jai Singh I en uitgebreid door Sawai Jai Singh in rode zandsteen en marmer.
Met 5000 bezoekers per dag is het een van de meest toeristische plaatsen in India.

Het gebouw beslaat tegenwoordig 4 km² en is een mengeling van elementen uit de Hindu- en Mogol-architectuur. Het bestaat uit een reeks van gebouwen op 4 verschillende niveaus telkens rond een binnenplaats. Daarnaast behoort ook een tuin met een kunstmatig meer tot het complex.

De Jai Mandir of Sheesh Mahal (spiegelpaleis) is volledig bezet met honderden stukjes spiegel waardoor het weinige licht van olielampen goed verspreid werd in de ruimte.

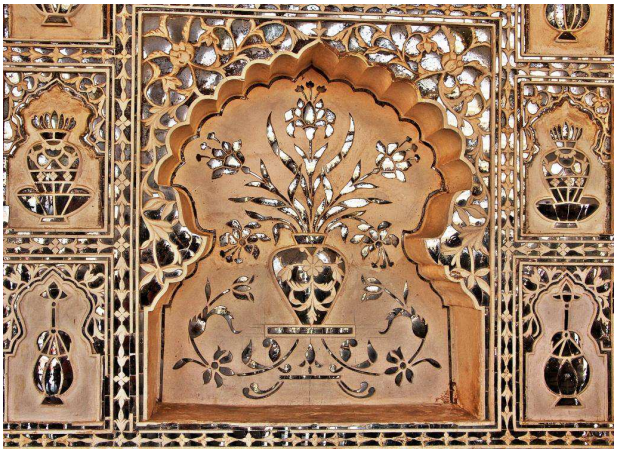

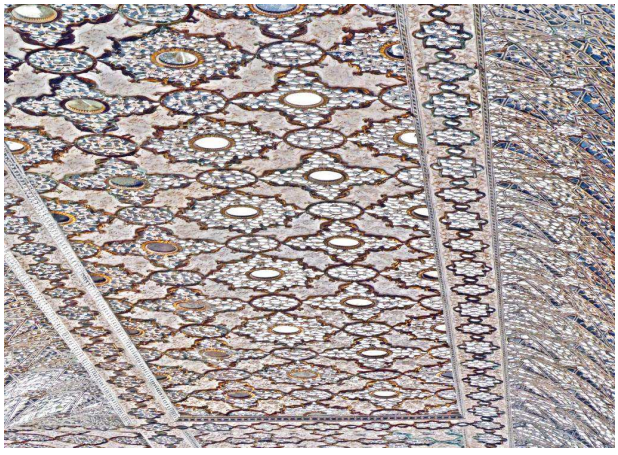

Een andere bezienswaardigheid is de Jal Mahal, een Waterpaleis ten noordoosten van de stad Jaipur.
Het paleis ligt in het midden van het kunstmatige Man Sagar-meer. Paleis en meer zijn in de 18e eeuw aangelegd door Maharadja Jai Singh II van Amber.
Het meer heeft een oppervlakte van 120 hectare en een diepte van 4,5 meter.

Hier aan het water zien we een Grote zilverreiger (Great Egret – Ardea alba) en een paar Steltkluten (Black-winged Stilt – Himantopus himantopus), een jong mannetje en een wijfje.

We brengen een bezoekje aan de 'Paliwal Carpets and Textiles', waar we met stempeltjes en inkt mogen spelen....

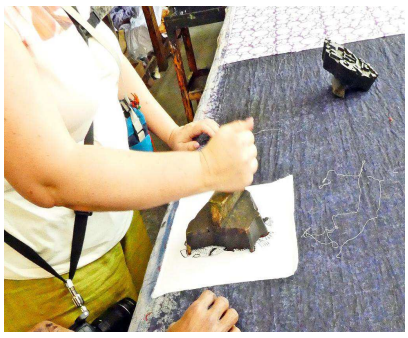

Na onze lunch in het chique Pink City A Heritage Restaurant en een bezoek aan de Bhandari Jewellers, trekken we naar het wereldberoemde Jantar Mantar Observatory.
Jantar Mantar in Jaipur is het grootste gebouwde astronomisch observatorium ter wereld. Het is in het begin van de 18e eeuw opgericht door Sawai Jai Singh en is een van de vijf vergelijkbare astronomische observatoria in India. Sawai Jai Singh was erg geïnteresseerd in wetenschap en technologie, met name in astronomie. Het observatorium ligt vlak bij de ingang van het City Palace. Er zijn 18 instrumenten, waarvan de meeste nog steeds werken. In 2010 werd het tijdens de 34e sessie van de Commissie voor het Werelderfgoed op de Werelderfgoedlijst geplaatst.

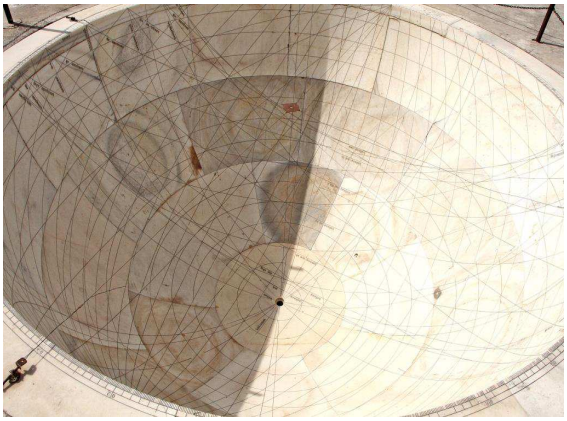

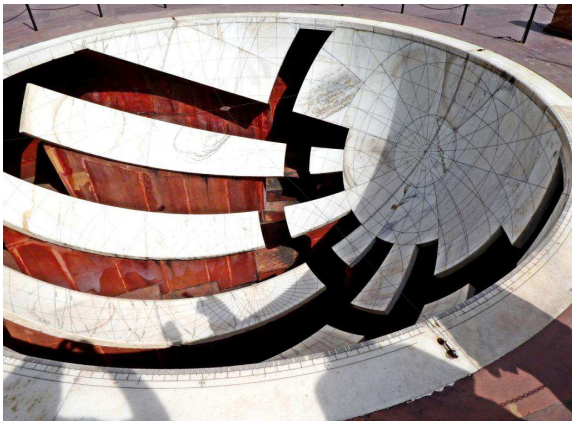

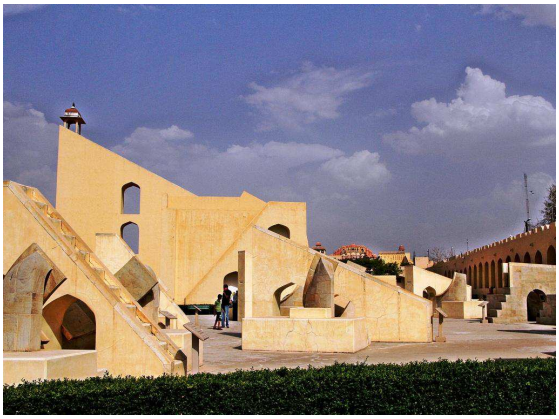

Het is hier snikheet en we zoeken bestendig een beetje schaduw op.
Walter gaat hier naar de toiletten.... geeft de brave man 20 roepies i.p.v. de gebruikelijke 10. “Wel, zegt die man, voor die prijs mag je nog eens plassen!”
Die 20 roepies kwamen er eigenlijk omwille van het rokersplaatsje uit het zicht van de camera's...
Om de namiddag op te vullen proeven we van de markt: een paar straten vol met kleine gezellige winkeltjes en zelfs mobiele rietsuikerverwerkers!
Walter zoekt naar specifieke “candles”. “Yess yess I have that for you... Come inside! Look the beautyfull t-shirts I have for you!” Geestig!

Rond 17.30u gaan we naar het hotel en genieten we van een frisse duik in de swimming pool.

Voor het avondmaal proberen we iets te vinden in de stad. We wandelen naar de Clarion en de Bella Casa, maar nee... liever hotel.., en dus in de Okra.

Tijdens een korte avondwandeling vinden we 11 gekko's, waarschijnlijk allemaal van de soort Aziatische huisgekko (Asian House Gecko – Hemidactylus frenatus).

De Aziatische huisgekko is een kleine hagedis, oorspronkelijk afkomstig uit Zuid-Oost Azië. Ze worden ook wel 'tjitjak' genoemd, naar het harde geluid dat ze maken. Tegenwoordig komen Aziatische huisgekko's voor over de hele wereld, via verspreiding door de mens vanuit havens aan warmere oceanen zoals Florida, Hawaï, Australië en Afrika.
Aziatische huisgekko's zijn schemer- en nachtdieren. Zoals veel gekko-soorten kunnen ze tegen gladde verticale oppervlakten rennen of zelfs ondersteboven over het plafond lopen. Ze maken daarbij gebruik van kleine haartjes die op lamellen aan de onderkant van de tenen staan.

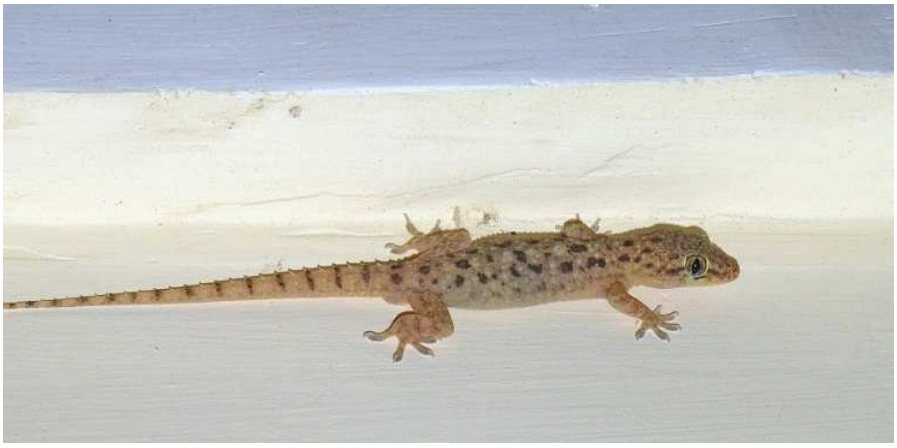

<u>Vrijdag 12 april</u>

Vertrek 08.30u naar Ranthambore, uitgewuifd door onze besnorde portiers Giriraj en Sawai Singh.

In de krant lezen we slecht nieuws i.v.m. Jet Airways: op Schiphol is een vliegtuig in beslag genomen! Walter volgt de situatie dagelijks op. Dit gaat duidelijk in de verkeerde richting.....

We rijden zuidwaarts, op een ellenlange rechte baan.
Onderweg doen we enkele mooie waarnemingen.

De Treurmaina (Indian Myna – Acridotheres tristis).
De Treurmaina is een zangvogel uit de familie van de spreeuwachtigen.

De vogel heeft een groot verspreidingsgebied dat zich dankzij introducties door de mens steeds verder uitbreidt. De treurmaina kan mensen napraten en is mede daarom populair als volièrevogel.
Tegenwoordig komt de vogel door introductie in vele tropische gebieden en landen voor, zoals de meeste landen in Zuidoost-Azië, Australië, Nieuw-Zeeland, de Salomonseilanden, Nieuw-Caledonië, Fiji, Samoa, de Cookeilanden, Hawaï, Noord-Amerika, Zuid-Afrika, Mauritius en Réunion. Dit verspreidingsgebied breidt zich nog steeds uit.
Daarom is het een van de vogels die door de IUCN staat vermeld als nummer drie op de lijst van de 100 ergste invasieve soorten ter wereld. De vogel vormt met name een bedreiging voor het ecosysteem van Australië.
Treurmaina's hebben een veelzijdig dieet. Ze eten onder andere insecten, fruit, groenten en voedselresten. Doordat ze veelal fruitbomen leeg eten worden ze beschouwd als een plaag.

Vervolgens zijn neefje, de Oevermaina (Bank Myna – Acridotheres ginginianus).
It is smaller but similar in colouration to the common myna but differs in having a brick red bare skin behind the eye in place of yellow.
The name is derived from their habit of nesting almost exclusively in the earthen banks of rivers where they excavate holes and breed in large colonies.
Bank mynas are gregarious foraging in flocks, breeding colonially and roosting together in trees. They perch on livestock and live in crowded towns allowing close approach, often picking up scraps in markets and dumps.

Na een sanitaire stop in het Tiger Treat Restaurant, komen we aan in Ranthambore om 13.00u.
Ons hotel The Tigress is een prachtig resort met luxueuze kamers met alles erop en eraan.

Petra ziet in de tuin een Bloedzuiger (Oriental Garden Lizard – Calotes versicolor), voor alle duidelijkheid, een hagedis!
De wat merkwaardige naam is te danken aan de mannetjes, die in de paartijd een felrode kop krijgen, alsof ze net bloed hebben gedronken. De totale lichaamslengte is 38 tot 49 centimeter, de staart is ongeveer twee keer zo lang als het lichaam.

Net zoals de meeste hagedissen eet deze agame voornamelijk insecten zoals sprinkhanen, kevers en vlinders. Van het zuigen van bloed is geen sprake. Het is een boombewoner die in struiken en op takken klimt en de prooi meestal bespringt en op de grond opeet. Vijanden van deze hagedis zijn slangen en katachtigen.

Dan volgt de Aziatische gewone pad (Asian Common Toad – Duttaphrynus melanostictus). Het is waarschijnlijk een complex van meer dan één echte paddensoort die op grote schaal is verspreid in Zuid- en Zuidoost-Azië.

Dan is er nog tijd voor een plonsje in het mooie zwembad.

Om 16.00u zitten we in onze jeep, richting Fort van Ranthambore.

Het slechts 280 km² grote Ranthambore National Park is misschien wel het meest bekende tijgerpark van India. Het is een landschappelijk zeer fraai park dat bestaat uit steile rotsen, meren en rivieren, graslanden en gemengde droge boslanden.
Wanneer we het Ranthambore National Park binnenrijden zien we gelijk bovenop een hoge rots het eeuwenoude Ranthambore Fort. Het fort is niet alleen indrukwekkend om te zien, het biedt ook een ongelofelijk uitzicht over het omringende landschap. De bossen rond het fort in Ranthambore National Park waren ooit het privédomein van de Maharadja's van Jaipur.
Het machtige fort van Ranthambore heeft een enorm aantal aanvallen en veroveringen meegemaakt. Het fort was de belangrijkste barrière voor de indringers vanwege de moeilijkheid om het te veroveren en de goed geplande architectuur. Het werd gebouwd in het midden van de 10e eeuw.

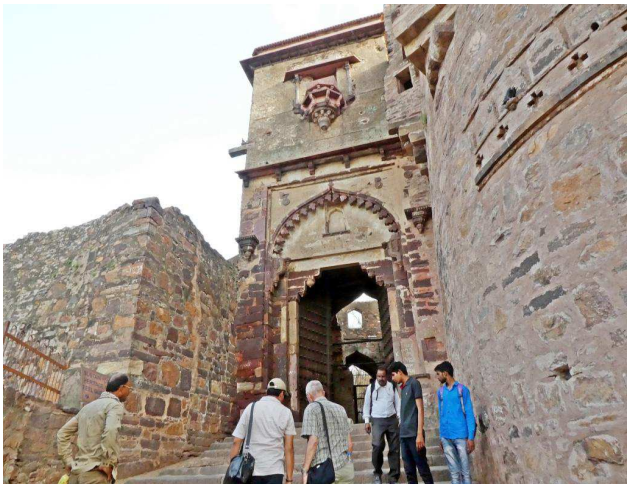

Terwijl we rijden langs een kleine beek, zwaar vervuild met allerlei plastic afval, ziet onze lokale gids een slang. Voor ons heel moeilijk om te vinden! Het is een Aziatische waterslang (Checkered Keelback – Xenochrophis piscator).
Deze slang is te vinden in of in de buurt van zoet watermeren of rivieren. Ze voedt zich met kleine vissen en kikkers. Is een veel voorkomende niet-giftige soort in Azië.

Ook apen zijn hier aanwezig. Na de Resusaap, onze 2de soort! De Hanumanlangoer (Northern Plains Gray Langur – Semnopithecus entellus).

Deze grijze langoeren (Semnopithecus) vormen een geslacht van apen, behorende tot de onderfamilie der slankapen. Ze komen enkel voor op het Indische subcontinent. De Hanumanlangoer wordt als een heilig dier beschouwd door de Hindoes.
Langoer betekent in het Hindi 'lange staart'.
Deze apen zijn voornamelijk in de ochtend en avond actief, en ze rusten op het heetst van de dag. Ze eten plantaardig materiaal als bladeren, aangevuld met vruchten, bloemen en gewassen. Ze besteden een belangrijk gedeelte van de tijd op de grond, maar kunnen zich ook gemakkelijk door de bomen bewegen.

Ons eerste 'groot' beest is de Nijlgau (Nilgai or Blue Bull – Boselaphus tragocamelus), de grootste antilope uit India.
'Nilgai' is Hindi voor "blauw rund". Zijn enige nog levende verwant is de kleine vierhoornantilope (Tetracerus quadricornis), die eveneens in India voorkomt. Samen vormen ze een primitieve tak van de runderachtigen.
De Nijlgau heeft een schofthoogte van 120 tot 160 centimeter, een kop-romplengte van 180 tot 210 centimeter en een staartlengte van 45 tot 53 centimeter. De stier heeft een lichaamsgewicht van 200 tot 300 kilogram. Hij leeft van gras, bladeren en vruchten. Ze eten meestal 's ochtends en vroeg in de avond. De belangrijkste vijand is de Bengaalse tijger. Bij gevaar slaan ze op de vlucht, waarbij ze snelheden kunnen bereiken tot 48 kilometer per uur.

Het is de beurt aan een reeks “nieuwe” vogelsoorten!
– de Koningsdrongo (Black Drongo – Dicrurus macrocercus).
Vooral van deze soort drongo is diverse malen beschreven dat hij naast insecten ook grotere prooien aankan en zelfs als een dagroofvogel kleine vogels aanvalt en opeet.
De vogel is geïntroduceerd als insectenbestrijder op het eiland Guam en op de noordelijke Marianen. Het is een algemeen voorkomende vogel van open landschappen, agrarisch landschap, parken en tuinen en zelfs in steden.

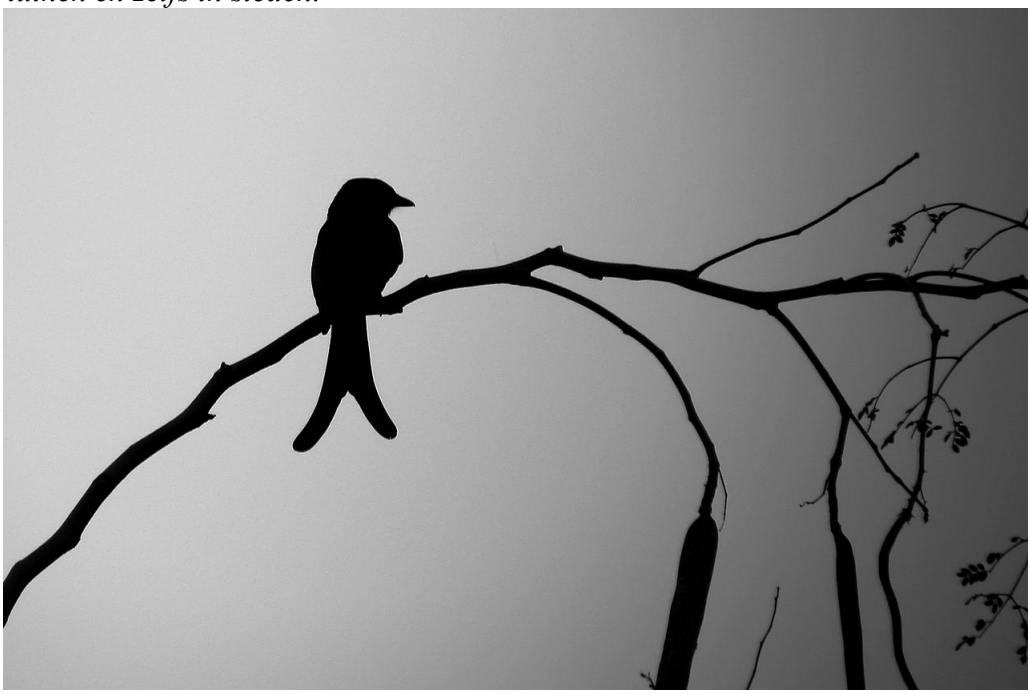

– Junglebabbelaar (Jungle Babbler – Turdoides striata)
– Indische kievit (Red-wattled Lapwing – Vanellus indicus)
– Gele kwikstaart (Western Yellow Wagtail – Motacilla flava)
– Indische rotsmus (Chestnut-shouldered Petronia – Gymnoris xanthocollis)
– Rotsduif (Rock Dove – Columba livia)
– Pareldwergfazant (Painted Spurfowl – Galloperdix lunulata). Deze soort is endemisch in India.
They feed on berries as well as insects and flowers and visit waterholes in the early morning. Courtship involves the male offering food held in the bill to the hen. Only the female incubates, but both parents take care of the chicks. They will use distraction displays to lead predators away from the chicks.

– Palmtortel (Laughing Dove – Spilopelia senegalensis).
– Dayallijster (Oriental Magpie Robin – Copsychus saularis)

– Ooievaarsbekijsvogel (Stork-billed Kingfisher – Pelargopsis capensis), *is een grote ijsvogel, met een lengte van 35 cm. Volwassenen hebben een groene rug, blauwe vleugels en -staart en een grijs hoofd. De grote snavel en poten zijn helder rood.*

De vogel leeft in de tropische gebieden van het Indische Subcontinent en Zuidoost-Azië, van India en Sri Lanka tot Indonesië.
Er worden 13 ondersoorten onderscheiden.
De ooievaarsbekijsvogel leeft in goed beboste gebieden, in de buurt van meren, rivieren of kusten.
Deze soort jaagt op vissen, kikkers, krabben, knaagdieren en jonge vogels. Hij graaft zijn nest in een rivieroever, in een rottende boom of bij een termietennest.

– Kuifgors (Crested Bunting – Emberiza lathami), *feeds chiefly on small grass seeds of various kinds, including fallen grains and some weed seeds. Also, has been observed to practise flycatching.*

En ook nog eens een zoogdier:
Indische palmeekhoorn (Three-striped Palm Squirrel – Funambulus palmarum).
These squirrels eat mainly nuts and fruits. They are fairly vocal, with a cry that sounds like "chip chip chip" when danger is present. They are opportunists in urban areas, and can be easily tamed and trained to accept food from humans. Squirrels are considered sacred in India and are not to be harmed. They are even fed by many Hindu families, mainly because of their association with Lord Rama.

A legend explains the stripes on the back of most of the squirrels. During the construction of the Rama Setu (bridge) at Rameswaram by Lord Rama and the Vanara Sena, a little squirrel also contributed in its own little way. It rolled in the beach sand and then ran to the end of the bridge to shake off the sand from its back. Lord Rama, pleased by the creature's dedication, caressed the squirrel's back and ever since, the Indian squirrel carried white stripes on its back, which are believed to be the mark of Lord Rama's fingers.

We sluiten deze welgevulde dag af aan het zwembad van The Tigress, met koffie, thee en koekjes.

Zaterdag 13 april

We moeten vroeg uit de veren om tegen 06.00u aan de poort van het Nationaal Park te staan.
Onze 1ste poging hier in Ranthambore om een tijger te spotten.
Onze gids Vir komt niet mee.

Om de jeeps te verspreiden over het gebied worden deze verdeeld over verschillende zones. Ons wordt vanmorgen zone 5 toegewezen.
We krijgen snel een nieuw soort zoogdier te zien. Nieuw voor deze reis, maar we hebben deze al kunnen waarnemen een paar jaar geleden in Sri Lanka.
Het Axishert (Spotted Deer – Axis axis) komt voor in dichte loofbossen in India en Sri Lanka.
Het is een belangrijk prooidier voor de Bengaalse tijger. Het komt vaak in de buurt van water voor. Als een axishert wordt aangevallen, vlucht het het water in. Het hert kan goed zwemmen. Ook rent het soms de dichte begroeiing in. Het kan snelheden bereiken tot 65 kilometer per uur. Soms leeft een roedel herten samen met een groep Hanumanlangoeren, die de herten met kreten waarschuwen als er gevaar dreigt.
Amper 100 meter verder, een 2de soort, de Sambar (Sambar Deer – Cervus unicolor).
De Sambar heeft een schofthoogte van ongeveer anderhalve meter, een kop-romplengte van 185 tot 250 centimeter en een lichaamsgewicht van 227 tot 350 kilogram.
Ze eten behalve gras en kruiden ook twijgen, vruchten, bamboescheuten en mos. Sambars leven niet in kudden, maar solitair of in kleine familiegroepjes van vier of vijf dieren, bestaande uit een vrouwtje en enkele jongen.

Op naar de derde soort!
En dat wordt de Indische gazelle (Indian Gazelle or Chinkara – Gazella bennettii).
Chinkaras are shy and avoid human habitation. They can go without water for long periods and can get sufficient fluids from plants and dew.

Chinkaras are preyed upon by leopards, Bengal tigers, Asiatic lions and dholes. The chinkara was a common prey of the Asiatic cheetah in India alongside blackbucks. Outside protected areas they may be attacked by pariah dogs, and both wolves and golden jackals are also known to hunt them.

Naast een hele reeks vogels zoals Koereiger (Cattle Egret – Bubulcus ibis), Steltkluut, Grote zilverreiger, Waterhoen (Common Moorhen – Gallinula chloropus), Huismus (House Sparrow – Passer domesticus), Indische fluiteend (Lesser Whistling Duck – Dendrocygna javanica) en Witkeelwaaierstaart (White-throated Fantail Flycatcher – Rhipidura albicollis), krijgen we ook nog de Rosse boomekster (Rufous Treepie – Dendrocitta vagabunda). Deze Rosse boomeksters foerageren in de kronen van bomen en in struikgewas, soms alleen, vaak ook in groepjes. Ze eten grote vruchten, bessen, grote insecten zoals kevers, eieren van andere vogels en aas. Het zijn vrij brutale vogels die gemakkelijk uit de hand komen eten.

Fred doet de test met een stuk brood op zijn hoofd te leggen... Binnen de 10 seconden zitten er drie brutale vogels op zijn hoofd.

Om deze reeks tijdelijk af te sluiten, krijgen we een ballet opgevoerd door dansende pauwen.
Deze Blauwe pauw (Indian Peafowl – Pavo cristatus), dezelfde soort als die bij ons, komt oorspronkelijk van India en Sri Lanka. Hij is hier dus 'thuis'.
The Indian Peafowl is found mainly on the ground in open forest or on land under cultivation where they forage for berries, grains but will also prey on snakes, lizards, and small rodents. Their loud calls make them easy to detect, and in forest areas often indicate the presence of a predator such as a tiger.

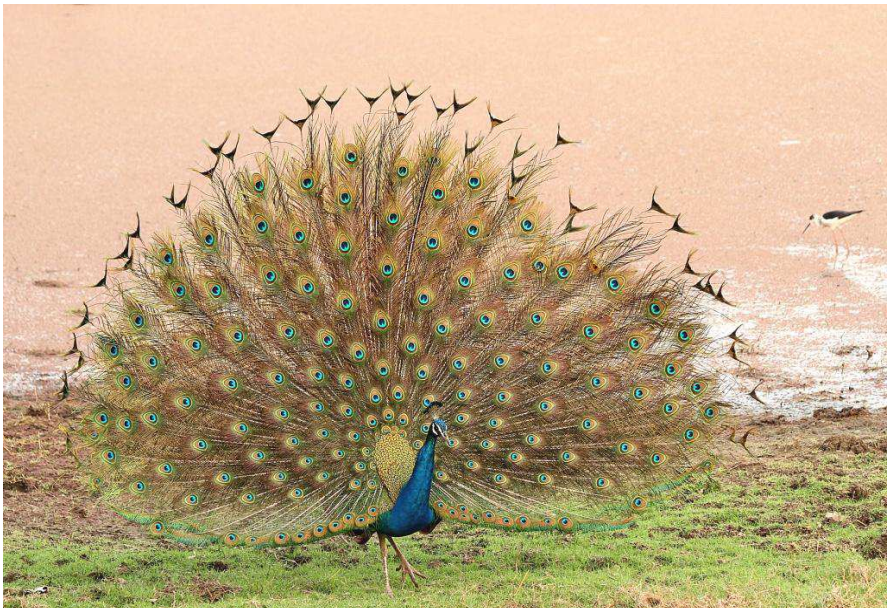

Even na dat we een Nijlgau spotten, dezelfde soort antilope als gisteren, én verse sporen van een tijger (foto links), heeft Walter behoefte aan een sanitaire stop. Da's even een probleempje, want je mag hier niet uit de jeep stappen. Toch maar doen, kan niet anders... Walter maakt mij duidelijk dat ik dit niet mag filmen. Maar jah.....

Om 08.48u is het Bingo! Onze eerste tijger!! Een 2 jaar oude Bengaalse tijger (Bengal Tiger – Panthera tigris tigris), die nog geen naam heeft gekregen. Wij 'dopen' hem Pusso.

De Bengaalse tijger of Koningstijger (Panthera tigris tigris) is een ondersoort van de tijger (Panthera tigris) die voorkomt op het Indisch subcontinent. Op de Siberische tijger (Panthera tigris altaica) na is de Bengaalse tijger de grootste katachtige.
De schofthoogte van de Bengaalse tijger is ongeveer 100 à 110 centimeter. Mannetjes hebben een kop-romplengte van 270 tot 310 centimeter en een lichaamsgewicht van 180 tot 258 kilogram, vrouwtjes hebben een kop-romplengte van 240 tot 265 centimeter en een lichaamsgewicht van 100 tot 160 kilogram.
De Bengaalse tijger jaagt voornamelijk 's nachts en in de schemering. Hij jaagt onder andere op herten als sambars, barasingaherten en axisherten, varkens, antilopes, apen, runderen als waterbuffels en gaurs en zelfs jonge olifanten. Soms worden ook gavialen, pythons en kleinere

prooidieren als kikkers, hagedissen, schildpadden, kleine slangen, vissen, krabben, termieten en sprinkhanen gegrepen.

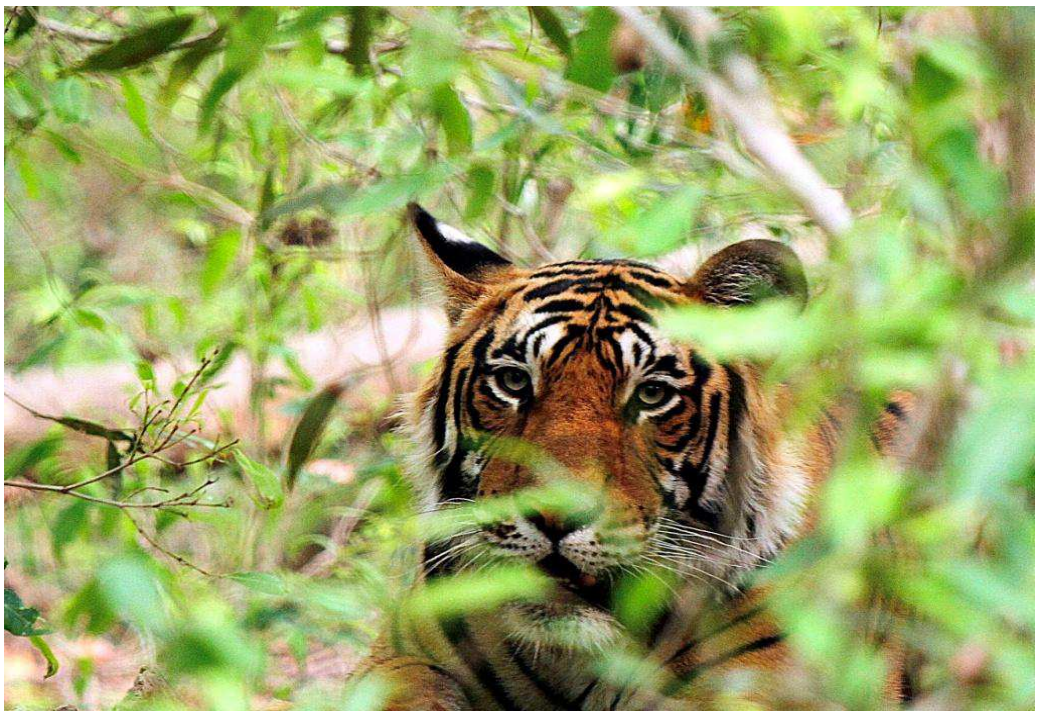

De Bengaalse tijger wordt met uitsterven bedreigd door het verdwijnen van zijn leefomgeving en door stropers. Tijgers worden niet alleen voor hun vacht gedood maar ook voor de bereiding van diverse traditionele Oost-Aziatische medicijnen.
In de negentiende eeuw waren jachtpartijen op de tijger een belangrijke manier van tijdverdrijf voor Indiase maharadja's. De Maharadja trok met een stoet olifanten en personeel de jungle in om op zoek te gaan naar tijgers en deze neer te schieten. Deze tijgerjachten bereikten tussen de Eerste en de Tweede Wereldoorlog een hoogtepunt, toen hooggeplaatste Britten eveneens op deze manier gingen jagen.
In 2007 werd duidelijk dat het aantal tijgers in India sterk was afgenomen, vooral buiten de reservaten. Van zo'n 3700 exemplaren in 2000-2001 naar 1411 individuen in 2006, is het aantal tijgers dus sterk verminderd. Lange tijd heeft de Indiase regering de cijfers verdraaid. Zo zouden er al een lange tijd geen 3000 tijgers meer zijn hoewel de overheid het tegendeel beweerde. Experts beweren dan ook dat er momenteel nog maar 750 tijgers over zijn in heel India.

Anderhalf uur later, want zo lang zijn we met deze eerste tijger bezig geweest, krijgen we twee mooie vogels te zien:
de Zwarte ooievaar (Black Stork – Ciconia nigra) (foto links) en de Indische nimmerzat (Painted Stork – Mycteria leucocephala) (foto rechts).
De zwarte ooievaar is een grote vogel (90 tot 105 cm lang) met rode poten en snavel. De spanwijdte is 173 tot 205 cm.
Het broedgebied strekt zich uit van Denemarken dwars door Europa en Midden-Azië tot in China aan de Grote Oceaan. Daarnaast zijn er geïsoleerd voorkomende populaties in Turkije, de Kaukasus, Afghanistan en Korea en verder in zuidelijk Afrika. Ook bij ons zijn er Zwarte ooievaars te zien, maar dan wel alléén in de zomer.

De Indische nimmerzat *voedt zich voornamelijk met vis. In tijden van schaarste aan vis, vangt hij ook kikkers en slakken. Het voedsel pakt hij door zijn snavel in het water te steken en voor een gedeelte open te zetten. Hij beweegt de kop op en neer totdat hij een prooi voelt of ziet en ernaartoe hapt.*
Deze soort heeft een sterk versnipperd verspreidingsgebied en daardoor is de kans op uitsterven aanwezig. De grootte van de populatie werd in 2012 door BirdLife International geschat op 10 tot 17 duizend individuen (op grond van gegevens uit 1994). De populatie-aantallen nemen af door habitatverlies. Het leefgebied wordt aangetast door inpoldering en watervervuiling. Daarnaast is er jacht op deze vogel, worden eieren en kuikens verzameld en treedt waarschijnlijk ook nog bastaardering op met de Maleise nimmerzat (M. cinera). Om deze redenen staat deze soort als gevoelig op de Rode Lijst van de IUCN.

Hier komt ook een krokodillensoort voor, met name de Moeraskrokodil.
Deze Mugger Crocodile (Crocodylus palustris) komt voor in zuidelijk Azië, voornamelijk India en Pakistan, en leeft bij voorkeur in zoet water.

De moeraskrokodil zet de eieren af in holen en niet in een nesthoop zoals andere soorten doen.
Het is een van de zeldzamere soorten met een geschat aantal van 5.000 tot 10.000 exemplaren in het wild.

De moeraskrokodil was vroeger veel algemener, de huidige populaties zijn klein en zijn vaak ver uit elkaar gelegen. De aantallen zijn achteruitgegaan door habitatvernietiging, en het doden van de krokodil voor de winning van de huid, het vlees of delen van het lichaam zoals de staart in traditionele medicijnen.
Deze soort leeft vooral van vis en verder kleine zoogdieren, reptielen zoals slangen en soms aas. Vaak betreft het dan zelf gevangen prooien die zijn vergeten maar later letterlijk boven komen drijven. De grootste exemplaren kunnen ook herten en buffels aan. Van de moeraskrokodil is wel bekend dat vissen uit de netten van vissers worden gegrepen.

Bij een parking, in een rustige waterpartij, krijgen we honderden juveniele Indische Brulkikkers (Indian Bull Frog – Hoplobatrachus tigerinus) te zien.

De Indische brulkikker komt oorspronkelijk voor in grote delen van Azië. De kikker komt als exoot voor op het Afrikaanse eiland Madagaskar en op de eilandengroep Maldiven.
De soort wordt gekweekt en geslacht voor menselijke consumptie, zoals voor kikkerbilletjes. De commerciële verkoop begon in de jaren '90 in Thailand.
Hoplobatrachus tigerinus is mostly solitary and nocturnal in nature. They inhabit holes and bushes near permanent water sources. The frog does not stay in water for a long time; it spends most of its time hiding and feeding in surrounding vegetation. They feed on various type of insects, invertebrates, mice, shrews, young frogs, juvenile snakes and small birds.

Tijdens het ontbijt krijgen we het gezelschap van een mannetje Sambar.

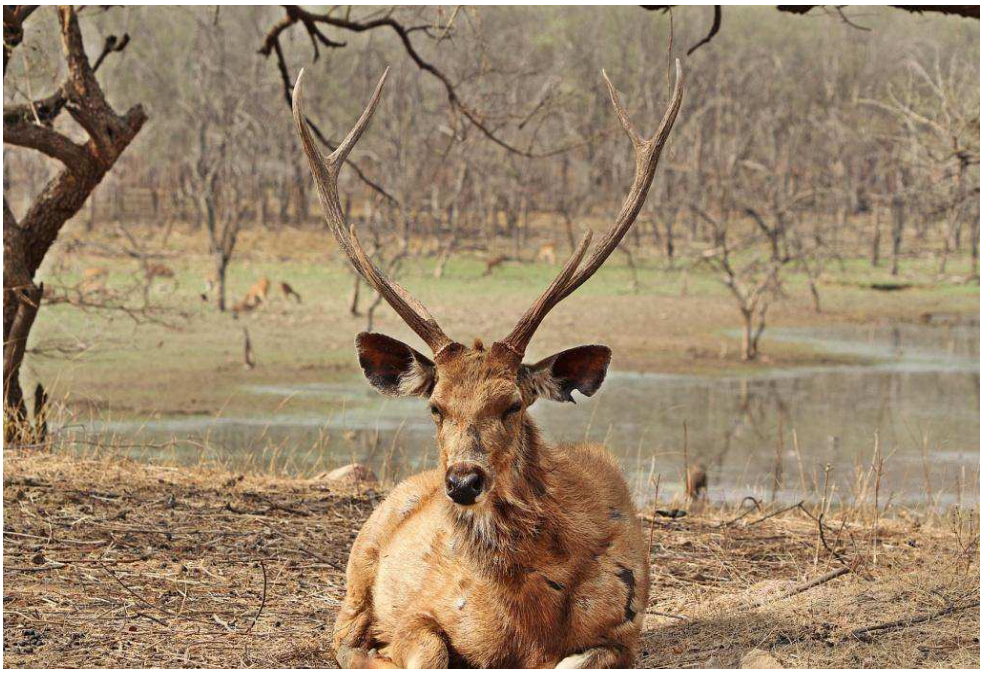

Dan is het tijd om terug te keren naar ons hotel, voor een zwemmetje en een dutje....

Om 15.00u staan we weer klaar aan de ingang van het Natuurpark. Deze keer krijgen we zone 4 toegewezen.
Op weg naar het N.P. komen we een kameel tegen, in vol ornaat.

Een paar honderd meter na de 'entrance' zien we daar ergens een brommer staan... Niemand in de buurt...
Vanmorgen zagen we die grote zittende bok Sambar, nu worden we opnieuw getrakteerd met deze hertensoort.
Eerst een wijfje Sambar dat het bezoek krijgt van twee Rosse boomeksters die haar verlossen van teken en parasieten, dan een drinkende Sambar met een Grote zilverreiger op de rug.

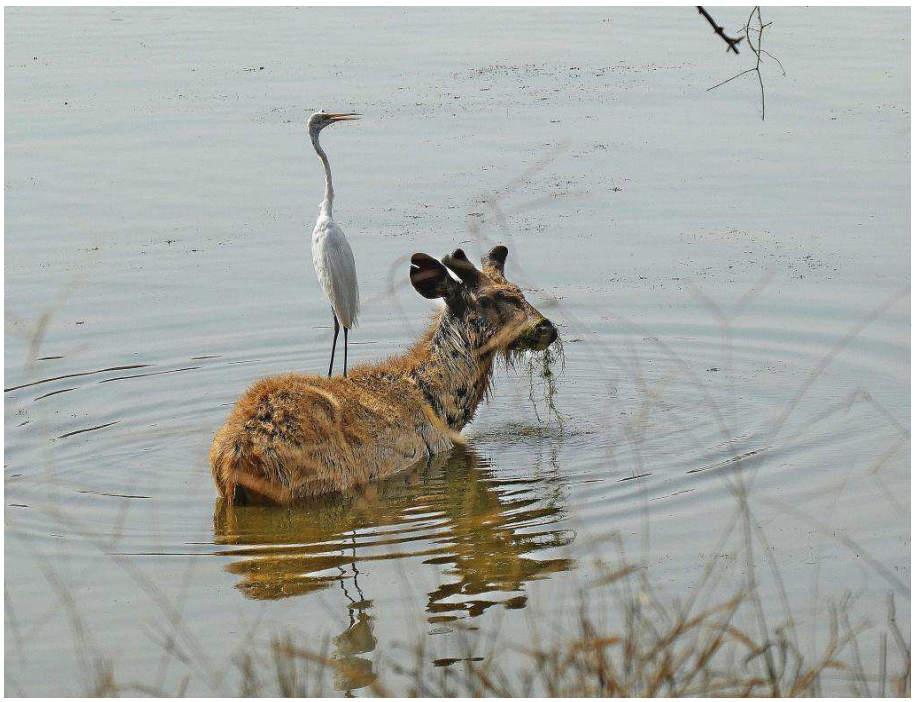

De ene soort volgt al snel de andere op.
In het vizier, een Chinese spoorkoekoek (Greater Coucal – Centropus sinensis).
Ondanks de naam is dit geen broedparasiet, maar bouwt zelf een nest en broedt de eigen eieren uit.
De Chinese spoorkoekoek is een grote vogel. Deze soort wordt inclusief staart 53 centimeter.
The Greater Coucal is a large bird which takes a wide range of insects, caterpillars and small vertebrates such as the Saw-scaled viper, one of the most dangerous snakes in India. They are also known to eat bird eggs, nestlings, fruits and seeds. In Tamil Nadu they were found to feed

predominantly on snails Helix vittata. They are also known to feed on the toxic fruits of Yellow Oleander. In Oil palm cultivation, they have been noted as an avian pest due to their habit of eating the fleshy mesocarps of the ripe fruits.

Een familie Hanumanlangoeren die samen de schaduw opzoeken.

Een Indiase zwijn (Indian Boar – Sus scrofa cristatus).
The Indian boar differs from its European counterpart by its large mane which runs in a crest along its back from its head to lower body, larger, more sharply featured and straighter skull.

Een Indische witte ibis (Black Headed Ibis - Threskiornis melanocephalus).

De grootte van de populatie wordt geschat op 10.000 individuen en hij gaat in aantal achteruit. Het leefgebied wordt aangetast door het droogleggen van moerassen, andere vormen van omvorming tot landbouwgebied, jacht, verstoring en het verzamelen van eieren en nestjongen. Om deze redenen staat de Indische witte ibis als gevoelig op de Rode Lijst van de IUCN
De Indische witte ibis is ook bekend onder de naam Zwartkopibis.

Een groot Axishert, man, met een sierlijk gewei.

De Smyrna-ijsvogel (White-throated Kingfisher – Halcyon smyrnensis), onze 2de soort ijsvogel.
Deze ijsvogel komt voor in Zuidoost-Europa, Noordoost-Afrika, het Midden-Oosten, Zuid- en Zuidoost-Azië.
Hij is vrij groot met een lengte van 28 cm. Deze soort heeft een gevarieerd dieet, waaronder insecten, knaagdieren, slangen, vissen en kikkers.

De Kwak (Black-crowned Night Heron – Nycticorax nycticorax).
Deze solitaire jagende nachtvogel heeft een uitstekend gezichtsvermogen. Hij wacht doodstil in of langs het water op zijn prooi. Overdag verschuilen ze zich in dicht struikgewas. Zijn voedselkeuze is zeer gevarieerd en sterk afhankelijk van de plaatselijke omstandigheden en bestaat uit zoetwatervissen, amfibieën, kreeftachtigen, insecten, larven, weekdieren maar ook wel kleine knaagdieren en de kuikens van watervogels.

De mooie waarnemingen blijven zich opvolgen aan een groot tempo!
Na tal van pauwen en herten, een nieuw soort!
De Goudjakhals (Golden Jackal – Canis aureus).
De Goudjakhals, soms ook goudwolf genoemd, is een middelgrote hondachtige. Ondanks zijn naam is hij waarschijnlijk niet zeer nauw verwant aan de zadeljakhals (Canis mesomelas) en de gestreepte jakhals (Canis adustus), maar staat hij dichter bij de veel grotere wolf (Canis lupus).

De Goudjakhals is een allesetende opportunist. Hij jaagt op kleine zoogdieren en kleine hoefdieren, zoals hertenkalfjes en kleine gazellen, kleine vogels, vissen, amfibieën en insecten, maar hij eet ook afval en aas en plantaardig voedsel. Soms achtervolgen ze grote roofdieren zoals leeuwen, om de resten van de jacht op te eten. De Goudjakhals kan langere tijd zonder water.
Hij leeft in familieverband. Het hart van de familiegroep wordt gevormd door een alfa-paartje dat voor het leven bij elkaar blijft. worden. De dieren jagen samen en zorgen samen voor de jongen. Meestal plant alleen het alfa-paar zich voort.

Klokslag 16.00u hebben we weer prijs! Bingo!
Twee tijgers!! Onze nummers 2 en 3 (kwestie van de tel niet kwijt te geraken...)
Eerst de tijgerin Krishna (gekend als T-19), de meest sexy tijgerin van Ranthambore Tiger Reserve, én de hoofdrolspeelster in verschillende documentaires.
An icon of Ranthambore Tiger Reserve-T-19 or Krishna and her current territory is covered to be even bigger than any other tigers of the park.
Her territory includes the entire three lakes area across zone no 2, 3, 4 and 5.
For once, she was very shy and quite timid in her childhood. She is one of them from the family of legendary tigress Machhali who ruled the most beautiful area of Ranthambore Tiger Reserve for more than 10 years. It is one of the three sisters from Machhali's 5th and last litter (T-17, T-18, and T-19).
We zien eerst de moeder, liggend, die even later haar hoofd optilt, waarschijnlijk lichtjes verstoord door het click-click geratel van de fototoestellen.

Dan komt haar tweede zoon eraan gewandeld, broer van de vorige 'Pusso'.

We krijgen even moeder en zoon in éénzelfde beeld. Prachtig! Onvergetelijk!

Juist voor het verlaten van het park zien we een Groenpootruiter (Common Greenshank – Tringa nebularia), een Indiase zwijn en een zwemmende Moeraskrokodil.

En.... opnieuw die eenzame 'verlaten' brommer.
Om 19.30u neemt de Fred één van de kranten die ter beschikking liggen aan de receptie.
Op de voorpagina het verhaal over die brommer: man en kind op wandel gegaan en gedood door tijger! Meer dan 40 mensen worden elk jaar in India gedood door tijgers...

The live-and-let-live outlook has also been foundational for India's transformation into the world's greatest stronghold for tigers. The country holds just 25% of total tiger habitat, but accounts for **70% of all remaining wild tigers**, or around 3,000 animals today.

Success does not come without cost, however. India's protected areas have not expanded at the same rate as its tiger population, forcing some big cats to turn to human-dominated landscapes for survival. Livestock are killed and sometimes so are people.

Attacks are relatively rare, with around **40 to 50** people annually killed by tigers – compared to around 350 people killed each year by elephants. But while getting killed by an elephant is typically viewed as something that just "happens", like a car accident, deaths caused by tigers tap into a primordial fear that, if left unresolved, can drive communities to extremes. In many places, traditional tolerance is beginning to fray, leading to riots and targeted killing of tigers.

Zondag 14 april

Vandaag, weeral wake up call om 05.00u.
Deze keer niet om naar het Natuurpark te gaan, maar naar het station! We nemen de trein in het Sawai Madhopur Junction Railway Station, met bestemming Bharatpur. Onze gids Vir reist mee, we nemen dus wel afscheid van onze driver Dalip.

Het tijdperk van 'reizigers op het dak' is voorbij: we hebben gereserveerde plaatsen. En we nuttigen onze ontbijtbox die we hebben meegekregen van het hotel.

Na bijna 3 uur rijden komen we aan in Bharatpur, een station waar bijna alle muren beschilderd zijn met tijgerbeelden.

We worden opgewacht door onze chauffeur Alim en begeleider Adju.
Alles verloopt heel vlot.

Een half uur later komen we aan in het vogelnatuurgebied Keoladeo.

Het park werd aangelegd door Maharadja Suraj Mal, heerser van de prinselijke staat Bharatpur aan de samenvloeiing van de 2 rivieren Gambhir en Banganga. Een kanaal voerde extra water van de moesson regens naar het gebied dat zo een drasland werd. Het werd voornamelijk gebruikt als jachtgebied voor de lokale adel en later door de Britten. Het werd ingewijd in 1902 door Lord Curzon. In 1956 werd het een beschermd vogelnatuurgebied en had enkel de Maharadja er nog jachtrechten tot 1965. In 1981 werd het nationaal park. Hiervoor werd tussen 1977 en 1981 een omheining rond het domein geplaatst.

Het National Park Keoladeo staat bekend als de thuisbasis van zo'n 230 vogelsoorten. Zeldzame soorten zoals de Siberische kraanvogel overwinteren in Keoladeo. In 1985 werd het park opgenomen in de Werelderfgoedlijst.

Op één uur tijd krijgen we 34 soorten vogels te zien, waarvan 24 nieuwe soorten voor deze reis!

Purperreiger (Purple Heron – Ardea purpurea), Blauwe reiger (Grey Heron – Ardea cinerea), Kleine zilverreiger (Little Egret – Egretta garzetta), Middelste zilverreiger (Intermediate Egret – Ardea intermedia), Grote zilverreiger, Indische ralreiger (Indian Pond Heron – Ardeola grayii) en de Kwak.
Daarmee hebben we 7 reigersoorten in eenzelfde waterpartij!

Maar er komt meer...

Indische schreeuwarend (Indian Spotted Eagle – Clanga hastata), onze eerste arendsoort. *De vogel is schaars. De grootte van de populatie wordt geschat op 3,5 tot 15 duizend individuen. Er is weinig bekend over deze soort, maar er is aanleiding te veronderstellen dat de Indische schreeuwarend in aantal achteruit gaat door ontbossingen, intensivering van de landbouw en verstedelijking. Om deze redenen staat deze arend als kwetsbaar op de Rode Lijst van de IUCN.*

Grote rivierarend (Grey-headed Fish Eagle – Ichtyophaga ichtyaetus), onze 2de arendsoort. *Het is een voornamelijk visetende soort die voorkomt langs rivieren in tropisch Azië.*
Het leefgebied bestaat uit tropisch laaglandbos langs traag stromende rivieren, lagunes en meren. Plaatselijk is het nog een vrij algemeen voorkomende rivierarend.

Indische dwergaalscholver (Little Cormorant – Microcarbo niger), Indische kievit,
Grijze drongo (Ashy Drongo – Dicrurus leucophaeus), onze 2de soort Drongo.
Ooievaar (White Stork – Ciconia ciconia), Indische witte ibis, Chinese spoorkoekoek

Zwarte ibis (Glossy Ibis – Plegadis falcinellus), Kluut (Pied Avocet – Recurvirostra avosetta), Steltkluut, Indische gans (Bar-headed Goose – Anser indicus), Witgat (Green Sandpiper – Tringa ochropus), Rivierstern (River Tern – Sterna aurantia),
Purperkoet (Purple Swamphen – Porphyrio porphyrio), Casarca of Roestgans (Ruddy Shelduck – Tadorna ferruginea),Roze pelikaan (Great White Pelican – Pelecanus onocrotalus), Treurmaina,

Indische slangenhalsvogel (Oriental Darter – Anhinga melanogaster)

Indische vlekbekeend (Indian Spot-billed Duck – Anas poecilorhyncha)
Lepelaar (Platalea leucorodia – Eurasian Spoonbill)
Smyrna-ijsvogel
IJsvogel (Common Kingfisher – Alcedo atthis) onze 3de soort ijsvogel
Huiskraai (House-crow – Corvus splendens)
Kleine groene bijeneters
Sarus kraanvogel (Sarus Crane – Antigone antigone), een heel mooie waarneming!

Het is een grote vogel, tot anderhalve meter hoog, die een vrijwel geheel lichtgrijs verenpak heeft met als uitzondering de kop die opvallend rood gekleurd is.
De vogels hebben een uitgebreid baltsritueel met een sierlijke dans. De vogel voedt zich met

planten, maar ook insecten, hagedissen en weekdieren. Anders dan de meeste kraanvogelsoorten heeft deze soort zich vrij goed aan de mens aangepast.
Hij voelt zich thuis in rijstvelden of tussen vee, waar hij op kikkers en andere kleine dieren jaagt die door het vee opgejaagd worden.

Het middagmaal genieten we in het Lake View Resort, waar we, jawel.... frietjes eten!
We verlaten de deelstaat Rajasthan en rijden Uttar Pradesh binnen (vertaald: noordelijke provincie).
Uttar Pradesh telt ruim 200 miljoen inwoners, en is daarmee met voorsprong de grootste staat qua inwoneraantal van India. Tussen 2001 en 2008 nam de totale bevolking van Uttar Pradesh toe van 166 naar 190 miljoen inwoners. Sinds 1951 is de bevolking meer dan verdrievoudigd. Het aantal inwoners zal aan het einde van de eeuw waarschijnlijk tussen de 400 en 500 miljoen liggen.
Uttar Pradesh, with a total area of 243,290 square kilometres, is India's fourth-largest state in terms of land area and is roughly of same size as United Kingdom. It is situated on the northern spout of India and shares an international boundary with Nepal. The Himalayas border the state on the north, but the plains that cover most of the state are distinctly different from those high mountains.

Onze eerste stop is Fatehpur Sikri, de verlaten stad.

Fatehpur Sikri (Stad van de overwinning gelegen bij Sikri) was de hoofdstad van het Mogolrijk van 1571 tot 1585, en werd gebouwd door de Mogolheerser Akbar de Grote in rotsachtig gebied op 37 km ten westen van de stad Agra. Omdat het een ceremoniële hoofdstad was, werd de stad nooit versterkt. Fatehpur Sikri is uniek in zijn opzet en architectuur.

Het duurde vele jaren om Fatehpur Sikri te bouwen, maar in 1585, slechts enkele jaren nadat het voor het eerst werd bewoond, werd de stad alweer verlaten wegens een tekort aan drinkwater. Dit werd veroorzaakt door de hoge, rotsachtige gronden waarop Fatehpur Sikri gebouwd was.

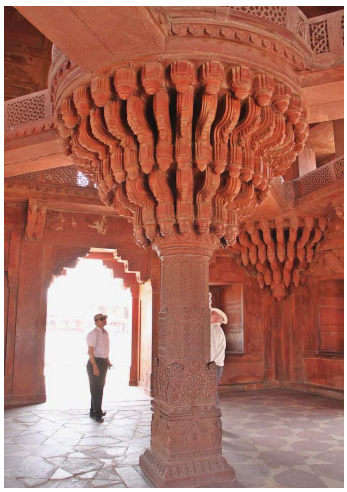

In één van de donkere zalen doen we een toch speciale waarneming, met name een groep vleermuizen met lange staart! Misschien niet zeldzaam, maar voor ons de allereerste keer!
Kleine klapneusvleermuis (Lesser Mouse-tailed Bat – Rhinopoma hardwickii).

Deze insectivore vleermuis is, samen met de Egyptische klapneusvleermuis, die we morgen in Gwalior gaan zien, de enige soort met een dunne staart, die ver buiten de vlieghuid uitsteekt, soms net zo lang als het lichaam. De lichaamslengte bedraagt 5,5 tot 7 cm, de staartlengte 4,5 tot 7,5 cm en het gewicht 10 tot 15 gram.
Deze soort jaagt in halfwoestijnen, struwelen en tropische bossen. Bij een ruim voedselaanbod kan het dier wel dubbel zo zwaar worden. Hij slaat dan vet op voor de droge tijd die hij slapend doorbrengt.

Rond 16.30u rijden we de stad Agra binnen. Een stad rijk aan geschiedenis en bezienswaardigheden!
Agra wordt in de hindoeïstische mythologie in verband gebracht met de god Krishna, die hier naast de heilige rivier de Yamuna fluit gespeeld zou hebben en de harten van de gopi's hebben veroverd.
De huidige stad werd in 1503 gesticht door Sikandar Lodi, de sultan van Delhi. De stad was

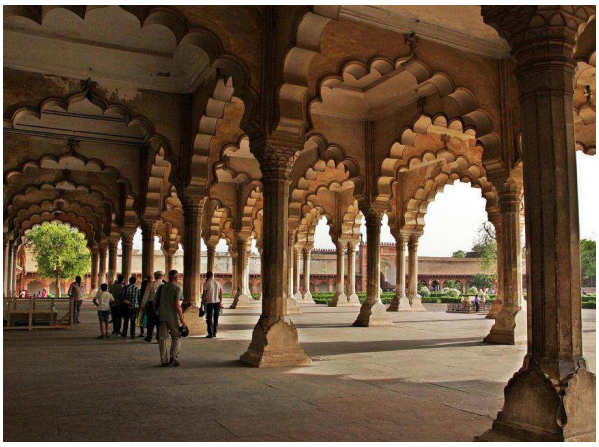

bedoeld als bolwerk tegen de sultans van Malwa. Pas echt belangrijk werd Agra onder de Mogols. Deze wisselden Agra en Delhi af als plaats van hun residentie. Babur regeerde vanuit Agra (1526-1530), maar zijn zoon Humayun (regeerde tot 1556) had een voorkeur voor Delhi. Akbar (1556 -

1605) resideerde weer in Agra, op een decennium na waarin hij vlakbij, in Fatehpur Sikri, een nieuwe hoofdstad liet bouwen. Vanwege het opdrogen van de waterputten aldaar werd de keizer gedwongen naar Agra terug te keren.

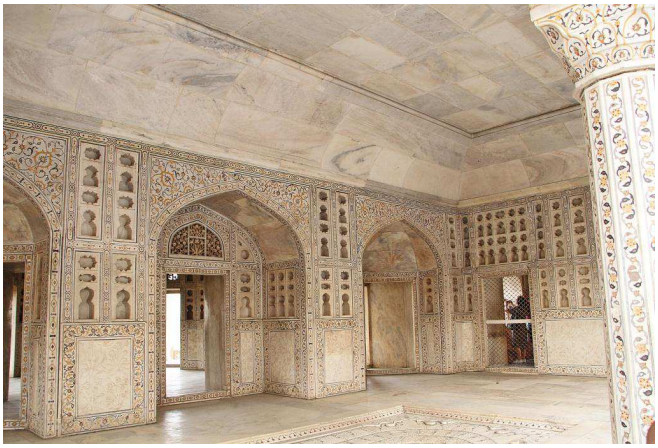

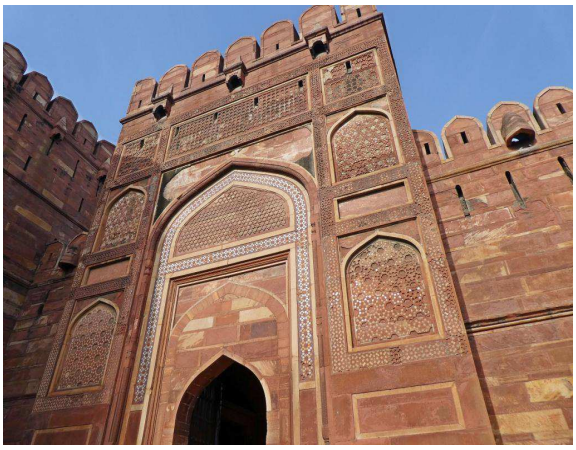

Akbar en zijn opvolger Jehangir (1605 - 1627) lieten het Rode Fort bouwen en binnen de ommuring verschillende fraaie tuinen en paleizen aanleggen. De bouwprojecten van de Mogols bereikten een hoogtepunt onder Shah Jahan (1627 - 1658). Binnen het Rode Fort liet hij paleizen en tuinen aanleggen. Het bekendste bouwproject van Shah Jahan is echter de tombe van zijn vrouw Mumtaz Mahal, de Taj Mahal, die destijds 7 km buiten Agra lag.
Het gebouw staat sinds 1983 op de Werelderfgoedlijst van UNESCO. Dit machtige fort van rood zandsteen wordt omsloten door een 2,5 kilometer lange vestingmuur. Vanwege de kleur wordt dit fort ook wel het Rode Fort genoemd. Het verhaal gaat dat een prins er zijn vader 8 jaar in heeft opgesloten, zodat hij naar de Taj Mahal kon kijken.

Tussen de bezoekers valt er wel eentje heel erg op....

Vanop een terras van het fort hebben we een mooi zicht op de Taj Mahal.

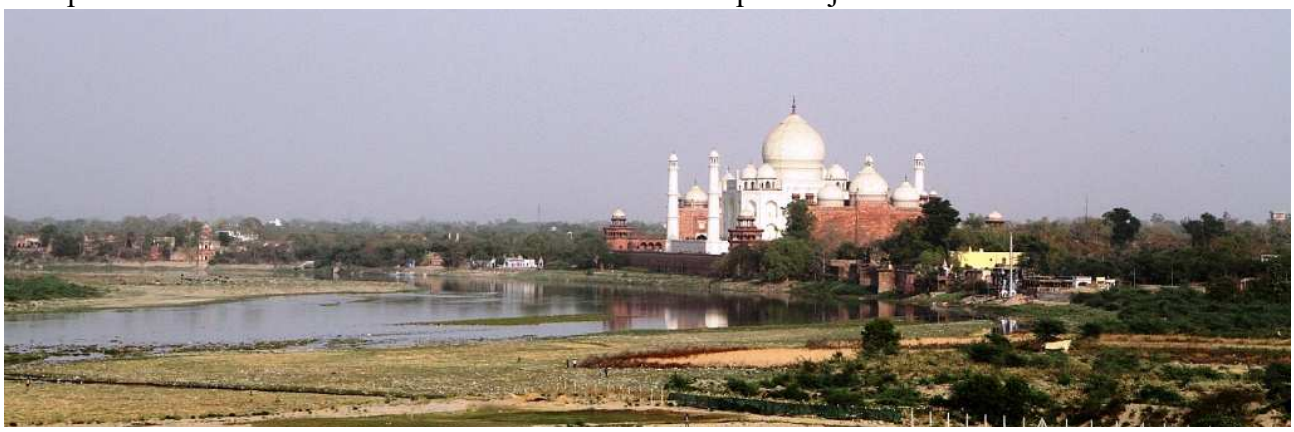

Op 30 meter van onze plek ontdekken we een groot nest met een volwassen arend die 2 of 3 kuikens aan het voeden is. Het gaat om een Bastaardarend (Greater Spotted Eagle – Clanga clanga), onze 3de arendsoort.

De Bastaardarend eet kleine zoogdieren (ratten, muizen, mollen, hazen en konijnen), aas van kadavers, slangen, kikkers en vogels, waaronder veel watervogels, maar ook kraaien. De bastaardarend jaagt veelvuldig nabij en boven het water. Kleine zoogdieren en reptielen worden gegrepen door met een glijvlucht vanaf honderd meter op het dier te duiken. Jonge reigers worden uit het nest gegrepen. Op eenden en meerkoeten jaagt hij door één dier af te zonderen van de rest van de groep en er regelmatig op te stoten, waardoor de watervogel steeds moet onderduiken. Op een gegeven moment raakt het dier zo vermoeid, dat hij zonder verzet van het wateroppervlak kan worden geplukt.
De bastaardarend broedt tussen mei en juli. Twee of drie grijsachtige eieren worden in een groot nest van twijgen gelegd. Dit nest bevindt zich meestal op lage takken van een hoge boom (soms zelfs op de grond) nabij een groot wateroppervlak.

Op weg naar ons Hotel Radisson, komen we opvallend veel (heilige) koeien tegen die tussen het drukke verkeer lopen**.**

Walter loopt al 2 of 3 dagen rond met een ontstoken wonde aan de knie. Ziet er hoe langer hoe slechter uit (niet de Walter, wel de wonde). We beslissen om naar een hospitaal te gaan. Onder begeleiding van de gids mag hij overal en iedereen voorbij steken! Correcte verzorging, snelle service, en dat allemaal voor 100 roepies, wat overeenkomt met 1,20 euro!
Een lange vermoeiende dag die we afsluiten aan de bar van het zwembad, op de Top floor....
Dikke pech: het is DRY SUNDAY. Geen alcohol dus! Dan maar mocktails... en daarna sizzlers.

Maandag 15 april

Onze derde opeenvolgende dag dat we om 05.00u moeten opstaan!
Dit keer is het om de Sunrise op de Taj Mahal niet te missen!

De Taj Mahal (Paleis van de kroon), is een imposant, wit marmeren mausoleum in Agra.
Shah Jahan, de vijfde heerser van het Mogolrijk, liet het grafmonument tussen 1632 en 1648 bouwen als laatste rustplaats voor zijn geliefde echtgenote Mumtaz Mahal, die in 1631 in het kraambed was overleden. Na de dood van Shah Jahan werden ook diens resten bijgezet in de tombe.

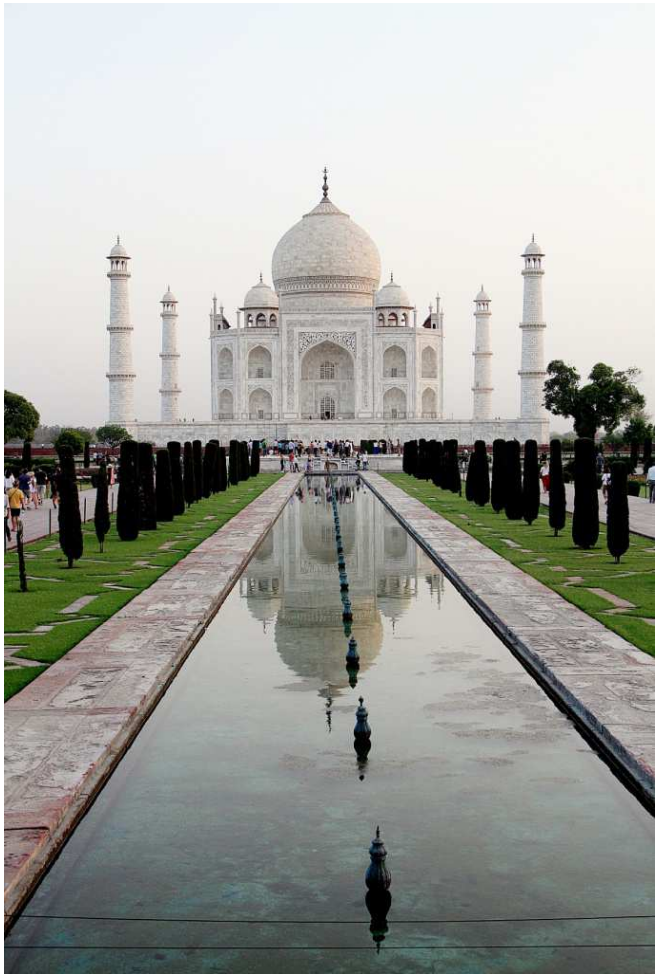

De Mogoldynastie had de gewoonte om voor haar leden grafmonumenten in symmetrisch aangelegde tuinen te bouwen. Tuinen staan in de islamitische traditie symbool voor het paradijs en de Mogols poogden voor hun overledenen een hemelse woonplaats op aarde te scheppen. De grootschaligheid en esthetische verfijning van deze bouwwerken diende tevens de luister van hun heerschappij te onderstrepen. Een eerste hoogtepunt in deze traditie was Humayuns tombe in Delhi, in de jaren 1560 gebouwd door Akbar (zie blz. 8).
De Taj Mahal staat niet zoals gebruikelijk in het midden van de tuin, maar op een verhoogd platform aan de oever van de rivier de Yamuna en domineert zo de wijde omgeving. Vier vrijstaande minaretten bezetten de hoeken van het platform en geven het bouwwerk een

driedimensionale referentie. De Taj Mahal wordt geflankeerd door twee identieke – in contrasterend rood zandsteen opgetrokken – gebouwen, de moskee en het gastenverblijf. Tussen het mausoleum en de hoofdpoort van het complex ligt de tuin, die door kanalen in vier gelijke perken verdeeld is volgens het Perzische chahar baghpatroon.

Het mausoleum wordt geroemd om de volmaakt uitgevoerde symmetrie, de verfijnde decoraties in de vorm van kalligrafieën uit de Koran, de marmeren reliëfs en het ingelegde steenwerk en niet op de laatste plaats vanwege het subtiele lichtspel, dat het gebouw steeds een ander aanzien geeft.
In 2007 werd de Taj Mahal verkozen tot een van de zeven nieuwe wereldwonderen. Het gebouw wordt jaarlijks door miljoenen bezoekers bezocht.
We wandelen 2 uur rond, bezoeken alle hoeken en kanten van dit ongelooflijk mooi gebouw, en genieten, en passant, van spelende apen in het water! Resusapen lopen, springen, duiken... heel leuk, maar....
"Katapulten ingezet om aapjes aan Taj Mahal weg te jagen na "ontvoering" van baby met dodelijke afloop."
Dagelijks komen hier zo'n 25.000 toeristen over de vloer. Honderden jaren geleden was de omgeving van Agra een wildernis, waar ook resusapen, familie van de makaak, leefden. Het zijn hun afstammelingen die nu in de buurt van het paleis toeristen lastigvallen. Ze zijn op zoek naar eten en slaan daarvoor georganiseerd toe in groepsverband. Maar van katapulten zijn ze blijkbaar bang. Ze gaan al lopen als ze bewakers nog maar met zo'n slingerwapen zien zwaaien.
In november 2018 griste een groepje apen nog een baby van amper twaalf dagen weg van de voedende borst van zijn moeder. De resusapen beten het jongetje en lieten hem achter op een dak in de buurt. Het kind overleed aan zijn verwondingen.
Bewakingsagenten konden de dieren niet langer verjagen met geschreeuw of gebaren. De oplossing bleek de katapult te zijn. Drastischere maatregelen zijn uit den boze, omdat de plaatselijke bevolking overwegend uit hindoes bestaat en die associëren de aapjes met Hanoeman, een godheid die ze aanbidden en die de gedaante van een sprekende aap heeft.

Om 08.30u zijn we terug in ons hotel voor een laat ontbijt.
Beetje rusten en klaar voor de volgende etappe.
Tegen 11.00u vertrekken we, richting Gwalior, 120 km ten zuiden van Agra.
Maar we stoppen eerst nog aan een marmer-steentjes-inlegbedrijf, Akbar International Marble Handicrafts.
Echte kunstenaars, die mannen! Zelf zijn ze niet van Agra, maar afstammelingen van de marmerwerkers die ze indertijd ingevoerd hebben voor de Taj Mahal. Ze hebben het geheim van de lijm, die bij het inleggen wordt gebruikt.

We kopen er een paar mooie souvenirs, echte kunstwerken: onderleggers en, hoe kan het anders, een olifantje...
Intussen bleek de airco van onze bus kapot en moesten we terug naar het hotel om op een vervangbus te wachten.
We lunchen in een klein hotel Raj Palace in Morena, met frietjes!

We rijden Madhya Pradesh binnen.
Madhya Pradesh is een deelstaat van India. De staat ligt in het centrale deel van het land. De hoofdstad is Bhopal. Madhya Pradesh betekent letterlijk "centrale provincie".
Madhya Pradesh heeft een oppervlakte van 308.252 km² (ongeveer zo groot als Italië) en telde in 2012 meer dan 75 miljoen inwoners.

Het enige geplande bezoek deze namiddag is het fort Gwalior. Onze lokale gids is een kei lieve man die op een leuke wijze uitleg verstrekt, o.m. over een 'parlofoon-systeem dat dateert uit de 16e eeuw, op basis van dubbele muren...
Het Gwalior Fort is een imposant fort gelegen op de 100m hoge zandstenen en basalten heuvel. De muren zijn enorm en voorzien van prachtige blauwe tekeningen en binnen is er prachtig beeldhouwwerk.

The fort has existed at least since the 10th century, and the inscriptions and monuments found within what is now the fort campus indicate that it may have existed as early as the beginning of the 6th century. The fort has been controlled by a number of different rulers in its history.
The present-day fort consists of a defensive structure and two main palaces, Gurjari Mahal and Man Mandir, built by Man Singh Tomar (reigned 1486–1516 CE). The Gujari Mahal palace was built for Queen Mrignayani. It is now an archaeological museum. The second oldest record of "zero" in the world was found in a small temple, which is located on the way to the top. The inscription is around 1500 years old.

We hebben het geluk om een paar vleermuizen te zien, opnieuw een soort met een staart, de Egyptische klapneusvleermuis (Greater Mouse-tailed Bat – Rhinopoma microphyllum).

Deze typische vleermuizensoort heeft een lichaamslengte van ongeveer 7 centimeter. Hij heeft een dunne staart die ongeveer even lang is als zijn lichaam. Dit dier kan een soort winterslaap houden, waarbij het op zijn eigen lichaamsvetten teert. Deze winterslaap duurt gewoonlijk vrij kort.
Het zijn koloniedieren die 's nachts actief zijn. Overdag slapen ze op beschutte plaatsen. Tijdens het rusten en slapen hangen ze met hun kop neerwaarts, en slaan ze hun vleugels om hun lichaam, soms ook om hun kop. Ze houden zich aan een uitsteeksel vast met één of twee achterpoten. Tegen de schemering en 's nachts komen ze tevoorschijn, om op zoek te gaan naar voedsel dat uit verschillende insecten bestaat. Het vrouwtje baart één jong na een draagtijd van ongeveer 16 weken.

Van hieruit gaan we naar de Sas Bahu tempels.
The Sahasra Bahu temples or Sas Bahu Temples are a pair of late 10th-century Hindu temples dedicated to Vishnu.
They share a platform, facing the temple tank, and are similar in style, but one is rather larger than the other. The larger one is surrounded by ten subsidiary shrines, the smaller by four.
They are locally referred to as Sas Bahu temples, a local corruption of the original Sahasra-Bahu, meaning "One with thousand arms", a form of Vishnu.

Bij het verlaten van deze site lopen we voorbij een paar standbeelden die uit de rots zijn gehakt, de Siddhachal Jain Temple Caves.
They were built in 7th to 15th century. There are eleven Jain temples inside Gwalior fort dedicated to the Jain Tirthankaras. On the southern side are 21 temples cut into the rock with intricately carved of the tirthankaras. Tallest Idol is image of Rishabhanatha or Adinatha, the 1st Tirthankara, is 17.78 m high.

En dan naar ons hotel, of, beter gezegd, naar ons paleis! Taj Usha Kiran Palace, Gwalior.
Indian History has always been regaled with stories of royalty, yet few have ever been as opulent or gracious as Taj Usha Kiran Palace, a historical property of the Taj Hotels in India. Located on a lush 9-acre landscaped estate in Gwalior, this white-and-yellow palace was built in 1880 by H H Maharadja Jayaji Rao Scindia and since then has hosted royalty and dignitaries on myriad occasions. True to the aesthetic spirit of Gwalior, exquisite craftsmanship is the hallmark of the palace. Every nook and corner flaunts a tapestry of ancient stone carvings and delicate filigree work that tell a story.
We worden opgewacht door een man in traditionele kledij die een grote parasol hanteert.
Zeer origineel is het zware hangslot dat dient om de kamer af te sluiten.

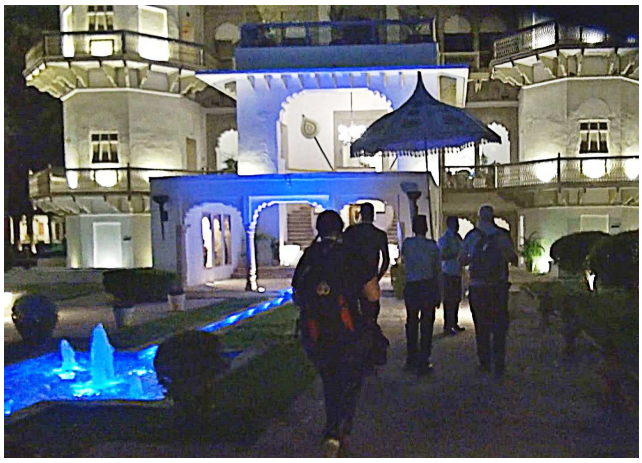

<u>Dinsdag 16 april</u>

Opnieuw vroeg uit de veren voor een nieuwe cultuur gevulde dag. En in de namiddag een rit van meer dan 200 km naar Khajuraho. We zijn zo vroeg dat we ons moeten tevreden stellen met een eenvoudig koud ontbijt.
Op weg naar de berg-met-de-103-tempels, stoppen we even voor een foto van een Zeboe of Bultrund in vol ornaat.

We bezoeken de Sonagiri heuvel met zijn 103 tempels, allemaal Jain tempels met de architectuur van verschillende godsdiensten. De eerste tempels dateren van de 9de eeuw.
In Hindi is 'sona' goud en 'giri berg: de berg van goud.

There are a total of 103 temples with 77 on the hill and 26 in the village.

We beklimmen de 'berg', een lange en rustige wandeling langs een goed onderhouden geplaveide route naar de top met geweldig uitzicht op de omliggende omgeving. Onze lokale gids, zou de beste van de hele staat zijn. In ieder geval, een deftige lieve en gedienstige kerel.

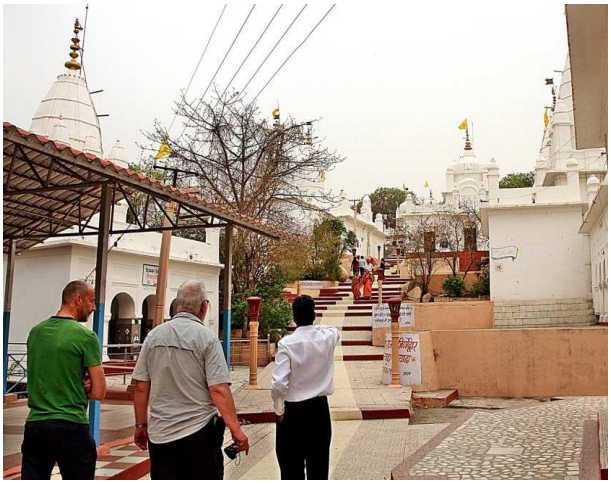

Er valt zachte regen, wat alles heel 'slippery' maakt. Zeker tijdens de afdaling, langs de ontelbare trappen, en... we zijn blootsvoets!

We krijgen een hele mooie vogel te zien, nl. de Pagodespreeuw (Brahminy Starling – Sturnia pagodarum).

De pagodespreeuw is 21,5 tot 23 cm lang; het is een roomkleurig tot oranje gekleurde spreeuw met zwart op de kop en een kuifje. De snavel is geel, aan de basis blauw. Rond het oog is een smalle ring van naakte huid die ook blauwachtig van kleur is. De kuif is bij het mannetje opvallender dan bij het vrouwtje.

Waarschijnlijk kreeg de vogel de naam pagodespreeuw omdat deze spreeuw veel voorkomt rond tempels in Zuid-India. De vogel broedt in Nepal en India en komt in Sri Lanka voor als wintergast.

Het is een vogel van verschillende soorten landschappen zoals droge bossen, struwelen en cultuurland in de buurt van menselijke bewoning. Buiten de broedtijd leeft de vogel in groepen, vaak met andere soorten spreeuwen en parkieten.

Na deze vermoeiende wandeling pauzeren we even bij het drinken van thee in een uit aarde gemaakte wegwerppotje. We volgen het volledige proces van voorbereiding. Gezellig en lekker.

Het is ook hier dat de Fred een paar koekjes aan de honden wil geven, maar dat hij onmiddellijk 'belaagd' wordt door 2 koeien die voor honden willen doorgaan...

In een van de smalle straatjes zien we naakte monniken die staan te babbelen met mannen en vrouwen. Het zijn Jaïnistische monniken die naakt door het leven gaan. In India wordt het naakt zijn beschouwd als een symbool van de hoogste heiligheid en niet als iets zondigs.

Om 11.20u vertrekken we naar Datia.
Rond deze tijd krijgen we een telefoontje van Creative Travel om te vragen of met ons alles OK is! Ze weten ons ook te vertellen dat onze retourvlucht (nog) in orde is...

We komen aan in Datia, een stadje met vele smalle en nogal vuile straatjes.
Datia Palace ligt op bijna 75 km van de stad Gwalior. De specialiteit van dit paleis is dat het uit zeven verdiepingen bestaat. Geen van de leden van de koninklijke familie heeft hier echter ooit gewoond.

Datia Mahal is a 7-storied architecture with two floors positioned in the basement. It is only made out of stone and bricks without any usage of wood or iron. So, the whole 7- storied building stands without any support of a metal or even wood.
Datia Palace was never inhabited by any ruler. Yes, strange no ruler including Bir Singh Deo lived in the palace. In fact, Jehangiri never came for a visit eventhough the whole purpose of constructing this palace was to mark his visit. Datia Palace has around 440 rooms and many courtyards. It took 9 years to complete the structure. The walls are adorned with incredible paintings. These pictures were made using organic colours (extracts from fruits and vegetables).

Om 13.00u trekken we naar Orchha.

The Orchha Fort complex, which houses a large number of ancient monuments consisting of the fort, palaces, temple and other edifices, is located in the Orchha town. The fort and other structures within it were built by the Bundela Rajputs starting from early 16th century.
The fort complex, which is accessed from an arched causeway, leads to a large gateway. This is followed by a large quadrangular open yard surrounded by palaces. These are Raja Mahal, Sheesh Mahal, Jahangir Mahal, a temple, gardens and pavilions. The battlements of the fort have ornamentation. Notable architectural features in the fort complex are projected balconies, open flat areas and decorated latticed windows.

We brengen een bezoek aan verschillende paleizen, allen naast elkaar, met overal prachtige paintings!
We beginnen met de Jahangir Mahal.

One of the most popular historical monuments in Orchha is Jahangir Mahal.
This palace was built in the memory of Mugahl ruler Jahangir in the 17th century.
Located on the banks of River Betwa, Jahangir Mahal is a three-storied structure that is a blend of Hindu and Islamic architectural styles. This beautiful palace consists of numerous large courtyards, more than 100 rooms, balconies, 8 elegant domes, terraces and porches. The outside walls of the original gateway to the palace are decorated with turquoise colored tiles and the gate has detailed decorations. This gate was originally the entry gate for the King and either side of it has an elephant with hanging bells. The several windows and balconies make the palace airy. The palace is in red and yellow sandstone.

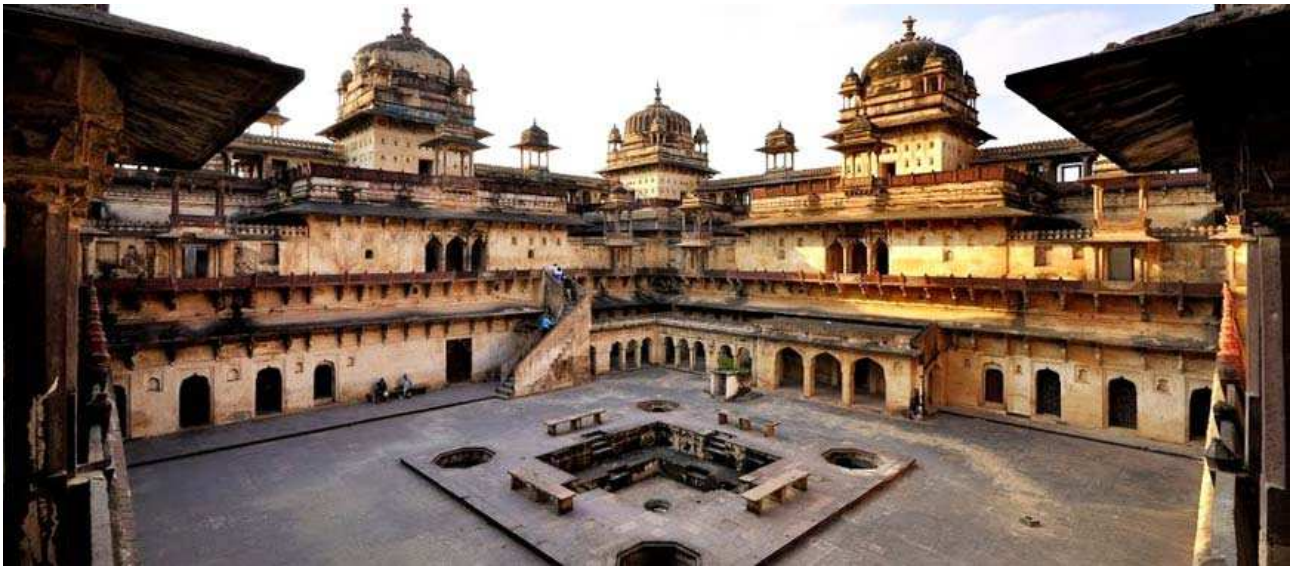

En we eindigen met de Raja Mahal.

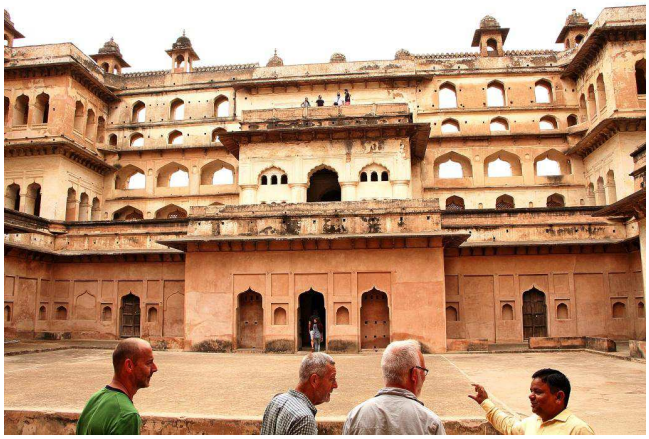

De Raja Mahal (letterlijk: Koninklijk Paleis) is een verzameling van gebouwen bestaande uit een fort, meerdere paleizen, een tempel en nog wat andere gebouwen.
The Ram Raja Temple is a sacred Hindu pilgrimage and receives devotees in large numbers regularly and is also commonly known as Orchha Temple. The annual domestic tourist number is around 650,000 and the foreign tourist number is around 25,000.

En dan de lange rit oostwaarts naar Khajuraho, deels bij avond licht... beetje angstwekkend...
Om 21.00u komen aan in de Radisson Jass, een “minder” hotel qua kamer en service tijdens het avondmaal. We moeten bv. 25' wachten voor een eenvoudige bestelling en Petra komt pas na 15' te weten dat er geen 'Tango' is.
En dan dat huwelijksfeest in de tuin... tot 24.00u volle muziek...

De klachtenbundel van Walter op Tripadvisor:

> *Our rooms were located just above the location of an Indian wedding party.*
> *Sleeping was not possible due to the terrible noise of the music and the wedding guests (both during the party as later on when they returned to their rooms).*
> *- No minibar available in the room.*
> *- No cocktails available in the bar.*
> *- In the restaurant, the dirty dishes from the tables were piled up in plain view.*
> *- The lobby was not maintained: the tables were not cleaned overnight.*
> *- Idem for the ashtray at the entrance: not emptied. A cup of tea full with cigarettes, left there by a guest in the evening, was still there the next morning.*

Woensdag 17 april

Vanmorgen bezoeken we de 'Erotica' Western Tempels Khajuraho Group of Monuments.
Khajuraho is vooral bekend geworden wegens de vele tempels met erotische afbeeldingen en beeldhouwwerken uit de Kamasutra. Deze tempels staan op de Werelderfgoedlijst van UNESCO.

Maar eerst eindelijk nog eens twee nieuwe vogelsoorten, twee spreeuwen:
de Eksterspreeuw (Asian Pied Starling – Gracupica contra) (foto links)
en de Junglemaina (Jungle Myna – Acridotheres fuscus), (foto rechts) *easily recognizable by the tuft of feathers on its forehead that form a frontal crest.*
Jungle mynas are omnivorous feed mainly on insects, fruit and seeds, for which they forage mainly on the ground. They also perch on large grazing mammals, picking ectoparasites off their bodies, and capturing insects that may be disturbed into flight from vegetation.

We lopen langs verschillende tempels, zoals de Parshvanatha temple en Adinatha temple.
De tempels werden in de periode 950 - 1050 gebouwd. Khajuraho was destijds de hoofdstad van het Chandellarijk. De oorspronkelijke 80 tempels werden door een muur omgeven. Uiteindelijk zou de stad verlaten en vergeten worden. De stad raakte overwoekerd. In de 19e eeuw werd Khajuraho herontdekt.

Doordat de tempels eeuwenlang verborgen bleven zijn deze nooit vernietigd. Op dit moment zijn 22 tempels in een redelijke staat.

De tempels zijn vooral bekend vanwege de vele erotische beelden die aan de gevels geplaatst zijn. De erotische beelden vormen slechts een klein deel van de vele beelden en symbolen. Wellicht wordt hierbij Tantrische seks uitgebeeld. Het zijn waarschijnlijk wel mensen die afgebeeld staan en geen goden. De reden dat de beelden hier staan is echter niet duidelijk.

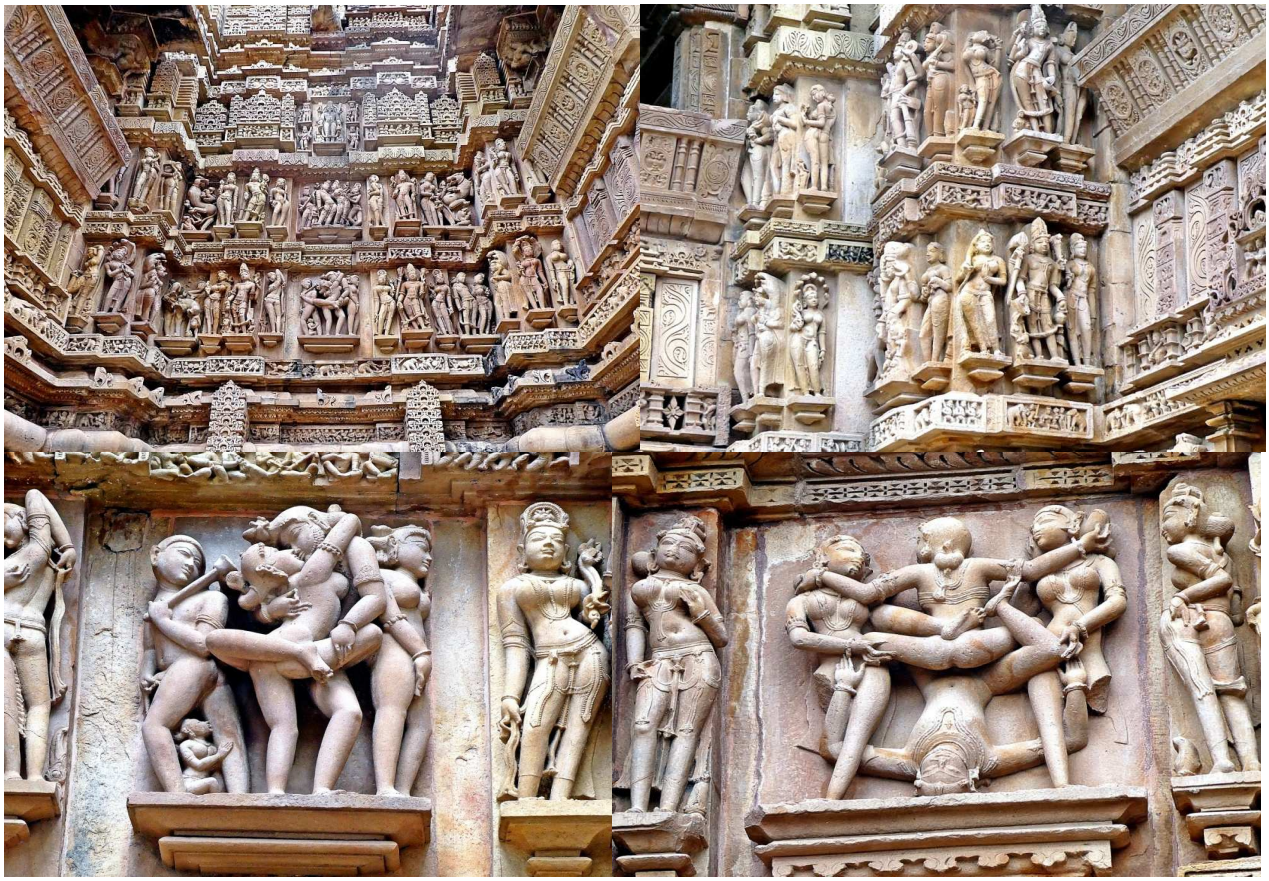

Bij deze tempel, een mooie waarneming! De Brahmaanse steenuil (Spotted Owlet – Athene brama). *This species is nocturnal but is sometimes seen in the day. When disturbed from their daytime site,*

they bob their head and stare at intruders. It hunts a variety of insects and small vertebrates. Bats, toads, small snakes have been noted. They may also take scorpions and molluscs. Nests near human habitations may show higher breeding success due to increased availability of rodents for feeding young.

Terug in de Radisson Jass Hotel nemen we afscheid van onze eerste gids, Vir, en verwelkomen we Ashwin H.P. voor het 2de deel van ons programma, namelijk natuur... tijgers.... natuur... tijgers...

We vertrekken oostwaarts richting Bandhavgarh.
Tijdens een korte sanitaire stop krijgen we er 6 soorten vogels bij!
Het Loodbekje (Indian Silverbill – Euodice malabarica).
De Gekroonde boomgierzwaluw (Crested Tree Swift – Hemiprocne coronata).
De Aziatische palmgierzwaluw (Asian Palm Swift – Cypsiurus balasiensis).
De Parelhalstortel (Spotted Dove – Streptopelia chinensis).
De Pruimekopparkiet (Plum-headed Parakeet – Psittacula cyanocephala).
Deze mooi gekleurde papegaai-achtige is endemisch voor India en Sri Lanka.
De kleur van de kop van het mannetje is roodachtig/paars met een zwarte aftekening en van het vrouwtje blauwgrijs met een gele aftekening. De kleuren lijken op die van een pruim.
De bovenzijde en de vleugels zijn groen, de onderzijde is geelgroen. De lange staart is blauw met een gele punt. Een volwassen mannetje is herkenbaar aan een rode schoudervlek. De totale lengte van kop tot staart van de pruimekopparkiet is ongeveer 35 centimeter.

De Langstaartsnijdervogel (Common Tailorbird – Orthotomus sutorius).
Popular for its nest made of leaves "sewn" together and immortalized by Rudyard Kipling as Darzee in his Jungle Book, it is a common resident in urban gardens.
Tailorbirds get their name from the way their nest is constructed. The edges of a large leaf are pierced and sewn together with plant fibre or spider silk to make a cradle in which the actual nest is built.

Na ongeveer 6 uur rijden komen we aan in Bandhavgarh. Het is 18.15u wanneer we de parking van ons hotel Kings Lodge oprijden.

Net op tijd om de dagelijkse briefing mee te pikken. Vanavond gaat het over … slangen!
Tijdens deze briefing komt Ashwin al met goed nieuws: er zit een zeldzame slang in een holte van een boom, rechtover zijn kamer!
We lopen naar buiten, en... het regent en bliksemt!

Deze slang is de relatief zeldzame Forstens' kattenslang (Forsten's Cat Snake – Boiga forsteni).

Boiga forsteni is found in Nepal, Sri Lanka, and India.
Forsten's Cat is the largest Boiga species found uncommonly in almost all kind of forests of peninsular India. It is known for wide variations in color and patterns. Usually identified by checking larger size than any other Cat Snake species found in its range, patternless head and light color cross bars in zig-zag manner.

This snake is nocturnal and arboreal. It preys on lizards, snakes, birds, bats, and rodents.
Like other species of the genus Boiga, B. forsteni possesses a mild venom. However, because of its large size, bites to humans should be taken seriously.

In dezelfde boom zit ook een Sri Lankaanse brulkikker (Indian Painted Frog – Uperodon taprobanicus), één van de talloze soorten Smalbekkikkers. *This frog is a fossorial species, spending the day buried in the leaf litter, in loose soil or under fallen logs, but can also climb into the branches of trees. The habitats it prefers include dry forests, coconut and rubber plantations, wetlands, rice fields and disturbed areas close to dwellings.*

Aan de receptie van de Lodge observeren we nog een Leschenault's bladgekko (Leschenault's Leaf-toed Gecko– Hemidactylus leschenaultii).
Another common name is Bark Gecko. It is found in southern India, Sri Lanka, Pakistan, and Oman. Lives in open forested areas and human habitations.

En in de siervijver de zeer algemene Indiase schipperkikker (Skittering Frog – Euphlyctis cyanophlyctis). Ze worden vaak gezien aan de rand van poelen en zwembaden met hun ogen boven het water.

Door het onweer valt ineens alle bereik wifi en telefoon weg! Alles ligt plat!
Komt goed uit: we gaan vroeg slapen, want morgen gaat het van kwaad naar erger... wake up call 'straks' om 04.15u.

Donderdag 18 april

Heel vroeg op want om 05.00u vertrekken we naar het N.P. Bandhavgarh.
Bandhavgarh National Park is one of the national parks of India, with an area of 105 km2. It was declared a national park in 1968 and then became Tiger Reserve in 1993. The current core area is spread over 716 km2. The buffer is spread over the forest divisions of Umaria and Katni, and totals 820 km2.
This park has a large biodiversity. The density of the tiger population at Bandhavgarh (8 tigers per square km) is one of the highest known in India. The park has a large breeding population of leopards, and various species of deer.
One of the biggest attractions of this national park is the tiger (Panthera tigris tigris) and its sightings. The 105 km2 of park area open to tourists was reported to have 22 tigers, a density of one tiger for every 4.77 km2. (Population estimation exercise 2001). The population of tigers in the park in 2012 is about 44-49. There is a saying about the Park that goes: "In any other Park, you are lucky if you see a tiger. In Bandhavgarh, you are unlucky if you don't see (at least) one." Bandhavgarh has one of the highest density of Bengal tigers known in the world, and is home to some well-known tigers which are large.

Dat klinkt allemaal goed... Nu ze nog vinden...!
Aan de ingang van het park zien een mama met baby olifant, weliswaar niet echt op vrije voet.
Maar toch een heel mooi beeld!
Het zijn Indische olifanten (Indian Elephant – Elephas maximus indicus), één van de vier ondersoorten van de Aziatische olifant. Zij worden tot 6 meter lang en ongeveer 3 meter hoog, en halen een gewicht van om en nabij de 5000 kilogram.

En dan nog een paar speciale vogels, tussen 5 en 7 uur 's morgens, die afwisselen met enkele zoogdieren....

De Gewone babbelaar (Common Babbler – Argya caudata).
De Hop (Common Hoopoe – Upopa epops).

De Wrattenibis (Red-naped Ibis – Pseudibis papillosa).
The Red-naped Ibis is omnivorous, feeding on carrion, insects, frogs, and other small vertebrates as well as grain. They forage mainly in dry open land and stubbly fields, sometimes joining egrets and other birds on land being tilled to feed on disturbed insects.
The species has declined greatly in Pakistan due to hunting and habitat loss. The species has been largely unaffected in India and they are traditionally tolerated by farmers.

The species is considered to be secure in the wild but a few zoos including the ones at Frankfurt and Singapore have successfully bred the species in captivity. An individual lived in captivity at Berlin zoo for 30 years.

De Wigstaarttok (Indian Grey Hornbill – Ocyceros birostris). Deze neushoornvogel is endemisch voor India.
Hij is 60 cm lang. Het is een vogel van open landschappen tot ongeveer 1400 m boven de zeespiegel. De Wigstaarttok wordt als een van de weinige neushoornvogels ook waargenomen in verstedelijkt gebied in bomenrijen langs wegen en lanen.

Indian grey hornbills usually nest in tree hollows on tall trees. An existing hollow may be excavated further to suit. The female enters the nest hollow and seals the nest hole, leaving only a small vertical slit through which the male feeds her. The nest entrance is sealed by the female using its excreta and mud-pellets supplied by the male. While inside the nest, the female moults her flight feathers and incubates the eggs. The regrowth of the female's feathers coincides with the maturity of the chicks, at which point the nest is broken open.
They are also known to take molluscs, scorpions, insects, small birds (they have been recorded removing and possibly preying on rose-ringed parakeet chicks) and reptiles in their diet. They are known to feed on the fruits of Thevetia peruviana, which are known to be toxic to many vertebrates.

Gevolgd door een paar zoogdieren.
We beginnen met een uitzonderlijke en onverwachte topper!

De Lippenbeer (Sloth Bear – Melursus ursinus). Een prachtige waarneming die minutenlang duurt. We zien de beer uit het bos komen, de weg oversteken, en dan rustig een boom uitkiezen en afsnuffelen om ten slotte zijn rug tegen de ruwe schors te wrijven!

De Lippenbeer heeft een zwarte tot bruine of zelfs roodachtige vacht met op de borst een witte tekening in de vorm van een hoefijzer. Een volwassen dier is gemiddeld 170 cm lang, heeft een schouderhoogte van 80 cm en is iets zwaarder dan 100 kg. De beer dankt zijn naam aan de opvallende lippen. Verder zijn de klauwen afwijkend van andere berensoorten; ze zijn bijzonder lang en hebben de vorm van een sikkel.

Lippenberen zijn voor een groot deel van hun voedselopname afhankelijk van insecten (termieten en mieren) en vruchten, maar ook bloemen, honing en eieren staan op zijn menu. Bij het vangen van termieten komt hun lange tong goed van pas. Met de scherpe klauwen kan de lippenbeer een termietenheuvel openkrabben. Hij filtert hier vervolgens de insecten uit door de beesten krachtig uit hun gangenstelsels te zuigen. De lippenbeer is een goede klimmer en kan het dus, indien nodig, hogerop zoeken om aan voedsel te komen.
Meestal leven deze beren solitair, maar soms bevinden ze zich in groepen van 5 tot 7 dieren. Van november tot januari betrekt het vrouwtje een natuurlijk of zelfgegraven hol om haar jongen te werpen (meestal 2), die daar 2 tot 3 maanden blijven. Daarna worden ze nog 6 maanden op moeders rug meegedragen. Na hun 2de levensjaar gaan ze hun eigen weg.
Habitatvernietiging, jacht en stroperij vormen de grootste bedreiging voor deze soort. Gestroopt wordt er om bepaalde organen te verkrijgen, die worden gebruikt in de traditionele geneeskunst. Ook worden jonge dieren gevangen en afgericht voor circussen.

Minder spectaculair, maar ook wel de moeite, is de Indische muntjak (Barking Deer – Muntiacus muntjak).

De Indische muntjak is een omnivoor dier, dat zich voedt met planten, fruit, eieren en zelfs kadavers van andere dieren. Hij is geen bedreigde soort. Het dier wordt wel door landbouwers soms gezien als een plaag en daarom bejaagd.

De Indische muntjak is een solitair levend dier. Ze zijn zowel overdag als 's nachts actief. De mannetjes leven in territoria, die ze markeren met hun geurklieren, die zich op de kop bevinden. De mannetjes vechten onderling om deze territoria en om de vrouwtjes. Bij de gevechten gebruiken ze de korte horentjes, maar ook de gevaarlijkere snijtanden.
Hun dieet bestaat meestal uit laag groeiende planten, bladeren, bast, twijgjes, vruchten en zaden, soms aangevuld met eieren, insecten of andere kleine dieren. Ze foerageren meestal langs bosranden en open plekken. De grote snijtanden helpen het dier bij het zoeken en naar binnen werken van voedsel. De mannetjes kunnen ze ook gebruiken om rivalen of vijanden mee te verwonden.
Als een muntjak zich bedreigd voelt, stoot het dier een blaffend geluid uit. Dit is niet bedoeld om andere muntjaks te waarschuwen, maar om de predator duidelijk te maken dat hij gezien is. Het geluid wordt ook gemaakt als het zichtveld van het dier tijdelijk klein is.

Kopersmid (Coppersmit Barbet – Psilopogon haemacephalus).
Deze baardvogel is 15 cm lang. Hij is — net als de andere Aziatische baardvogels — vrij plomp van bouw en overwegend groen gekleurd. Hij heeft een forse, donker gekleurde snavel met borstels aan de basis. Opvallend verschil met de andere baardvogels is zijn kleine formaat, de gele borst en keel met een rode vlek.
De naam kopersmid heeft betrekking op het geluid. Zoals de andere baardvogels maakt de kopersmid een staccato geluid (80 noten per minuut). Dit geluid lijkt op het kloppen van de hamer van de koperslager want tussen de noten is relatief meer stilte hoorbaar dan bij de andere soorten baardvogels.

Rode kamhoen (Red Jungle Fowl – Gallus gallus).

Dit hoen is de voorouder van onze kip.
Het bankivahoen of Rode kamhoen is omnivoor, wat verklaart waarom kippen ook alleseters zijn. De snavel is vrij scherp, sterk en een beetje krom. Het dier heeft ook scherpe nagels, die geschikt zijn om op de grond te scharrelen. Het zijn vrij plompe vogels die voornamelijk op de bosgrond leven en alleen zo nu en dan vliegen, bijvoorbeeld als ze vluchten en als ze naar hun boomnesten of andere veilige plaatsen gaan.
Rond het jaar 3200 v.Chr. werden er al huishoenders gehouden in Azië en vooral in India. Ook zijn er aanwijzingen dat de Egyptenaren en Chinezen reeds kippen hielden vanaf het jaar 1400 v.Chr. De eerste gedomesticeerde kippen kwamen rond het jaar 700 v.Chr. in Zuid-Europa terecht. Tegenwoordig komen kippen vrijwel overal ter wereld voor.

Roodbuikbuulbuul (Red-vented Bulbul – Picnonotus cafer).
Geelpootpapegaaiduif (Yellow-legged Green Pigeon – Treron phoenicopterus).
Vaalborstspecht (Fulvous-brested Woodpecker – Dendrocopos macei).

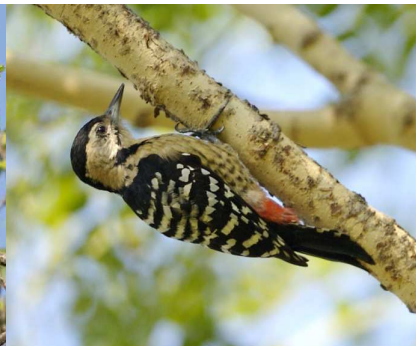

Indische scharrelaar (Indian Roller – Coracias benghalensis). Eerst een volwassen exemplaar en dan een jonkie die op eten wacht...
Het leefgebied bestaat uit open agrarisch gebied, weilanden, plantages, savannelandschap met verspreide bomen (acacia's), langs wegen met telegraafpalen, in parken, dorpen met veel groen, tuinen in buitenwijken. De grootste populatie komt voor in India, en verschillende staten in India hebben het gekozen als hun staatsvogel.
Ze zitten voornamelijk op 3-10 meter hoge takken en voeden zich voornamelijk met grondinsecten. Bijna 50% van hun prooien zijn kevers en 25% bestaat uit sprinkhanen en krekels.

Vlaggendrongo (Greater Racket-tailed Drongo – Dicrurus paradiseus), onze 3de soort Drongo!
De Vlaggendrongo is 30 cm lang en daarbij nog de 30 cm lange staart met verlengde sierveren. Deze lange sierveren zijn een opvallend kenmerk, hoewel 40% van de waargenomen vogels deze sierveren mist en dan verward kan worden met de kraaiebekdrongo.
The tail with twirled rackets is distinctive and in flight it can appear as if two large bees were chasing a black bird.
They have been said to imitate raptor calls so as to alarm other birds and steal prey from them in the ensuing panic.

Indiase bruinkapspecht (Brown-capped Pigmy Woodpecker – Yungipicus nanus), onze 2de spechtensoort; een heel kleine specht die voorkomt in India, Sri Lanka en Nepal..

Smaragdduif (Emerald Dove – Chalcophaps indica) (foto links).
Javaanse maraboe (Lesser Adjutant – Leptoptilos javanicus) (foto rechts).
De habitat van de Javaanse maraboe bestaat uit drasland en mangrovebossen. Daar voedt hij zich in de eerste plaats met vissen, zoals de slijkspringer, maar ook andere kleine dieren staan op zijn menu. Hij foerageert door langzaam door de modder te lopen en herhaaldelijk met zijn snavel diep in de modder te pikken.
Deze maraboe nestelt in kleine kolonies bovenin hoge bomen (12 tot 30 m) in de directe omgeving van water. Het vrouwtje legt twee tot vier eieren, die door beide vogels in ongeveer 30 dagen uitgebroed worden.

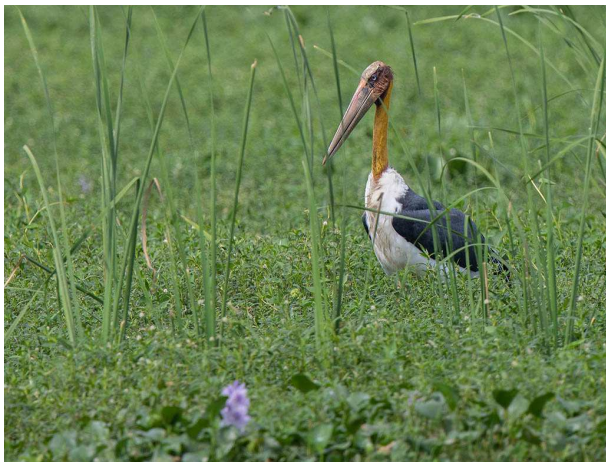

Ook nog een paar andere diersoorten, die we voordien al hebben kunnen waarnemen, zoals het Indiase zwijn, de Resusaap, de Wigstaarttok, de Kleine groene bijeneter, de Dayallijster en een mooie Blauwe pauw in een boom.

Om 08.00u is het tijd voor ontbijt. Een leuk en gezellig gebeuren rond de jeep.

Eindelijk komen er nog eens een paar reptielen aan bod.

Gekielde grasskink (Keeled Grass Skink – Eutropis carinata carinata) (foto links).
A species of skink found in South Asia. Feeds on crickets, caterpillars, beetles, and earthworms and even small vertebrates.

Sita-agaam (Fan-throated Lizard – Sitana spec.) (foto rechts).
Tegenwoordig worden dertien verschillende soorten erkend. Vier soorten zijn pas ontdekt rond 2016 en in 2018 werden nog eens drie soorten beschreven.
De wetenschappelijke geslachtsnaam Sitana is een eerbetoon aan de hindoeïstische godin Sita. In veel andere talen worden de dieren vernoemd naar hun grote keelvlag. In het Engels bijvoorbeeld worden ze aangeduid met fan-throated lizards, dat 'waaierkeelhagedissen' betekent.
Alle soorten komen voor in delen van Azië en leven in de landen India, Nepal en Sri Lanka.
Acht soorten komen endemisch voor in India.
De juiste naam van deze soort hebben we niet kunnen achterhalen.

We stoppen aan een grote waterpartij gekend als drinkplaats voor tijgers. Dus even geduld.
Wat we er ondertussen wel zien verschijnen zijn 2 zoetwaterschildpadden,
De gids kan ons niet met zekerheid zeggen over welke soort het hier gaat. Te moeilijk van op afstand. Het zou de Gangesdrieklauw kunnen zijn (Indian Softshell Turtle – Nilssonia gangetica), maar niet zeker.

Een mooie vlinder, de Common Castor (Ariadne merione), uit de grote familie van de Nymphalidae.

Ook een paar nieuwe vogels zoals de Oriëntaalse pieper (Paddyfield Pitpit – Anthus rufulus), Zwarte roodstaart (Black Redstart – Phoenicurus ochruros), Witvlekwaaierstaart (White-spotted Fantail – Rhipidura albogularis), endemisch voor India, Witoogbuizerd (White-eyed Buzzard – Butastur teesa), de Indische rotszwaluw (Dusky Crag Martin – Ptyonoprogne concolor) en de Grote gele kwikstaart (Grey Wagtail – Motacilla cinerea).
En onze eerste varaan!
De Bengaalse varaan (Bengal monitor – Varanus bengalensis).
Deze varaan bereikt een maximale lichaamslengte van twee meter. Zeer jonge dieren tot een jaar zijn zwart en hebben rijen kleine vlekjes op de rug. Oudere dieren zijn grijs en de vlekjes zijn nog maar nauwelijks te zien.
Het grote verspreidingsgebied is onder andere te danken aan het feit dat deze varaan als zeer nuttig wordt beschouwd. Hij is namelijk te klein om kleinvee en huisdieren te verschalken. Daardoor wordt de hagedis minder fel bestreden als andere varanen, die als plaag worden gezien. Het voedsel bestaat uit grote insecten, knaagdieren, slangen, hagedissen en eieren, zowel van reptielen als vogeleieren.

De mooie waarnemingen blijven maar komen. We rijden amper een paar tientallen meters om dan terug te stoppen want 'iemand' heeft altijd wel iets gezien!

De Javaanse rupsvogel (Large Cuckooshrike – Coracina javensis).
Van deze vogel is in feite heel weinig geweten.
De Javaanse rupsvogel heeft een groot maar sterk gefragmenteerd verspreidingsgebied. De IOC World Bird List vermeldt dat de soort alleen op Java voorkomt. De IUCN tekst suggereert een breder voorkomen dan alleen op Java. En dat klopt, vermits hij hier vóór ons zit!
There is no information on diet; probably similar to that of Coracina macei. Forages in tops of tallest trees, often at edges of clearings. And no information on breeding!!

De Kortvleugelkoekoek (Indian Cuckoo – Cuculus micropterus).

It ranges from India, Bangladesh, Bhutan, Nepal and Sri Lanka east to Indonesia and north to China and Russia.
The Indian cuckoo is a brood parasite. The male diverts the attention of hosts from their nest giving time for the female to lay her egg. It lays its single egg mostly in the nests of drongos and crows. The female removes and eats an egg from the host nest before laying her own. The eggs of the cuckoo hatch in 12 days while those of the brown shrike in the Amur region take 15 days. During the third or fourth day, the young bird bends its back when touched and heaves out other eggs or nestlings.

De Indische bonte kwikstaart (White-browed Wagtail – Motacilla maderaspatensis).

In older times in India, the species was sometimes kept as a cage-bird and was acclaimed for its singing ability. The native name of khanjan is used in the phrase "khanjan-eyed" to describe someone with beautiful eyes. Another local name for wagtails in India is dhobin (or washerwoman).
The White-browed Wagtail is a resident breeder in India and is endemic to the Indian subcontinent.
It is found in open freshwater wetland habitats. It is one of the few Motacilla wagtails that has adapted well to urban habitats and is often found perched on overhead water storages in residential buildings.

Het is nu 10.45u.

Onze tijger nummer 4 ligt gewoon te slapen op de stam van een grote omgevallen boom. Pas wanneer we stoppen doet hij de moeite om even te bewegen en in onze richting te kijken. Meer gebeurt er niet. Hij blijft maar plat liggen, zeker van zijn stuk...

Bruinrugklauwier (Bay-backed Shrike – Lanius vittatus).

Deze klauwier heeft een karakteristieke, rechtopstaande "klauwier" -houding, neergestreken op een struik, van waaruit hij achter hagedissen, grote insecten, kleine vogels en knaagdieren opduikt.
Prooi kan worden gespietst op een scherpe punt, zoals een doorn. Zo kan hij deze prooi verscheuren met zijn sterke snavel. Hun poten en voeten zijn hier niet voor geschikt.
Hij komt voor in Afghanistan, Pakistan, Nepal en India, en werd zopas voor het eerst waargenomen in Sri Lanka.

Indische slangenarend (Crested Serpent Eagle – Spilornis cheela), onze 4de arendsoort.
Deze kuifslangenarend is, zoals de Engelse naam al doet vermoeden, een reptieleneter. Maar hij jaagt ook op vogels, amfibieën, zoogdieren en vissen.
Grijze koolmezen hebben de neiging om hun nest te bouwen in de nabijheid van een kuifslangenarend, vermoedelijk vanwege de veiligheid van roofdieren zoals kraaien die door de adelaars kunnen worden verdreven. Ze zijn ook gevonden om de nesten van de adelaars te bezoeken om bont te verzamelen van de overblijfselen van dode prooidieren.

Retour naar het hotel voor lunch en rust.
In een kleine waterpartij zien we opnieuw een 'Softshell Turtle'. Heel leuke foto van de typische kop van deze zoetwaterschildpad.

Na de lunch, opnieuw naar het natuurpark voor onze 2de jeepsafari.

Langstaartklauwier (Long-tailed Shrike – Lanius schach). Het is een zeldzame dwaalgast in West-Europa. In België werd één exemplaar geringd op 15 oktober 2017.
Long-tailed shrikes take a wide variety of animal prey. On occasion, they have been noted capturing fish from a stream. They also take small snakes. It sometimes indulges in kleptoparasitism and takes prey from other birds. It also captures flying insects in the air. They sometimes impale prey on a thorny bush after feeding just on the head or brain.

Rode dwergfazant (Red Spurfowl – Galloperdix spadicea).
Malabarkievit (Yellow-wattled Lapwing – Vanellus malabaricus) (foto linksboven).
Witborstwaterhoen (White-breasted Waterhen – Amaurornis phoenicurus) (foto rechtsboven).

Nu is het de beurt aan een heel speciale vogel. Hier is het wijfje de baas: de Zwartkeelvechtkwartel (Barred Buttonquail – Turnix suscitator) (foto linksonder).
The female is the brighter of the sexes, initiates courtship and builds the ground nest. She fights with other females for the possession of a cock.
Eggs when laid are left to be incubated by the cock who also tends the young, which can run as soon as they are hatched. The hen goes off to acquire another husband, and perhaps yet another, and so on, evidently only one at a time.

We krijgen ook onze eerste en enige haas te zien, de Zwartnekhaas (Black-naped Hare – Lepus nigricollis). Deze staat dikwijls op het menu van de Indische panter die we in Pench N.P. gaan zien!

Maar eerst nog een paar tijgers. Met name onze nummers 5 en 6!
Een tijger komt aangewandeld, richting waterpartij. Geniet van een fris bad. Ziet een tweede soortgenoot aankomen. Waarschijnlijk zijn broer. Gaat hem tegemoet... ze kruisen elkaar...dan komt de eerste op zijn stappen terug...

en uiteindelijk zitten ze samen in bad...

18.30u Einde van de safari.
Op de terugweg, onduidelijk en ver weg van de baan, tijger nr. 7!
Hier stelt Walter vast dat hij zijn fotoapparaat is kwijtgespeeld. Alle zakken onderzocht, iedereen uit de jeep, onder alle zitbanken gezocht... niks... Tot wanneer Ashwin een foto neemt van Walter, met... zijn fotoapparaat. Waarschijnlijk ergens neergelegd en weggenomen door de gids...
Spannend en leuk moment!

Na het eten maken we een korte avondwandeling.
We vinden een nieuwe soort gekko, de Brooks huisgekko (Brooke's house Gecko – Hemidactylus brookii).
Het verspreidingsgebied van deze succesvolle soort is erg groot: de gekko komt voor in zuidelijk Azië, India, Zuid-Amerika, Mexico, westelijk Afrika, maar ook in Thailand, Sri Lanka en de Filipijnen. Het bijzondere is dat deze gekko zich al in Amerika gevestigd had voor er mensen arriveerden, wat doet vermoeden dat ze letterlijk op een boomstam van het ene naar het andere continent zijn gedreven, zoals ook het geval is met een andere soort, de Afrikaanse huisgekko (Hemidactylus mabouia).

Het voedsel bestaat uit kleine insecten, larven en ook spinnetjes. Brooks huisgekko komt ook weleens in huizen voor, maar is minder afgeplat en aangepast als de veel bekendere tjitjak (Hemidactylus frenatus).

Juist voor slapen gaan, krijgen we een sms-bericht van Jet Airways: onze terugvlucht is officieel geannuleerd. Over & out Jet Airways...

Vrijdag 19 april

We staan op om 04.15u, want we moeten heel vroeg aan de ingang van het park staan.
Walter is van de trap gedonderd... niet té veel schade... houdt er wel een schaafwonde aan over!

Onze lange reeks waarnemingen kan beginnen, met nieuwe vogels en mooie vlinders.

De Indische kuifarend (Crested Hawk-eagle – Nisaetus cirrhatus) (foto links), onze 5de arendsoort.
It is a typical "hawk-eagle" in that it is an agile forest-dwelling predator and like many such eagles readily varies its prey selection between birds, mammals or reptiles as well as other vertebrates.

Bisschopsooievaar (Asian Woollyneck – Ciconia episcopus) (foto rechts).
The Asian Woollyneck is classified as Vulnerable because it is considered to be undergoing a rapid population decline largely due to persecution and habitat loss.
Its diet consists mainly of fishes, frogs, toads, snakes, lizards, large insects, larvae, crabs and molluscs.
The highest altitude recorded for this species was 3,790 m on 11 June 2011 at Napahai wetland, Zhongdian plateau, Yunnan, China.

De Bruinkopbaardvogel (Brown-headed Barbet – Psilopogon zeylanicus), onze 2de baardvogel na de Kopersmid van gisteren.
De Bruinkopbaardvogel is 27 cm lang. Hij is — net als de andere Aziatische baardvogels — vrij plomp van bouw en van boven groen gekleurd. Hij heeft een forse, rood gekleurde snavel met borstels aan de basis.
It is an arboreal species of gardens and wooded country which eats fruit and insects. It is fairly tolerant of humans and often seen in city parks.

De Grijze koolmees (Cinereous Tit – Parus cinereus)

De Tickells niltava (Tickell's Blue Flycatcher – Cyornis tickelliae)
Tickell's Blue Flycatcher breeds in dry forest, scrub, bamboo and gardens.
They feed mainly by capturing insects in flight but their prey include other insects such as termites and earwigs that may be gleaned or picked from the ground. Now they are being observed inhabiting garbage places. During the breeding season, they may take larger prey including small vertebrates. A bush frog has been reported as prey!

De verschillende vlinders die we tegenkomen tijdens onze safari's, heb ik hier samengebracht.
Deze vlinders hebben (nog) geen Nederlandse naam.

Crimson Rose (Pachliopta hector) (foto links), een soort Page spec.
De spanwijdte bedraagt tussen de 85 en 115 millimeter.
De giftige plant Aristolochia indica wordt door de rups gebruikt als waardplant. Het gif wordt opgeslagen in het lichaampje en geeft de vlinder een zekere mate van bescherming tegen hongerige vijanden. De rups heeft een bijzonder uiterlijk, een bruine grondkleur met drie rijen oranje stekels.

Tawny Coster (Acraea violae) foto rechts), fam. Nymphalidae.
It is one of the boldest butterflies, protected as it is from predators by a nauseous chemical. When attacked it plays dead and exudes a noxious yellowish fluid from glands in the joints of the legs. Like all butterflies protected in this manner, it has a tough exoskeleton which enables the adult to survive a few pecks of a bird or even the bites of a lizard. Once left alone the adult immediately takes off and resumes its uncaring flight.
The Tawny Coster is one of a group of butterflies where females feature a sphragis (copulatory plug) which is formed after a mating session. After males produce the spermatophore, they pass an additional gland secretion (a waxy substance) that spills out of the female's copulatory opening, forming a mating plug that hardens within a few hours for the purpose of preventing further matings.

Spot Swordtail (Graphium nomius), een soort Page spec (foto links),
Blue Pansy (Junonia orithya), fam. Nymphalidae (foto rechts).

Blue Tiger (Tirumala limniace), fam. Nymphalidae.
Common Grass Yellow (Eurema hecabe), fam. Witjes.
Common Emigrant (Catopsilia pomona) (foto links), fam. Witjes.
Mottled Emigrant (Catopsilia pyranthe) (foto rechts), fam. Witjes.
Deze 2 laatste zijn, in de natuur, heel moeilijk van elkaar te onderscheiden.

Het is kwart voor zeven, en hier verschijnt onze tijger nummer 8!
Deze jonge man is 6 maand oud en druk bezig met zijn ochtendwandeling langs de oever van een waterpartij. Zelfbewust, eigenwijs en echt niet onder de indruk van onze aanwezigheid!

Om 07.00u zien we twee olifanten aankomen, met 'bestuurder' op de rug. Ze kammen de omgeving uit want, naar verluid, zou er een gekwetste tijger in de buurt zijn.
Ashwin heeft jaren terug nog met olifanten gewerkt, en spreekt dus ook de 'olifantentaal'. En inderdaad, bij opdrachten zoals 'kom dichterbij' en 'open de mond' doet de olifant wat Ashwin van hem vraagt. Ashwin streelt de tong van de olifant, wat op dit dier een kalmerend effect zou hebben.
Die ervaring wil de Fred ook opdoen. Ik streel dus die vettige, plakkerige, zachte tong.... Whouawhh! Heel speciaal!

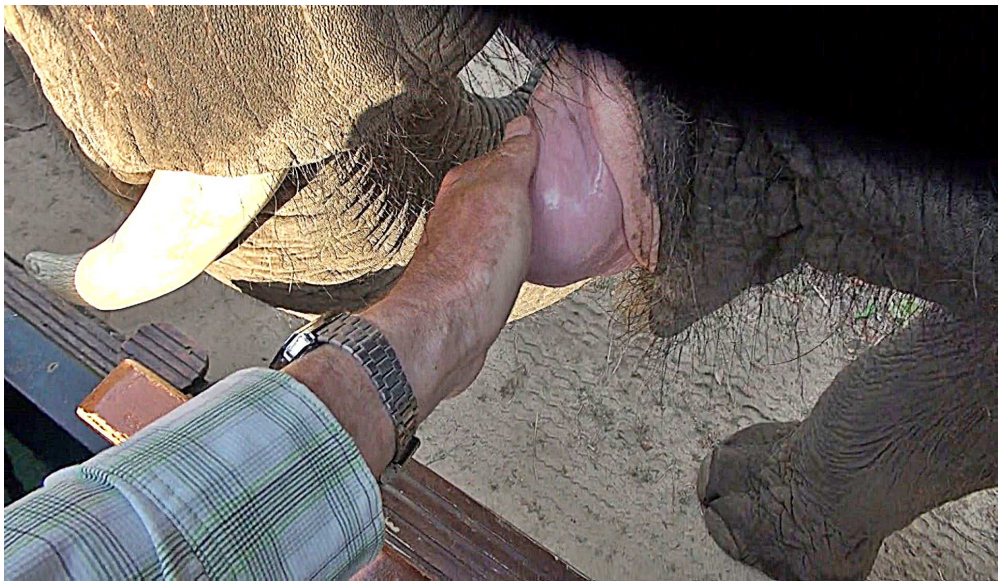

Wanneer de mannen verder trekken, is goed te zien hoe ze de olifant sturen, door met hun voeten op bepaalde plaatsen van het hoofd van het dier te tikken.

Op een karkas zit een Dikbekkraai (Jungle Crow – Corvus macrorhynchos) zich te goed aan het doen aan resterende stukjes vlees.
In de buurt zit ook een Oeverloper (Common Sandpiper – Actitis hypoleucos).

Na het ontbijt op één van de daarvoor speciaal aangelegde parkings, rijden we langs een waterpartij en zien we verschillende gieren.
Het gaat heel slecht met deze vogels, zoals we kunnen lezen in bepaalde artikels.
Indische gier (Indian Vulture – Gyps indicus).
Deze middelgrote gier weegt tussen de 5,5 en 6,3 kilogram. Net als de meeste gieren is de Indische gier voornamelijk een aaseter.

Net als de Aasgier en de Bengaalse gier die in hetzelfde gebied voorkomen, ondervindt de Indische gier ook schade door de pijnstiller Diclofenac die gebruikt wordt door veeboeren. Deze stof is dodelijk giftig voor gieren.
Deze gier was rond 1985 veel algemener. Tussen het midden van de jaren 1990 en het begin van de 21ste eeuw is deze gier met 97% afgenomen!
Als het middel Diclofenac wordt vervangen door Ketoprofen, blijft er schade aan de gierenpopulatie doordat dit middel ook giftig is voor deze roofvogels.
In 2008 en 2009 waren er in India 71 Indische gieren in gevangenschap in twee speciale centra waar de vogels worden gefokt om later te worden uitgezet op plaatsen waar lokaal de populatie is uitgestorven.
De Indische gier staat als ernstig bedreigd (kritiek) op de Rode Lijst van de IUCN.

Aasgier (Egyptian Vulture – Neophron percnopterus ginginianus).
In het Oude Egypte waren de aasgieren heilig en gewijd aan de godin Isis en zij werden wettelijk beschermd door de Farao's.

De aasgier stond in 2004 nog als niet bedreigd op de Rode Lijst van de IUCN. Sinds 2004 neemt deze gier snel in aantal af in India als gevolg, zoals voor de andere gieren, van het veelvuldige gebruik van de ontstekingsremmer Diclofenac in de veeteelt. Ook in Europa neemt de populatie af, naar schatting met meer dan 50% over de laatste 42 jaar.
Aasgieren zijn alleseters. Ze hebben de gewoonte om eieren van bijvoorbeeld struisvogels met steentjes open te breken. Maar deze soort gaat nog verder in het gebruik van tools: ze gebruiken ook takjes om wol op te rollen voor de binnenversiering van hun nest!

Damalijster (Orange-headed Trush – Geokichla citrina).
Most populations are resident. The species shows a preference for shady damp areas and can be quite secretive.
The orange-headed thrush is omnivorous, eating a wide range of insects, earthworms and fruit. It nests in trees but does not form flocks.

Zwartkopwielewaal (Black-hooded Oriole – Oriolus xanthornus maderaspatanus).
The Black-hooded Oriole lives in common contact with humans in rural and urban India.
A folk tale from Bengal has it that an unfortunate girl of a merchant family was tortured by her mother-in-law. Troubled by various incidents she smeared herself with turmeric paste and covered herself with a sooty earthen pot and killed herself. A goddess resurrected her as a Black-hooded Oriole and a Bengali name for the bird is "benebou" or merchant's wife while another name is "haldi pakhi" or turmeric bird.
The Black-hooded Oriole is a bird of open woodland and cultivation. Its food is insects and fruit,

especially figs, found in the tree canopies where they spend much of their time.

Purperhoningzuiger (Purple Sunbird – Cinnyris asiaticus).
De mannetjes lijken op afstand helemaal zwart, behalve bij een bepaalde belichting waarbij de purperen glans zichtbaar wordt. Deze honingzuiger heeft een relatief korte snavel en een korte, donkere, vierkante staart. Zoals andere honingzuigers voeden ze zich hoofdzakelijk met nectar, hoewel ze ook op insecten foerageren, vooral als ze jongen hebben.

We verlaten 'ons' park en gaan lunchen in het hotel.

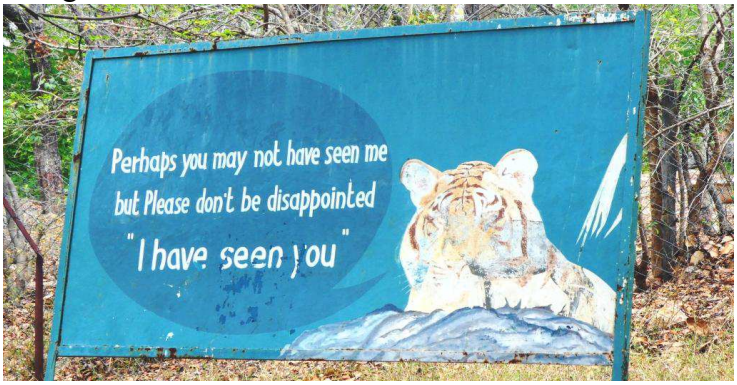

Na eten en een beetje rusten, is de vraag niet: 'wat gaan we doen?', maar wel: 'gaan we deze namiddag opnieuw tijgers zien?'
We beginnen aan onze 4de safari in Bandhavgarh National Park.

Na talrijke waarnemingen van beestjes die we voordien al hebben gezien, zoals Chinese spoorkoekoek, Dayallijster en Indische scharrelaar, een nieuw zoogdier! En geen kleintje!
De Gaur (Indian Gaur – Bos gaurus). Korte naam voor een groot beest!
Dit rund wordt meer dan 3 meter lang, exclusief de 70 tot 105 centimeter lange staart. Stieren wegen 650 tot 1200 kilogram en worden 170 tot 220 centimeter hoog.
De hoorns zijn S-vormig en kunnen tot 110 centimeter lang worden.
Gaurs zijn dagdieren en leven in kleine kudden van zo'n gemiddeld twaalf dieren (tussen de twee en de veertig), geleid door één volwassen stier. Volwassen mannetjes zonder kudde leven solitair.

Gaurs eten voornamelijk vruchten, bladeren en twijgen van struiken en bomen en grassen als bamboe. Bij gevaar vluchten ze het dichte woud in.
Het geloei van bronstige stieren is meer dan anderhalve kilometer ver te horen.
De jacht (voornamelijk voor jachttrofeeën als de hoorns en de kop) en ziektes als runderpest en mond-en-klauwzeer, die kunnen worden overgedragen door onder andere gedomesticeerd rundvee, vormen de belangrijkste bedreigingen voor de Gaur. De soort is in zijn gehele verspreidingsgebied beschermd.

Het is 18.40u, het park gaat sluiten. We zijn op een honderdtal meter van de uitgang, en toch gaan we nog een halte houden.
We zien namelijk 2 jonge tijgers, die geen enkel moeite doen om te bewegen wanneer we iets dichterbij rijden... Dit zijn tijger nr 9 en 10. Onze teller voor Bandhavgarh staat op 6!

In een flits spotten we een Junglenachtzwaluw (Grey Nightjar – Caprimulgus indicus indicus). Deze ondersoort is endemisch voor India.
Feeds on moths, beetles, bugs, flying ants, cicadas, grasshoppers, locusts and small wasps.
This Jungle Nightjar becomes active at dusk, often over hilly grassland or scrub, perching regularly at favourite prominent bare posts or rocks.

Vanavond krijgen we een klein dansspektakel, op een mooie locatie in het hotel.
Toeristisch, uiteraard, maar toch OK.

Tijdens een korte nachtwandeling met Ashwin en de lokale gids Naresh Singh (Gudda) komen we een paar speciale spinnen tegen, een bidsprinkhaan, honderden kleine kikkertjes, 2 Leschenault's bladgekko's, een Brooks huisgekko en een Indische Brulkikker.
Op de terugweg komen Petra en Patrick mij halen voor een heel speciaal insect; zou de larve van een Assassin Bug (fam. Acanthaspis) kunnen zijn. Veel meer kunnen de gidsen hier niet over vertellen.

Zaterdag 20 april

's Nachts krijgen we een telefoontje van Georges en Caroline... bevestiging van “problems” met Jet Airways... ze zorgen voor ons!
Vanmorgen rekenen we af in Kings Lodge. Om met de kaart te betalen, moeten we ons 300m van het hotel verwijderen, om 'contact' te hebben...
We verlaten Bandhavgarh en rijden zuidwaarts naar Kanha. De afstand is 247 km en daar gaan we ongeveer 6 uur over doen.
Onderweg pikken we een eenzame Canadees op die door dit gebied reist, op eigen krachten.
Hij is hier al een aantal dagen, heeft al jeepsafari's gedaan maar helaas nog geen enkele tijger gezien...
Om 14.45u komen aan in de Singinawa Jungle Lodge, op het eerste gezicht pico bello!

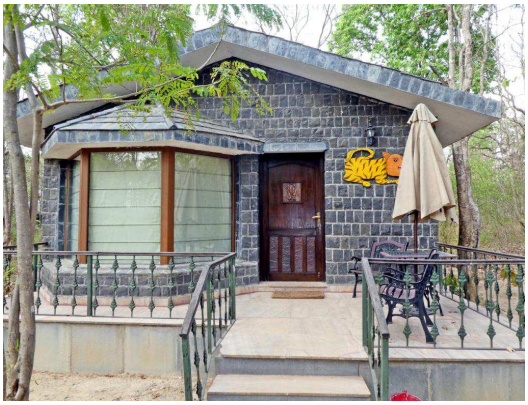
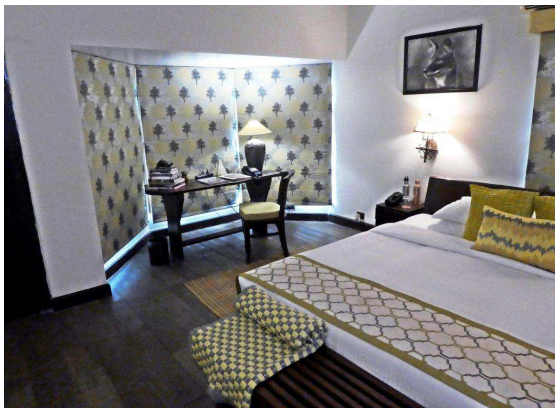

We krijgen er onmiddellijk drie nieuwe vogelsoorten te zien.
Roodoorbuulbuul (Red-whiskered Bulbul – Picnonotus jocosus).
Het opvallendste kenmerk is de karakteristieke kuif, die een aantal cm lang is.
De Roodoorbuulbuul is voornamelijk een fruiteter, maar voedt zich ook met nectar en insecten.

Buiten het broedseizoen leeft de Roodoorbuulbuul in kleine groepen. Om te slapen komen de vogels samen in groepen die honderden dieren kunnen omvatten.

Roodkruinzwaluw (Wire-tailed Swallow – Hirundo smithii filifera) (foto links).
The species is named for the very long filamentous outermost tail feathers, which trail behind like two wires.
This bird is found in open country near water and human habitation. Wire-tailed swallows are fast flyers and they generally feed on insects, especially flies, while airborne. They are typically seen low over water, with which they are more closely associated than most swallows.

Roodstuitzwaluw (Red-rumped Swallow – Cecropis daurica) (foto rechts).
Roodstuitzwaluwen zijn vooral te vinden boven graslanden waar ze op insecten jagen. Ze volgen grazende veedieren en komen op branden af om op vluchtende insecten te jagen. Normaal gesproken leven roodstuitzwaluwen in grote kolonies; in India zijn groepen gezien van enkele honderden exemplaren. In het broedseizoen zijn de kolonies aanmerkelijk kleiner.

We maken kennis met de lokale gids David Raju: schitterend!
Is niet alleen gids, maar ook verantwoordelijk voor van alles en nog wat in deze lodge, én bioloog, én auteur van een prachtig boek: *Photographic Field Guide Wildlife of Central India.*
We genieten van een lekkere late lunch, doen een wandeling, maken kennis met het zwembad, enz...
Om 19.00u vertrekken we voor een 'nightwalk' binnen het domein, dat voor een groot stuk aanleunt tegen het Kanha N.P. Hier worden regelmatig tijgers gezien tot tegen de omheining.

Gleadow's huisgekko (Gleadow's House Gecko – Hemidactylus cf. gleadowi), beschreven in 2017 door o.m. 'onze' David Raju..
This gecko was earlier called Brook's House Gecko, but recent studies have revised this taxonomic error.

Verder nog Schorpioen (Buthoscorpio spec.), Sun spider (Solifugae fam.) en Plains Cupid or Cycad Blue (Luthrodes pandava), een vlindersoort die een verre neef is van ons Blauwtje.

Common Two-tailed Spider (Hersilia sp.).

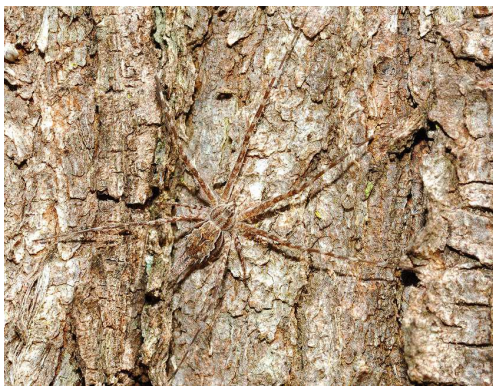

Hersilia, also known as long-spinnered bark spiders and two-tailed spiders, is a genus of tree trunk spiders. Their nicknames are a reference to their greatly enlarged spinnerets.
This spider is common in southern India.
It lives on the trunks of large trees and is very difficult to see. Its colour closely matches that of the tree trunks in which it lives. It feeds on moths, ants, and other smaller spiders.

Een heel speciale waarneming is die van de Gewone wormslang (Brahminy Blind Snake – Indotyphlops brahminus).
De Gewone wormslang behoort tot de slangen, maar deze soort ziet er meer uit als een lange dunne worm. De totale lichaamslengte is ongeveer 15 tot 20 centimeter, het lichaam is erg dun en de schubben zijn klein en glad en liggen in banden om het lichaam waardoor het segmenten lijken. De kop en staart zijn nauwelijks uit elkaar te houden. De ogen en ooropeningen zijn rudimentair.
Oorspronkelijk kwam de soort alleen voor in Azië, tegenwoordig ook in Nieuw-Guinea, Japan, de Verenigde Staten, Afrika, Madagaskar, Mexico en Australië. Qua oppervlakte is het een van de meest wijdverspreide slangen ter wereld, op de zeeslangen na. De oorzaak ligt in het feit dat deze slang ook in plantenkwekerijen algemeen voorkomt, en per ongeluk in potplanten over de gehele wereld is verscheept. De Engelse naam van deze dieren is daarom ook wel Flower Pot Snake, bloempotslang.

Alleen als het regent komt hij bovengronds om niet te verdrinken, maar leidt verder een verborgen bestaan. Deze slang prefereert losse, liefst zanderige gronden waar hij makkelijk kan graven, en schuwt de mens niet, als er maar mieren of termieten zijn om te eten en het niet te droog wordt.
Door zijn specifiek dieet is dit dier niet lang in gevangenschap te houden, waardoor er nog niet veel bekend is over deze soort, ondanks het verspreidingsgebied. Hij graaft ondiepe tunnels om beter bij de mierennesten te komen. Bij gevaar scheiden ze een onwelriekende vloeistof uit.
Blindslangen kennen een bijzondere vorm van voortplanting omdat ze parthenogeen zijn; er bestaan geen mannetjes binnen deze soort. Uit ieder ei komt een vrouwtje en ze hebben dus geen paring nodig wat ze een voorsprong geeft op andere soorten. Eén wijfje in een nieuw gebied volstaat dus om een nieuwe populatie te stichten!

Rond 20.30u stoppen we met deze gezellige wandeling en genieten van een lekker buffet buiten.

Zondag 21 april

Vandaag is het Pasen! Maar geen reden om uit te slapen. Integendeel...Wake up call om 04.30u.
Want om 05.30 mogen we Kanha N.P. binnen rijden!
Nieuwe vogelsoorten zijn de eersten die zich aanbieden.

Kleine goudrugspecht (Lesser Golden-backed Woodpecker – Dinopium benghalense), onze derde soort specht.
It is associated with open forest and cultivation. They are often seen in urban areas with wooded avenues.
They forage from the ground to the canopy. They feed on insects mainly beetle larvae from under the bark, visit termite mounds and sometimes feed on nectar. As they make hopping movements around branches, they often conceal themselves from potential predators.

Indische koël (Asian Koel – Eudynamys scolopaceus), de familie van de Koekoeken.
The Asian Koel is a bird of light woodland and cultivation. They have great potential in colonizing new areas, and were among the pioneer birds to colonize the volcanic island of Krakatau. They first arrived in Singapore in the 1980s and became very common birds.
The Asian koel is a brood parasite, and lays its single egg in the nests of a variety of birds, including the jungle crow and house crow.

The koel is not known to lay eggs in an empty host nest and a study in Pakistan found that the first koel eggs were laid, on average, within one and half days of the laying of the host's first egg. The chicks of the koel hatched about 3 days ahead of the host chicks.
It has been suggested that koels, like some other brood parasites do not evict the host chicks due presumably due to the higher cost of evicting nestmates. A small parasite may not be able to evict large host eggs or chicks from a deep Corvid nest without risking starvation and possibly accidental self-eviction.

Het is kwart over zes, we zijn nog geen uur in het park en we hebben weeral prijs!
Onze tijger nummer 11 !
MB3, dat is de codenaam van deze 3 jaar oude volwassen tijgerin, dochter van ene Munna Bagh, wandelt rustig over de weg en stoort zich absoluut niet aan de jeeps die haar omringen!

We hebben al meer dan 100 soorten vogels gezien sinds het begin van deze reis, en toch komen er elke dag nog een paar bij!

Bruinwangnontimalia (Brown Cheaked Fulvetta – Alcippe poioicephala), en nee, er is geen typefout in de Nederlandse naam...
Spitsstaartbronzemannetje (White-rumped Munia – Lonchura striata).

Shamalijster (White-rumped Shama – Kittacincla malabarica).
One of the first recordings of a bird song that was ever made was of this species. This recording was made in 1889 from a captive individual using an Edison wax cylinder by Ludwig Koch in Germany.
They are native across scrub and secondary forests in South and Southeast Asia, but have been introduced to Kauai, Hawaï, in early 1931 (by Alexander Isenberger), and to Oahu in 1940 (by the Hui Manu Society). Their popularity as a cage bird has led to many escaped birds establishing themselves. They have been introduced to Taiwan where they are considered an invasive species, eating native insect species and showing aggression towards native bird species.

Bengaalse gier (White-rumped Vulture – Gyps bengalensis), onze derde giersoort!

De Bengaalse gier is de kleinste van de gieren van het geslacht Gyps. Individuen van deze soort worden niet zwaarder dan 4,75 kilogram. De Bengaalse gier is een typische gier met een kale kop, zeer brede vleugels en een korte staart.

Hij broedt in India, Pakistan en Zuidoost-Azië. In 1985 werd deze soort nog beschouwd als de meest talrijke grote roofvogel in de wereld.
De Bengaalse gier is een aaseter en zijn voeding bestaat grotendeels uit vleesresten van karkassen van dode dieren. De gier zoekt op grote hoogte naar zijn prooi, in de buurt van menselijke bewoning in de savanne.
In Zuidoost-Azië stierf de vogel in het begin van de 20ste eeuw uit.
De wereldpopulatie telde tot in de jaren 1980 enkele miljoenen vogels. In de jaren 1990 gingen de aantallen enorm achteruit, nogmaals door gebruik van het middel Diclofenac door veehouders in India en Pakistan.
Dit middel is, zoals al eerder uitgelegd, giftig voor de gieren. De grootte van de wereldpopulatie werd in 2014 door BirdLife International geschat op 3.500 tot 15.000 individuen en de populatie-aantallen nemen verder af (een afname met een factor 1000 in 30 jaar komt neer op een afname van gemiddeld 20% per jaar). Om deze redenen staat deze soort als ernstig bedreigd (kritiek) op de Rode Lijst van de IUCN.

Tijdens het ontbijt wordt er altijd wel wat fun gemaakt...

Af en toe krijgen we mooie libellen te zien.
Ditch Jewel (Brachythemis contaminata), familie van de Korenbouten.
Common Clubtail (Ictinogomphus rapax), familie van de Rombouten.

De waarnemingen blijven maar komen...

Indische sperwerkoekoek (Common Hawk-cuckoo – Hierococcyx varius).
Common Hawk-cuckoos feed mainly on insects and are specialised feeders that can handle hairy caterpillars. Caterpillar guts often contain toxins and like many cuckoos they remove the guts by pressing the caterpillar and rubbing it on a branch before swallowing it. The hairs are swallowed with the caterpillar and are separated in the stomach and regurgitated as a pellet.

Barasingahert (Southern Swamp Deer – Rucervus duvaucelii branderi), deze ondersoort 'branderi' is endemisch voor Kanha!!
Een waardevolle waarneming als men weet dat dit de enige plek ter wereld is waar dit dier voorkomt, en dat er minder dan 1000 exemplaren zijn. Door de beschermingsmaatregelen gaat het gelukkig de goede kant uit.
Southern Swamp Deer has hard hooves and is adapted to hard ground in open sal forest with a grass understorey; survives only in the Kanha National Park, where the population numbered about 500 individuals in 1988; 300–350 individuals were estimated at the turn of the century; and 750 in 2016.
The swamp deer differs from all other Indian deer species in that the antlers carry more than three tines. Because of this distinctive character it is designated bārah-singgā, meaning "twelve-horned" in Hindustani.

The swamp deer populations outside protected areas and seasonally migrating populations are threatened by poaching for antlers and meat, which are sold in local markets. Swamp deer lost most of its former range because wetlands were converted and used for agriculture so that suitable habitat was reduced to small and isolated fragments. The remaining habitat in protected areas is threatened by the change in river dynamics, reduced water flow during summer, increasing siltation, and is further degraded by local people who cut grass, timber and fuelwood, and by illegal farming on government land.
George Schaller wrote: "Most of these remnants have or soon will have reached the point of no return."
The Barasingha Hard-ground Swamp Deer is the state animal of Madhya Pradesh in Central India. It was very close to extinction when a successful breeding program and conservation practices at Kanha National Park brought the animals back from the brink.
Today the national park, best known as a tiger reserve, is the only place on the planet to see the endangered deer in the wild. The Barasingha are magnificent creatures when you see them standing tall in a meadow, with the golden sunlight of India lighting up their coats.
The species is still on the vulnerable list after numbers fell drastically in the mid-20th century. Human encroachment on their habitat, poaching, and disease all led to the decline. There were only about 60 individuals left in the national park when the conservation program started in the early 1970s.

Verschillende mooie vlinders.

Striped Tiger (Danaus genutia genutia), familie van de Nymphalidae.
Members of this genus are leathery, tough to kill and fake death. Since they are unpleasant to smell and taste, they are soon released by the predators, recover and fly off soon thereafter.
The butterfly sequesters toxins from its food plants of the family Asclepiadaceae.

Kleine monarchvlinder (Plain Tiger – Danaus chrysippus).
Het verspreidingsgebied loopt van Afrika en de Europese kust van de Middellandse Zee via Zuid-Azië tot in Australië. De vlinder heeft een grote verscheidenheid aan waardplanten.
Een 3500 jaar oude Egyptische fresco in Luxor toont een kleine monarchvlinder. Het is daarmee vermoedelijk de oudste afbeelding van een vlinder.

Common Sailer (Neptis hylas) en Chestnut-streaked Sailer (Neptis jumbah), twee soorten die keihard op elkaar lijken. Alleen is Neptis hylas iets bruiner en zijn de witte vlekken groter.

Common Crow (Euploea core), familie van de Nymphalidae, een niet te vreten prooi!
The common crow is distasteful due to chemicals extracted from the latex of the food plants consumed in their caterpillar stage. Thus protected, they fly in a leisurely manner, gliding skilfully with wings held slightly above the horizontal. This indicates its protection due to inedibility to a predator. The inexperienced predator will try attacking it, but will learn soon enough to avoid this butterfly as the alkaloids in its body cause vomiting.
The butterfly has tough, leathery wings. When attacked it shams death and oozes liquid which causes any predators to release them and become nauseous. Once released the butterfly "recovers miraculously" and flies off. Predators experience enough trauma that the characteristics of the butterfly are imprinted in memory.

Boomkwikstaart (Forest Wagtail – Dendronanthus indicus).
The breeding areas are in eastern Asia, parts of Korea, parts of China and Siberia. It migrates to the warmer parts of Asia in winter and it has been suggested that they reach southern India and Sri Lanka.

Havikarend (Bonelli's Eagle - Aquila fasciata), onze 6de en laatste arendsoort!

Het verspreidingsgebied van deze arend is zeer verbrokkeld. De broedgebieden in Europa liggen in Spanje, Portugal, Zuid-Italië en langs de kusten van Griekenland en Turkije. Het leefgebied ligt in berggebieden, vaak vrij droge gebieden die niet te zwaar bebost zijn, waar hij nestelt op onbereikbare rotswanden. Meer in het oosten van Azië komt de Havikarend in meer bebost gebied voor. Hij jaagt op middelgrote zoogdieren en vogels.
De havikarend is 55 tot 65 cm lang en heeft een spanwijdte van 145 tot 165 cm. Een havikarend is pas in het vijfde kalenderjaar volwassen.

Oosterse dwergooruil (Oriental Scops Owl – Otus sunia).
The owl nests in holes in trees during February–April.
Individuals may freeze with eyes half closed when disturbed.
They prefer areas which contain old trees with hollows; these are home to their prey which includes insects, reptiles, small mammals such as bats and mice and other small birds. The owls will also eat earthworms, amphibians and aquatic invertebrates. Scops owls have a good sense of hearing which helps them locate their prey in any habitat.
These birds are monogamous, with biparental care, and only fledge one young per year.

Tijdens een heel lekkere lunch, krijgen we ook nog nieuws van Art of Travel, i.v.m. onze terugvluchten. Komt in orde!

Rond 15.30u starten we met een grote Jeep voor onze 2de safari in N.P. Kanha.
We beginnen onmiddellijk met vier 'speciale' vogels.

Malabar neushoornvogel (Malabar Pied Hornbill – Anthracoceros coronatus).

De Malabar neushoornvogel is 68 cm lang, weliswaar een grote vogel, maar een relatief kleine neushoornvogel. Hij is endemisch voor India en Sri Lanka.
De Malabar neushoornvogel foerageert voornamelijk op wilde vruchten waaronder vooral vijgen. Opvallend is dat deze vogel de voor de mens zeer giftige braaknoot kan eten, de plant waaruit strychnine wordt gewonnen!

Shikra (Shikra – Accipiter badius).
Shikra's leven in verschillende habitats, zoals bossen, landbouwgebieden en stedelijke gebieden. Ze worden meestal gezien in paren of solitair. Shikra's voeden zich met kleinere vogels, eekhoorns, kleine reptielen en insecten. Men heeft waargenomen dat ijsvogels zich beschermen voor de Shikra door onder water te duiken wanneer ze hem zien. Timalia's (een soort zangvogel) zijn in staat om een Shikra weg te jagen door er met veel soortgenoten tegelijk te gaan rondvliegen.
Van deze vogel bestaan 6 ondersoorten, verspreid van Senegal tot Zuid-China!

Rosse specht (Rufous Woodpecker – Micropternus brachyurus), onze vierde (en laatste) soort specht!
Deze specht maakt een speciaal nest binnenin het mierennest van de Crematogaster Ants.

The Rufous Woodpecker is a medium-sized brown woodpecker found in South and Southeast Asia.
It is short-billed, foraging in pairs on small insects, particularly ants and termites, and is noted for building its nest within the carton nests of arboreal ants in the genus Crematogaster.
Crematogaster ants are unique in having a spatulate tip to the sting that is used merely to spray fluid forward at intruders from a raised gaster.

Madrasdwergpatrijs (Rock Bush Quail – Perdicula argoondah), endemisch voor India. Het is een kleine fazant-achtige van amper 17 cm groot en 70 gram zwaar. Niet voor niets een dwergpatrijs...

Wanneer we over een brug rijden zien we rechts van ons een machtige Gaur die aan zijn 4-uurtje bezig is... Naar schatting, 2 meter hoog en een ton zwaar!

Kleine groene bijeneters (Green Bee-eater - Merops orientalis).
Like other species in the genus, bee-eaters predominantly eat insects, especially bees, wasps and ants, which are caught in the air by sorties from an open perch. Before swallowing prey, a bee-eater removes stings and breaks the exoskeleton of the prey by repeatedly thrashing it on the perch.

Er gaan echt geen twee minuten voorbij of we zien beweging! Een défilé van zoogdieren: Goudjakhals, Resusaap, Muntjak, Gaur en Batasingahert.
Vreemd dat we dat bijna 'normaal' beginnen te vinden.
Tot wanneer iets nieuws opduikt!
Een groepje van drie Aziatische wilde honden (Asian Wild Dog – Cuon alpinus) die zich van ons helemaal niets aantrekken! Een prachtige waarneming!
De Aziatische wilde hond lijkt enigszins op een groot uitgevallen vos.
Hij jaagt overdag in horden op kleine dieren en middelgrote hoefdieren, zoals herten, en eet ook vruchten. Bij het jagen brengt het dier een karakteristiek, knorrend geluid voort. De groepen zijn territoriaal ingesteld en bevatten meestal 5 tot 12 individuen.
Hoewel deze soort nog in een relatief groot gebied voorkomt, neemt hun aantal en verspreiding af. Enkele ondersoorten zijn zeer bedreigd en mogelijk al uitgeroeid.

Petra en Patrick kunnen 2 nieuwe soorten zoogdieren waarnemen, al is het in een flits.
De Moeraskat (Jungle Cat – Felis chaus).
Het is een vrij algemene Aziatische kattensoort, die voornamelijk in waterrijke gebieden te vinden is en niet bang is om te zwemmen.
De moeraskat jaagt overdag op zoogdieren als knaagdieren en hazen, kikkers, vogels, reptielen, insecten en zelfs vissen. Soms eet hij bessen. Ook jonge axisherten en wilde zwijnen worden aangevallen.

En de Indiase reuze vliegende eekhoorn (Indian Giant Flying Squirrel – Petaurista philippensis), onze tweede soort eekhoorns.
It is capable of gliding flight using a skin membrane stretched between front and hind legs.
The Indian giant flying squirrel is nocturnal and arboreal, spending most of its life in the canopy. Nests are made in tree hollows lined with bark, fur, moss, and leaves.

We rijden op de zanderige piste wanneer een grote slang heel rustig en langzaam de weg oversteekt! Een Tijgerpython (Indian Rock Python – Python molurus).
Voor David, die hier alle dagen komt, zijn eerste python sinds het begin van het seizoen in oktober, 6 maand geleden!

De Tijgerpython is, op de netpython en de rotspython na, de grootste pythonsoort.
Hun voedsel bestaat uit zoogdieren en vogels, die ze door wurging om het leven brengen. Als ze zich bedreigd voelen sissen ze, maken ze uitvallen en bijten ze.
Deze soort heeft het record van 'zwaarste levende slang' op zijn naam staan in het Guinness Book of Records. Het gaat om een 21 jaar oud exemplaar dat 182,76kg weegt en 8,23 meter lang is. De omtrek van dit dier is een dikke 70 centimeter.
Deze lengtes zijn echter vrij ongewoon voor deze slang. In het wild wordt de 7 meter zelden bereikt.

Like all snakes, Indian Rock Pythons are strict carnivores and feed on mammals, birds, and reptiles. Roused to activity on sighting prey, the snake advances with a quivering tail and lunges with an open mouth. Live prey is constricted and killed. One or two coils are used to hold it in a tight grip. The prey, unable to breathe, succumbs and is subsequently swallowed head first. After a heavy meal, they are disinclined to move. If forced to, hard parts of the meal may tear through the body. Therefore, if disturbed, some specimens disgorge their meal to escape from potential predators. After a heavy meal, an individual may fast for weeks, the longest recorded duration being 2 years. The python can swallow prey bigger than its diameter because the jaw bones are not connected. Moreover, prey cannot escape from its mouth because of the arrangement of the teeth, which are reverse saw-like.

Voor het eten vanavond wordt het een Thali. Héél lekker!
Thali is the Indian name for a round platter used to serve food. Thali is also used to refer to an Indian-style meal made up of a selection of various dishes which are served on a platter.

Tijdens de daaropvolgende avondwandeling maken we nog een paar leuke waarnemingen.
Gleadow's huisgekko, maar die hebben we al gezien...

Gladneusvleermuis spec. (Indian Pipistrelle – Pipistrellus coromandra).

This bat is found in forested areas as well as in towns and cities. Found in buildings and trees.

Is widely distributed in moist habitats and rests in crevices, ceilings, chimneys, tree-holes, under barks, behind signboards, among tiles of huts.

Rijstveldkikker (Indian Cricket Frog – Fejervarya limnocharis).

Fejervarya limnocharis is a species known under many common names, including Boie's wart frog, Rice field frog, and Asian grass frog. Molecular studies of the species complex suggest that there may be multiple species involved.

It is commonly sold as food in Southeast Asia, including Thailand, Laos, and Cambodia.

Two-dotted Ground Bug.
Zou behoren tot de familie Acanthaspis, een geslacht van moordenaarsinsecten (Assassin bugs). Het is bekend dat leden van het geslacht zichzelf vermommen door stukjes puin op hun lichaam te bevestigen om te helpen bij het camoufleren.
Deze kever (foto links) zou dan de volwassen vorm zijn van de larve “Assassin Bug” van blz. 81 (foto rechts).

Maandag 22 april

Wake up call om 06.00u.
Vannacht hebben we het bezoek gehad van een tijger in hotel: David vindt verse sporen tot op 25 meter van de kamer van Petra & Patrick!!
Maar het is eerst even wachten op een vriend van David, die voor ons een cobra heeft bijgehouden van het Rescue Center nabij het dorp.
Na de fotosessie wordt deze mooie slang vrijgelaten "vanachter in den hof"!

Brilslang (Spectacled Cobra – Naja naja).
De totale lichaamslengte bedraagt ongeveer twee meter. Op de rugzijde is, op de nek, een donkere band aanwezig, met daarboven een op een bril lijkende, witte donkeromzoomde vlek.
Net als andere cobra's kan de slang zijn 'hoed' opzetten, die bestaat uit twee flappen aan weerszijden van de kop.

De habitat bestaat uit vochtige plaatsen, zowel begroeide gebieden als meer open delen zoals akkers, tuinen en in steden.
Op het menu staan voornamelijk knaagdieren, amfibieën, vogels en andere slangen. De cobra is giftig voor de mens, het gif is een neurotoxine dat de spieren verlamt zodat de ademhaling of het hart stilvalt. Een belangrijke vijand van de cobra is de mangoest, die niet immuun is voor het gif maar desondanks de slang kan doden.

Het is één van de "big four" slangen die de meeste ongevallen met mensen veroorzaakt in India.
Elk jaar sterven er in India 46.000 mensen aan de beten van de "big four", te vergelijken met de 100.000 sterfgevallen over heel de wereld...!

Op de parking van het hotel, een Vijfstreperige Palmeekhoorn (Five-striped Palm Squirrel – Funambulus pennanti), onze derde soort eekhoorns.
Zoals veel eekhoorns is de vijfstrepige palmeekhoorn een snelle, beweeglijke klimmer in bomen. Daar bouwt hij nesten van harde vegetatie. Hij eet fruit, zaden, insecten en door mensen uitgedeeld voer.

Om 08.30u verlaten we Kanha voor een rit van ongeveer 140 km, naar schatting 4 uur, in westelijke richting, bestemming Pench, ons 4de tijgerreservaat.
Ashwin weet dat we door onze voorraad sigaretten en chocolade zitten. Voor de snoep is dat geen probleem, maar voor de sigaretten maken we een omweg van 15 km...

Dat geeft ons ook de kans nog wat anders te zien.

Op de hand van Fred, een bidsprinkhaan (Mantis religiosa spec.) en een Aziatische honingbij (Asiatic Honey Bee – Apis cerana). We hopen ergens een 'kill' mee te maken, maar dat lukt niet.

Bij elke stop, of toch bijna, lukt het de Fred om een of andere hond aan te trekken of te lokken met hondenbrokjes.
Deze lieve woef verdient het om in het verslag te komen.

Aziatische wespendief (Oriental Honey Buzzard – Pernis ptilorhynchus).
It is a specialist feeder, living mainly on the larvae of social bees and wasps, and eating bits of comb and honey.
Oriental Honey Buzzards that migrate from breeding areas in Japan to wintering areas in Southeast Asia fly over the East China Sea. This 700-km nonstop flight over water is possible because during autumn, winds over the sea blow in the same direction as the birds' direction of flight (i.e. wind support). As climate change affects wind conditions worldwide, the wind support over the East China Sea could be reduced.

Rond 12.30u komen we aan op onze nieuwe bestemming, zijnde Pench Tree Lodge.
En ja, inderdaad, we slapen in boomhutten. Mooie kamers, met salonnetje, badkamer, privékluis, alles erop en eraan! Maar die steile trappen...!

Onze gids hier is een lieve jonge man, de pas gehuwde Chinmay Deshpande.
Onze eerste avondwandeling met hem brengt een beetje van alles op...

De Himalaya boomkikker (Common Indian Tree Frog – Polypedates maculatus), *widespread throughout Bhutan, India, Nepal, and Sri Lanka; its range might also extend into nearby China and Myanmar.*

They wipe themselves with skin secretions consisting of mucus and lipids that help in reducing moisture loss. When temperatures are higher, they secrete from the skin ("sweat"), pant, and adopt lighter skin colours.
The foam-nest is semiglobular in shape with a flat bottom attached to the substrate. Fresh foam is white, becoming dirty white or brown. Trees overhanging water tanks and pools are used as spawning sites. Up to 850 eggs in a single foam-nest. Tadpoles take 55 days for complete metamorphosis, feeding on desmids, diatoms and algae.

Groene wevermier (Nest Weaver Ant – Oecophylla smaragdina)
Dit is een mierensoort die leeft in bomen. De mieren weven een nest van levende bladeren die door een zijdeachtige substantie worden bijeengehouden. Die wordt niet door de volwassen mieren geproduceerd maar door hun larven, die hiervoor speciale klieren bezitten. Om bladeren aaneen te weven houdt een rij mieren op een bladrand met hun kaken een ander blad in de gewenste positie, terwijl andere mieren met een larve tussen hun kaken naar de gewenste plaats komen, waar de larven hun zijde uitscheiden.

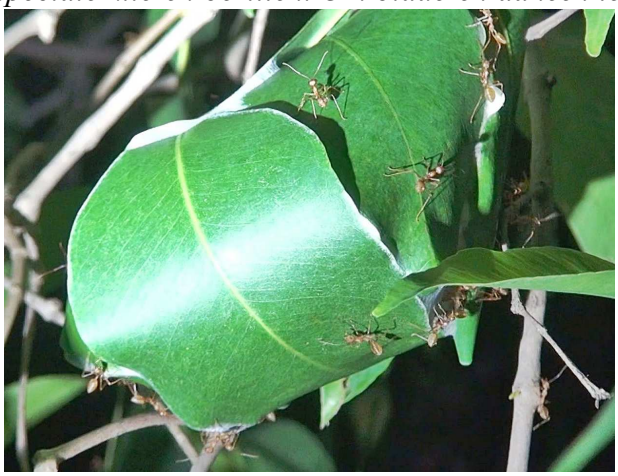

Een kolonie bestaat uit meerdere nesten, in een of meerdere bomen of struiken. De nesten bevinden zich vaak hoog in de bomen. Het zijn territoriale dieren. De werkmieren patrouilleren een territorium in drie dimensies dat zowel de bomen of struiken omvat met hun nesten als de grond eronder. Indringers (mieren en andere ongewervelde dieren) worden gedood en naar de nesten gesleept.

Signature Spider (Argiope anasuja), familie van de Wielwebspinnen.
De mannetjes zijn veel kleiner dan de vrouwtjes. Voor de paring spint het mannetje een web naast dat van het vrouwtje en men noemt dat een metgezel web (companion web).

Na het paren, zoals bij veel andere spinnen, doodt het vrouwtje het mannetje. Het vrouwtje legt dan haar eieren op het metgezel web en wikkelt ze in een zak.

De jonge spinnetjes eten elkaar op in de zak totdat de sterkste spinnetjes de zakwand kunnen breken. De zak kan 400 tot 1400 eieren bevatten.

We sluiten de ronde af met een paar libellen:
de Common Torrent Hawk (Epophthalmia vittata vittata), familie van de Prachtlibellen (foto links). Deze ondersoort is endemisch voor India.

En de Stream Glory (Neurobasis chinensis), behoort tot de Beekjuffers (foto rechts).
It is a large metallic bronze-green colored damselfly. Its fore-wings are transparent, tinted in pale yellow with green neuration. Its hind-wings are opaque in brilliant metallic green or peacock-blue according to angle of view. They flash the wings, displaying the colors to attract females. The colour is produced by interference from the thin surfaces of the wing membrane.

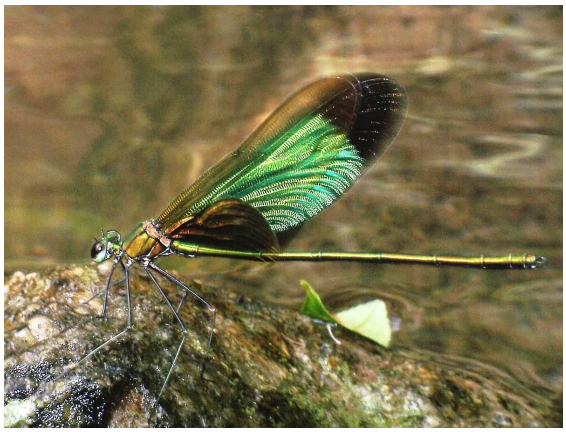

Er is een elektrische panne in het hotel. Heeft zo zijn charme. En neemt niet weg dat we hier heel lekker 'continental' eten.

Rond 22.00u vertrekt de Fred samen met Ashwin en Chinmay met de jeep voor een 'toerke'.
Afwisselend rijden en wandelen, een speciale sfeer.
We horen heel duidelijk de luide en nogal angstaanjagende roep van de Bengaalse oehoe (Indian Eagle Owl – Bubo bengalensis).
Maar we krijgen hem niet zien. Dus plukken we een foto van Internet om toch te weten hoe deze indrukwekkende uil er uitziet.

They are found in hilly and rocky scrub forests, and are usually seen in pairs. They have a deep resonant booming call that may be heard at dawn and dusk. They are typically large owls, and have "tufts" on their heads.
Their diet through much of the year consists of rodents, but birds seem to be mainly taken towards winter. Prey species of birds include partridges, doves, Indian roller, the shikra and the spotted owlet. When feeding on rodents, they tear up the prey rather than swallow them whole.
Their deep haunting calls if delivered from atop a house are considered to forebode the death of an occupant.

Naast de gekende Junglenachtzwaluw, Indische Brulkikker, Brooks huisgekko, Gleadow's huisgekko en Himalaya boomkikker, ook 2 nieuwe soorten:

Lesser Short-nosed Fruit Bat (Cynopterus brachyotis), een kleine Vliegende hond die nog geen Nederlandse naam heeft.

These bats prefer aromatic fruit, especially mangoes. They feed mainly on small fruits by sucking out the juices and soft pulp. They also eat nectar and pollen.
Individuals use tactile, visual, and acoustic stimuli to communicate. They forage with their acute sense of smell and navigate with their keen vision.
They play important roles in plant pollination. Plants such as bananas, avocados, dates, mangoes and peaches, and depend on them for seed dispersal.
Some human cultures consume them as a delicacy.

En ook een speciale antilope, de Indische antilope (Black Buck – Antilope cervicapra). Spijtig genoeg is het te donker om een foto van dit prachtdier te kunnen maken. Dan maar foto's op Internet gaan zoeken...

Deze soort is de snelste antilope van het Indische subcontinent!
Zijn voedsel bestaat voornamelijk uit gras en graan. In het wild kan hij zo'n 18 jaar oud worden.
Ze kunnen grote schade aanrichten aan landbouwgewassen. De soort is bedreigd doordat er veel op het dier wordt gejaagd.

Telkens we door een klein dorpje rijden, vraagt Ashwin mij om kop- en zaklamp te doven. De reden is op zijn minst onverwacht: uit respect voor de mensen die hier hun behoeften gewoon op straat doen.
Op de terugweg rijden we langs 'gecontroleerde' bosbranden... Honderden meters bos en struikgewas in lichter laaie. Indrukwekkende beelden.

Het is vanavond veel te laat geworden, want morgen....

Dinsdag 23 april

We staan op om 04.30u en vertrekken asap naar de ingang van het Pench N.P., het land van Mowgli, het hoofdpersonage in het Jungle Book van Rudyard Kipling.

Onze twee eerste waarnemingen zijn wel leuk.
Een leucistische (en niet een albino) Resusaap komt wandelend in onze richting. Door het gebrek aan daglicht, het is hier nu 05.30u, lukt het ons niet om een haarscherpe foto te nemen...
Deze aap heeft wel degelijk zwarte ogen, en is dus geen albino. Deze verkleuring is een geval van leucisme.
Leucisme is een afwijking bij dieren en mensen die leidt tot een verminderde pigmentatie. Het lijkt op albinisme en wordt daar soms mee verward.
Leucisme resulteert in een vermindering van alle types huidpigment, niet slechts van melanine.

Dieren met deze afwijking hebben een witte/gele/oranje vacht, huid, veren of schubben. De afwijking kan ook alleen voor delen van het lichaam zijn.
De verschillen met albinisme zijn dat leucistische dieren hun normale kleur van de ogen hebben (albinistische dieren hebben rode ogen) en dat zij geen verhoogde gevoeligheid hebben voor zonlicht.
Ook zijn leucistische dieren vaak erg agressief tegenover de niet-leucistische dieren, waardoor deze in tegenstelling tot albino dieren, wel goed kunnen overleven in het wild.
Het is wel zo dat ze, door hun opvallende afwijkende kleur, het soms moeilijker hebben om aan levende prooien te geraken, en zelf gemakkelijker ten prooi vallen bij hun predatoren.

En een 'kill': een Axishert, gedood door een luipaard, hangt in een boom. We wachten een tijdje met de hoop de luipaard te zien terugkomen, maar zonder succes.

We rijden rustig rond, drie uur lang, op zoek naar tijger en/of luipaard.
Geen van beide te zien, maar wel mooie beelden van Sambar, Gaur, Rode kamhoen, Rosse boomekster etend op een andere 'kill', Smyrna-ijsvogel, Nijlgau, Bisschopsooievaar, Aziatische wespendief, Indische slangenarend, Witoogbuizerd, Indische ralreiger, Langstaartklauwier, Aziatische wilde hond en een nieuwe vogelsoort,

de Grijskopspreeuw (Chestnut-tailed Starling – Sturnia malabarica).
The Chestnut-tailed Starling's nest is typically found in open woodland and cultivation.
Like most starlings, it is fairly omnivorous, eating fruit, nectar and insects. They fly in tight flocks and often rapidly change directions with great synchrony.

Het wordt warm. De Hanumanlangoeren zoeken nu al de schaduw op...

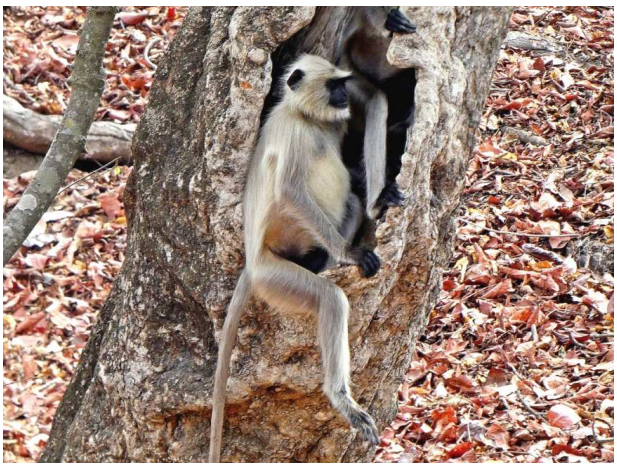

Na het ontbijt rijden we stilaan naar de uitgang van het park. Opnieuw een in gebruik genomen boomholte, deze keer door een jonge Bengaalse varaan.
Even later, een volwassen varaan die zich klaar maakt om een termietenheuvel aan te pakken.

Bij aankomst in ons hotel zien we, laag in een boom bij de receptie, een kleine hagedis. Lang geleden!
Het is de Blanford's rotsagama (Blanford's Rock Agama – Psammophilus blanfordanus).
P. blanfordanus spends most of its time resting or basking under the sun. Excess heat causes it to rest inside water holes to decrease overall body temperature.
P. blanfordanus is found mainly on rocks. The male displays by head nodding.

Om 15.30u kruipen we in de jeep voor onze 2de Pench-safari.

Onderweg komen we een ossenkar tegen. Die rijdt hier niet rond voor de toeristen, dit is écht....

Een beetje verderop zijn we getuige van de vorming van een kleine windhoos, die zich heel snel over de grond verplaatst om ineens te verdwijnen... gedaan! In feite niets te maken met de grotere windhozen. Is gewoon een kleine wervelwind die stof en bladeren doet opwaaien.
Wel mooi om te zien, zeker met dat bruinrood stof.

Overal vogels! Gekende en andere die we nog niet hebben gezien.
Fan-tail Flycatcher, Vlaggendrongo, Smaragdduif, Parelhalstortel, Kleine goudrugspecht, Oosterse tortel (Oriental Turtle Dove – Streptopelia orientalis).

En ook een paar zoogdieren.
Ruddy mangoest (Ruddy Mongoose – Herpestes smithii**).**
The Ruddy Mongoose is native to hill forests in India and Sri Lanka. This mongoose, along with the striped-neck and Indian grey mongeese, are the only mongoose species endemic to India and Sri Lanka. Like other mongooses, it hunts by day and by night.

Een muis met een heel originele Nederlandse naam, de Elliottoepaja (Madras treeshrew – Anathana ellioti).
De soort komt voor in tropische bossen en is endemisch voor India.
Deze muis vertoont veel overeenkomsten met een kleine eekhoorn. De lange pluimstaart helpt bij het evenwicht. De lichaamslengte bedraagt 17 tot 20 cm, de staartlengte 16 tot 19 cm en het gewicht 150 gram.

Dit overdag actieve dier foerageert op de grond en tussen struikgewas, maar ook in bomen. Zijn voedsel bestaat voornamelijk uit wormen en insecten, maar ook vruchten staan op zijn menu. De nacht wordt doorgebracht in een rotsspleet of holle boom.

Het is 18.00u, we begeven ons naar de uitgang van het park.
Opeens zien we een man in een boom. Het is een Ranger die op uitkijk staat.
Onze gidsen lijken te verstaan dat er luipaarden in de buurt zijn.
Inderdaad! Twee luipaarden, op minder dan 100 m van ons, zeer goed gecamoufleerd tussen het struikgewas!

We horen alarmkreten van verschillende diersoorten, maar ook het luid geknor van onze vedetten.
De eerste, het wijfje, verliezen we snel uit het oog, de tweede, een mannetje, lijkt zich niet aan ons te storen en wandelt in onze richting. Na een grote bocht komt hij achter de jeep, op de weg, en verwijdert zich langzaam. Onze chauffeur rijdt voorzichtig achteruit om wat dichter bij te komen.
De luipaard steekt de weg over, legt zich plat in het zand en begint te 'rollen'.
Een mooiere afsluiter van onze 2de game drive hier in Pench konden we ons niet inbeelden.

De Indische panter (Indian Leopard – Panthera pardus fusca).
Is a leopard subspecies widely distributed on the Indian subcontinent. The species Panthera pardus is listed as Vulnerable on the IUCN Red List because populations have declined following habitat loss and fragmentation, poaching for the illegal trade of skins and body parts, and persecution due

to conflict situations.
In 2015, 7,910 leopards were estimated to live in and around tiger habitat in India.
The leopard is elusive, solitary, and largely nocturnal. It is known for its ability in climbing, and has been observed resting on tree branches during the day, dragging its kills up trees and hanging them there, and descending from trees headfirst. It is a powerful swimmer, although is not as disposed to swimming as the tiger. It is very agile, and can run at over 58 kilometres per hour, leap over 6 m horizontally, and jump up to 3 m vertically.
The dietary spectrum of the Indian leopard includes axis deer, sambar deer, nilgai, wild boar, common langur, Indian hare and peafowl.

Hunting of Indian leopards for the illegal wildlife trade is the biggest threat to their survival. They are also threatened by loss of habitat and fragmentation of formerly connected populations.
In May 2010, the Wildlife Protection Society of India estimated that in India at least 3,189 leopards were killed since 1994.

Het avondmaal wordt ons aangeboden op een prachtige locatie in open lucht, een 'private dinner'.
Super gezellig en kei lekker!

We vernemen dat de vertrektijd van onze vlucht morgen van Nagpur naar Mumbai is verlaat.
Eigenlijk goed nieuws, want zo kunnen we hier in Pench een derde jeepsafari maken!

Woensdag 24 april

En dus wordt het voor de zoveelste keer heel vroeg opstaan: de wekker loopt af om 04.30u.
De dag begint met een administratief kantje: nu de retourvluchten vast liggen, moeten we nog de tickets op papier kunnen vast krijgen, verzekerd zijn dat er vervoer is van en naar airport, ... en of we nog eten gaan krijgen! Zou allemaal in orde komen.

De eerste 2 uur van de game drive brengt ons oude gekenden zoals Rode kamhoen, Wigstaarttok, Indische gieren, Smyrna-ijsvogel, Indische slangenarend, Goudjakhalzen en Indiase zwijnen.

En om het eerste deel van de safari af te sluiten, een Indische Olifant die vóór onze jeep zijn kleine en grote boodschap doet. Heel komisch!

Gezellig en uitgebreid ontbijt. Tafeltje mooi gedekt. Perfecte organisatie!

Nieuwe vogelsoorten zijn de Grijze frankolijn (Grey Francolin – Francolinus pondicerianus),
het Indisch paapje (Indian Robin – Saxicoloides fulicatus,
de Malcolms babbelaar (Large Grey Babbler – Argya malcolmi),
de Jungledwergpatrijs (Jungle Bush Quail – Perdicula asiatica)

en de Indische oorgier (Asian King Vulture – Sarcogyps calvus), onze 4de soort gier.
Alle giersoorten gaan ze snel achteruit omwille van het gebruik van Diclofenac!
It is a medium-sized vulture of 76 to 86 cm and a wingspan of about 1.99–2.6 m.
The population of the Asian King Vulture, also known as Red-headed Vulture, has essentially halved every other year since the late 1990s, and what once was a plentiful species numbering in the hundreds of thousands has come dangerously close to extinction in less than two decades. Consequently, it was uplisted to critically endangered in the 2007 IUCN Red List.

Opnieuw een Sita-agaam (Fan-throated Lizard -Sitana spec.) waarvan we de exacte soortnaam niet kunnen terugvinden.

Na het middagmaal, met o.a. een zeer pikante soep, vertrekken we richting luchthaven. Maar dan wel met een ander busje, want bij de onze heeft de airco het opnieuw begeven.
Maar eerst nog een 'afscheidsgroepsfoto' van Pench met Ashwin en Chinmay.

Er is heel veel verkeer, zeker aan de tolhuisjes aan de ingang van de nieuwe deelstaat die we binnenrijden. Heel veel vrachtwagens die worden gecontroleerd... beetje chaotisch.

We rijden heel even de deelstaat Maharashtra binnen.
Het is een van de rijkste staten van het land met als hoofdstad Mumbai. Qua inwoners is Maharashtra, met meer dan 100 miljoen inwoners, de op één na volkrijkste staat van India.
De oppervlakte bedraagt 307.690 km², zijnde 10 keer België.
Bij aankomst in Nagpur, verneemt Ashwin dat zijn vlucht met (minstens) 2 uur is vertraagd. We blijven dus lekker nog 3 uur samen, te kletsen over onze ervaringen en maken gebruik van de tijd en de aanwezigheid van onze gids om een lijst met onze waarnemingen op te stellen, daarbij geholpen door het boek van David.

Om 20.00u nemen we afscheid van onze vriend Ashwin, en om 21.30u stijgt onze Airbus A320 van Air India op, richting Mumbai.
De vlucht zou 1u 20' duren, maar na 40 min. staan we al aan de grond!
Bij het verlaten van het vliegtuig vraagt Fred aan de piloot “How did you fix that?”
Antwoord: “Incredible India”

En dan gaat alles heel snel: de koffers zijn er 'onmiddellijk', de gids staat klaar, de bus wacht op ons... Het is 23.00u, het verkeer hier in Mumbai is 'crazy'.
Om 00.20u zitten we in de bar van ons hotel en om 01.30u trekken we naar de kamers.
Einde van een lange dag, nl. 21 uur...

Donderdag 25 april

We worden dus wakker in Mumbai.
Bombay (officieel: Mumbai) is de grootste stad van India. Deze stad had volgens de volkstelling in 2001 11.914.398 inwoners. De Verenigde Naties schatten het aantal inwoners van de stad voor 2018 op 19.980.000 mensen.
De Griekse cartograaf Ptolemaeus vermeldde in de tweede eeuw v.Chr. de stad als Heptanesia, wat Oudgrieks is voor "een groep van zeven eilanden". De Portugezen, in 1538, noemden het 'Bom Bahia', Portugees voor 'Goede Baai'.

Lang uitslapen eindelijk! Dat wil zeggen ontbijt om 08.00u.
Onze gids voor één dag is Mevr. Ragini Doshi. Die brengt ons eerst naar de Gate of India.
De Gateway of India is een monument bij de haven van Bombay in India. Het is een triomfboog met een hoogte van 26 meter. De Gateway werd gebouwd om het bezoek van Koning George V van het Verenigd Koninkrijk en Koningin Mary van Teck aan Bombay in 1911 te herdenken. Het duurde nog dertien jaar totdat het monument klaar was. Toen het monument net gebouwd was, was het vaak het eerste object dat bezoekers die per boot aankwamen zagen. Toen de laatste Britse soldaten op 28 februari 1948 India verlieten, liepen ze symbolisch onder de boog door.

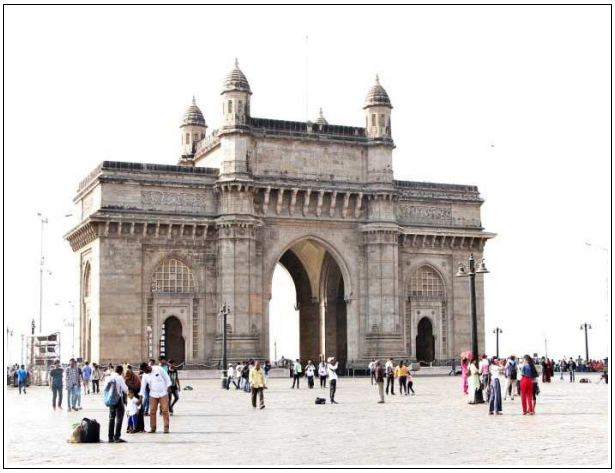

Dan nemen we de boot naar Elephanta Island.
Op het eiland bevindt zich een groep van de 5e- tot 8e-eeuwse grottempels die door UNESCO tot werelderfgoed verklaard zijn. Het heeft ongeveer 150 inwoners. De grotten trekken veel toeristen, die het eiland per veerboot vanuit Mumbai kunnen bereiken.
Het eiland dankt zijn naam Elephanta aan de Portugezen. Ze noemden het eiland naar een groot standbeeld van een olifant dat ze er aantroffen.
Het is hier snikheet, en we hebben een lange wandeling en talrijke trappen voor de boeg. Overal winkeltjes, zeer toeristisch. Gelukkig kan het eerste deel ook met een treintje worden overbrugd.

Resusapen zijn hier alomtegenwoordig, en stelen al wat ze kunnen.
We zien een aap met een Cola fles: hij doet ze open (draaistop!), probeert eraan te drinken, stelt vast dat ze leeg is en gooit ze boos weg! Spijtig genoeg hebben we daar geen beelden van, maar wel van die een (een wijfje) die langs een souvenirwinkeltje is langs gegaan, en een andere (een mannetje) die ergens een lolly heeft gestolen.

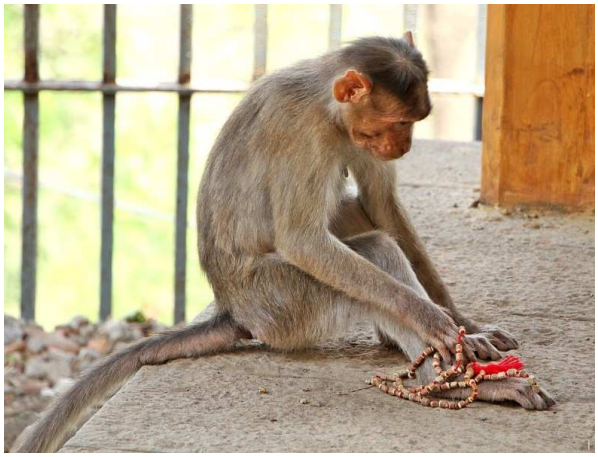

We bezoeken verschillende grotten en spotten een jonge varaan die hier zomaar rondloopt!
De Portugezen vernietigden veel van de kunstwerken die ze aantroffen.

Op de terugkeer moeten we even op het treintje wachten. De Fred weet wat doen...

Terug op het vasteland gaan we naar het Museum Prince of Wales.
Maar eerst stoppen we aan de cafetaria om iets te nuttigen.
Cafetaria trekt op niks, onze gids ook niet. Niet gedienstig, komt niet mee naar cafetaria om te vertalen, komt niet mee voor de audiofoons, niks. Wel tetteren met vriendinnen aan een terrasje zonder zich om ons te bekommeren. Waardeloos.

Dan maar een busrit door de stad, waar we o.a. een blik gooien op het huis van de rijkste man van Indië en 13de rijkste man van de wereld, volgens Forbes.

Antilia is a private home in the South Mumbai. It is the residence of Indian billionaire Mukesh Ambani and his family, who moved into it in 2012; at 27-stories, 173 metres tall, and 400,000 square feet, and with amenities such as three helipads, a 168-car garage, a ballroom, 80-seat theater, terrace gardens, spa, and a temple, the skyscraper-mansion is one of world's largest and most elaborate private homes.

As of November 2014, it is valued at $2 billion, deemed to be the world's second most valuable residential property, after British crown property Buckingham Palace. Its ostentatious use by a single family has made it infamous in India and beyond, including severe criticism in the architectural press and mockery in popular media. The building is named after the mythical island Antilia.

Onze volgende stop is niet ver hiervandaan. Maar we zullen veel geduld moeten oefenen. Dagelijkse kost hier, 24 uur op 24. Grappig is het lichtbord rechts boven “Follow Lane Discipline”...

Stapsgewijs bereiken we de wijk Malahaksmi, waar zich een gigantische openluchtwasserij bevindt. Hier wonen en werken 5.000 mensen.

Dhobi Ghat is een wasserette in open lucht in Mumbai. De traditionele wasmannen, bekend als dhobi's, werken in de open lucht om kleding en beddengoed van privé mensen, hotels en ziekenhuizen van Mumbai schoon te maken. Het werd gebouwd in 1890.
De dhobi's halen de vuile was op aan huis en brengen hem een paar dagen later netjes gestreken en gevouwen terug. Doordat ze minder kosten dan een wasmachine zijn ze erg populair bij Indiase huishoudens.
In de Dhobi Ghat is het altijd druk. Waar je ook kijkt, overal staan dhobi's de was te doen in de betonnen wastuilen, tussen het kleurrijke propere wasgoed dat te drogen hangt.

Om 18.00u beginnen Petra en Patrick aan de voorbereidingen voor hun vertrek en om 23.15u wuiven we ze uit. Zij vliegen vannacht terug naar België. Walter en Fred vertrekken één dag later: omwille van de strubbelingen met de afgelaste vluchten van Jet Airways, konden we niet samen vliegen.

<u>Vrijdag 26 april</u>

Eindelijk eens echt uitslapen.
Geen wekker, geen wake up call, geen afspraken.

Na het ontbijt genieten Walter en Fred van de (gratis) shuttle van het hotel om naar Victoria Station te gaan. Een kort bezoek binnen en buiten, en dan terug de drukke straten op.
Moeilijk om over te steken.

We wandelen naar één van de plekken van waaruit de Dabbawala's vertrekken.
Een dabbawala is een Indiase voedselbezorger in Mumbai. Deze persoon brengt het voedsel naar de kantoormedewerkers. Dabbawala betekent hij die de doos draagt.
Hoewel het lijkt alsof het beroep erg eenvoudig is, is het een gespecialiseerde handel.
De dabbawala bestaat al meer dan een eeuw en is een deel van de cultuur van Mumbai. Het beroep is ontstaan toen India door het Verenigd Koninkrijk was bezet. Voor de Britten, die naar de kolonie kwamen en niet van het lokale eten hielden, werd een service opgezet om hen het eten te brengen dat thuis was voorbereid.
Deze pakjesbezorgingsdienst wordt geroemd om de efficiënte en stipte distributie van de dozen, hoewel de bezorgers meestal analfabeet zijn, en er op de dozen slechts een heel eenvoudige aanduiding is aangebracht waar die bezorgd moeten worden. Elke dag worden meer dan 175.000 lunchboxen verplaatst door een geschatte 4.500 tot 5.000 dabbawala's, allemaal met de grootst mogelijke stiptheid. Volgens een recente enquête, maken ze minder dan één fout in elke 6 miljoen leveringen.

Dit was ons laatste bezoek van de reis.

Nu terug naar het hotel, koffers maken, eten, betalen en wachten op een begeleider.
Er staat altijd wel ergens een medewerker van Creative Travel ons op te wachten, zoals het ook bij het vertrek van Petra en Patrick het geval was.

Om 18.00u zijn we in de luchthaven.
Bij de bagage check heeft Walter een beetje problemen omwille van het aanzienlijk aantal reserve batterijen van de zaklampen. Maar het komt in orde.

Bij de Immigratie is het de beurt aan de Fred om problemen te hebben. De ambtenaar slaagt er niet in om mijn reispas te scannen. Na 4 pogingen wordt er een andere man bijgeroepen. Ook dan lukt het niet. Er worden mij verschillende vragen gesteld en heel even wordt mijn reispas als 'vals' beschouwd. Na 25' palaveren wordt mijn pas volledig met de hand overgeschreven en moet ik nog eens extra op de foto!

Onze vlucht zal met twee en een half uur vertraging opstijgen. Dat wordt straks 23.58u i.p.v. 21.15u.
Dit komt o.m. door een groot aantal bedevaarders die naar Jeddah vliegen, allemaal keurig in het wit, met vrouwen en kinderen. De meesten vliegen voor de eerste keer en weten dus niet wat van hen wordt verwacht bij de boarding. Geen reispas in de hand, geen tickets, want de 'papa' heeft die allemaal vast voor zijn familie, 5 à 6 mensen... Chaos!

Eenmaal in het vliegtuig komt één van de piloten naar ons met de mededeling dat het heel nipt zal worden om in Jeddah onze verbinding te halen, richting Parijs. Maar we zouden geholpen worden

van bij het uitstappen van het vliegtuig tot aan de gate van het volgende vlucht.
Later zullen we ervaren dat daar niks van is, geen enkele assistentie, bla bla bla...

We vliegen met Saudi Airlines, een Airbus A330-343R.
Grote ontgoocheling: geen alcohol aan boord.... Saudi Airlines dus...
En dat is niet het enige mankement.
Voldoende redenen om een klacht te schrijven.
Walter verwoordt het als volgt:
Flight Mumbai (BOM) - Jeddah (JED) SV733 at 26/04/2019
This was by far my worst experience ever with a flight in Business Class.
- The flight departed with a 2:45 hour delay, without explanation.
- That meant we had to run in Jeddah to get our connection with flight SV127 to Paris.
The staff promised assistance to show us the way and get through security, but nobody showed up.
- The luggage did not get to the new flight in time.
Our suitcases are still somewhere in Jeddah and still have to be sent to our home in Belgium.

- It is the first time that I have experienced that Economy can board first and Business Class only afterwards.

- The Business Class seats were very bad:
** No storage possibility for personal items (amenity kit, glasses, ...)*
** Insufficient space to lie flat with both legs. One foot was possible in the narrow hole, the other not.*
** No space in the width: arms had to hang over the edge.*
- That there are no alcoholic drinks available on a flight from Saudia, can be explained, although it was a disappointment considering the price that we paid.
- I received 1 glass of still water without additional question for my wishes and that was it with it for the next 5 hours.
At other companies there is always a bottle of water for the night.
- The food menu chart did mention soft drinks, but they were not offered.
- After dinner, I didn't get a question about whether I wanted coffee or tea.
- The food was also a disappointment:
** The starter with seafood contained some very dry shrimps, a salad that was too hard to bite and bread that was probably several days old.*
** I therefore refused the main course.*
- The toilets were dirty. That was reported to the staff, without action.

<u>Zaterdag 27 april</u>

Deze vlucht is 3.400 km lang. We landen in Jeddah om 02.15u, na 4u50' vliegen.

Onze transfer verloopt toch vlot, zonder hulp.
We stijgen op om 04.20u en landen in Parijs om 09.00u, dat is 5u40' vliegen.
Onze koffers... die hebben het niet gehaald en staan dus nog in Saudi-Arabië.
Dan volgt de treinrit met de Thalys Parijs – Amsterdam om 12.19u.
En we komen eindelijk aan in Antwerpen Centraal om 14.30u.
We zijn gisteren opgestaan om 07.30u. We zijn dus nu 34.30 uur in beweging, waarvan 27.40 uur reistijd...!

We hebben alle 4 volop genoten van een prachtige reis, met leuke gidsen.
Perfecte organisatie vanwege Art of Travel en Creative Travel, waarvoor dank!
Boeiende cultuur en heel mooie natuur gezien, en vooral schitterende waarnemingen van onze 11 tijgers!

Fred.

Rustige nacht, lieve tijger...

Zoogdieren

Barking Deer	Indische muntjak	Muntiacus muntjak
Bengal Tiger	Bengaalse tijger	Panthera tigris tigris
Black Buck	Indische antilope	Antilope cervicapra
Black-naped Hare	Zwartnekhaas	Lepus nigricollis
Dohle	Aziatische wilde hond	Cuon alpinus
Five-striped Palm Squirrel	Vijfstreperige Palmeekhoorn	Funambulus pennanti
Golden Jackal	Goudjakhals	Canis aureus
Greater Mouse-tailed Bat	Egyptische klapneusvleermuis	Rhinopoma microphyllum
Hard-ground Swamp Deer	Barasingahert NP Kanha	Rucervus duvaucelii branderi
Indian Boar	Indiase zwijn	Sus scrofa cristatus
Indian Elephant	Indische olifant	Elephas maximus indicus
Indian Gaur	Gaur	Bos gaurus
Indian Gazelle	Indische gazelle	Gazella bennettii
Indian Giant Flying Squirrel	Vliegend Eekhoorn	Petaurista philippensis
Indian Grey Mongoose	Mangoest	Herpestes edwardsi
Indian Leopard	Indische panter	Panthera pardus fusca
Indian Pipistrelle	Gladneusvleermuis spec.	Pipistrellus mandragora
Jungle Cat	Moeraskat	Felis chaus
Lesser Mouse-tailed Bat	Kleine klapneusvleermuis	Rhinopoma hardwickii
Madras Three Shrew	Elliottoepaja	Anathana ellioti
Nilgai Antelope or Blue Bull	Nijlgau	Boselaphus tragocamelus
Northern Plains Gray Langur	Hanumanlangoer	Semnopithecus entellus
Rhesus Macaque	Resusaap	Macaca mulatta
Ruddy Mongoose	Ruddy mangoest	Herpestes smithii
Sambar Deer	Sambar	Cervus unicolor
Short-nosed Fruit Bat	Kortneusvleerhond	Cynopterus brachyotis
Sloth Bear	Lippenbeer	Melursus ursinus
Spotted Deer	Axishert	Axis axis
Swamp Deer	Barasingahert	Rucervus duvaucelii duvaucelii
Three-striped Palm Squirrel	Indische palmeekhoorn	Funambulus palmarum

Amfibieën

Asian Common Toad	Aziatische gewone pad	Duttaphrynus melanostictus
Common Indian Tree Frog	Himalaya boomkikker	Polypedates maculatus
Cricket Frog	Rijstveldkikker	Fejervarya limnocharis
Indian Bull Frog	Indische brulkikker	Hoplobatrachus tigerinus
Indian Painted Frog	Sri Lankaanse brulkikker	Uperodon taprobanicus
Skittering Frog	Indiase schipperkikker	Euphlyctis cyanophlyctis

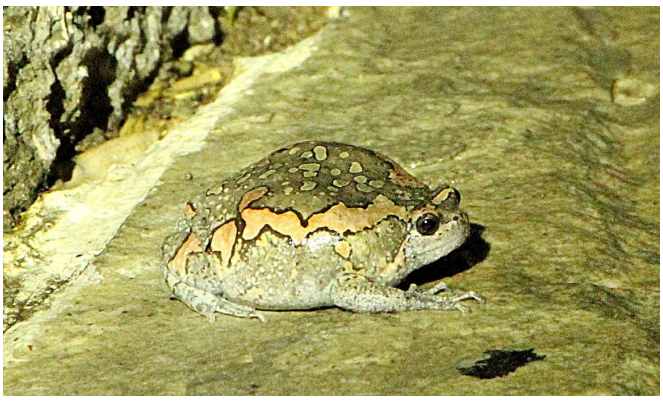

Reptielen

Asian House Gecko	Aziatische huisgekko	Hemidactylus frenatus
Bark Gecko	Leschenault's bladgekko	Hemidactylus leschenaultii
Bengal Monitor	Bengaalse varaan	Varanus bengalis
Brahminy Blind Snake	Gewone wormslang	Indotyphlops brahminus
Checkered Keelback	Aziatische waterslang	Xenochrophis piscator
Fan-throated Lizard	Sita-agaam	Sitana spec.
Forsten's Cat Snake	Forstens' kattenslang	Boiga forsteni
Gleadow’s House Gecko	Gleadow's huisgekko	Hemidactylus cf. gleadowi
Ground gecko Brook's gecko	Brooks huisgekko	Hemidactylus brookii
Indian Rock Python	Tijgerpython	Python molurus
Indian Softshell Turtle	Gangesdrieklauw	Nilssonia gangetica
Keeled Indian Mabuya	Gekielde grasskink	Eutropis carinata carinata
Mugger Crocodile	Moeraskrokodil	Crocodylus palustris
Oriental Garden Lizard	Bloedzuiger	Calotes versicolor
Peninsular Rock Agama	Zuid-Indiase rotsagama	Psammophilus dorsalis
Spectacled Cobra	Brilslang	Naja naja

Vogels

Ashy Drongo	Grijze drongo	Dicrurus leucophaeus
Asian King Vulture	Indische oorgier	Sarcogyps calvus
Asian Koel	Indische koël	Eudynamys scolopaceus
Asian Palm Swift	Aziatische palmgierzwaluw	Cypsiurus balasiensis
Asian Pied Starling	Eksterspreeuw	Gracupica contra
Bar-headed Goose	Indische gans	Anser indicus
Barred Buttonquail	Zwartkeelvechtkwartel	Turnix suscitator
Bay-backed Shrike	Bruinrugklauwier	Lanius vittatus
Black Drongo	Koningsdrongo	Dicrurus macrocercus
Black-eared Kite	Oostelijke Zwarte wouw	Milvus migrans lineatus
Black redstart	Zwarte roodstaart	Phoenicurus ochruros
Black Stork	Zwarte ooievaar	Ciconia nigra
Black-crowned Night-heron	Kwak	Nycticorax nycticorax
Black-headed Ibis	Indische witte ibis	Threskiornis melanocephalus
Black-hooded Oriole	Zwartkopwielewaal	Oriolus xanthornus
Black-winged Stilt	Steltkluut	Himantopus himantopus
Bonelli's Eagle	Havikarend	Aquila fasciata
Brahminy Starling	Pagodespreeuw	Sturnia pagodarum
Brown-capped Pigmy Woodpecker	Bruinkapspecht	Dendrocopos moluccensis
Brown-cheaked Fulvetta	Bruinwangnontimalia	Alcippe poioicephala
Brown-headed Barbet	Bruinkopbaardvogel	Psilopogon zeylanicus
Cattle Egret	Koereiger	Bubulcus ibis
Chestnut-shouldered Petronia	Indische rotsmus	Gymnoris xanthocollis
Chestnut-tailed Starling	Grijskopspreeuw	Sturnia malabarica
Cinereus Tit	Grijze koolmees	Parus cinereus
Common Babbler	Gewone babbelaar	Argya caudata
Common Greenshank	Groenpootruiter	Tringa nebularia
Common Hawk Cuckoo	Indische sperwerkoekoek	Hierococcyx varius
Common Hoopoe	Hop	Upopa epops
Common Kingfisher	Ijsvogel	Alcedo atthis
Common Moorhen	Waterhoen	Gallinula chloropus
Common Myna	Treurmaina	Acridotheres tristis
Common Sandpiper	Oeverloper	Actitis hypoleucos
Common Tailorbird	Langstaartsnijdervogel	Orthotomus sutorius
Coppersmit Barbet	Kopersmid	Psilopogon haemacephalus
Crested Bunting	Kuifgors	Emberiza lathami
Crested Hawk-eagle	Indische kuifarend	Nisaetus cirrhatus
Crested Serpent Eagle	Indische slangenarend	Spilornis cheela
Crested Tree Swift	Gekroonde boomgierzwaluw	Hemiprocne coronata
Dusky Crag Martin	Indische rotszwaluw	Ptyonoprogne concolor
Egyptian Vulture	Aasgier	Neophron percnopterus
Emerald Dove	Smaragdduif	Chalcophaps indica
Eurasian spoonbill	Lepelaar	Platalea leucorodia
Forest Wagtail	Boomkwikstaart	Dendronanthus indicus
Fulvous-brested Woodpecker	Vaalborstspecht	Dendrocopos macei
Glossy Ibis	Zwarte ibis	Plegadis falcinellus
Great Egret	Grote zilverreiger	Ardea alba
Great White Pelican	Roze pelikaan	Pelecanus onocrotalus

Greater Coucal	Chinese spoorkoekoek	Centropus sinensis
Greater Racket-tailed Drongo	Vlaggendrongo	Dicrurus paradiseus
Greater Spotted Eagle	Bastaardarend	Clanga clanga
Green Bee-eater	Kleine groene bijeneter	Merops orientalis
Green Sandpiper	Witgat	Tringa ochropus
Grey Frankolin	Grijze frankolijn	Francolinus pondicerianus
Grey Heron	Blauwe reiger	Ardea cinerea
Grey Nightjar	Junglenachtzwaluw	Caprimulgus indicus
Grey Wagtail	Grote gele kwikstaart	Motacilla cinerea
Grey-headed Fish Eagle	Grote rivierarend	Ichtyophaga ichtyaetus
House crow	Huiskraai	Corvus splendens
House Sparrow	Huismus	Passer domesticus
Indian Cuckoo	Kortvleugelkoekoek	Cuculus micropterus
Indian Eagle Owl	Bengaalse oehoe	Bubo bengalensis
Indian Grey Hornbill	Wigstaarttok	Ocyceros birostris
Indian Myna rood	Oevermaina	Acridotheres ginginianus
Indian Peafowl	Blauwe pauw	Pavo cristatus
Indian Pond Heron	Indische ralreiger	Ardeola grayii
Indian Robin	Indisch paapje	Saxicoloides fulicatus
Indian Roller	Indische scharrelaar	Coracias benghalensis
Indian Silverbill	Loodbekje	Euodice malabarica
Indian Spot-billed Duck	Indische vlekbekeend	Anas poecilorhyncha
Indian Spotted Eagle	Indische schreeuwarend	Clanga hastata
Indian Vulture	Indische gier	Gyps indicus
Intermediate Egret	Middelste zilverreiger	Ardea intermedia
Jungle Babbler	Junglebabbelaar	Turdoides striata
Jungle Bush Quail	Jungledwergpatrijs	Perdicula asiatica
Jungle Crow	Dikbekkraai	Corvus macrorhynchos
Jungle Myna	Junglemaina	Acridotheres fuscus
Large Cuckooshrike	Javaanse rupsvogel	Coracina javensis
Large Grey Babbler	Malcolms babbelaar	Argya malcolmi
Laughing Dove	Palmtortel	Spilopelia senegalensis
Lesser Adjudant	Javaanse maraboe	Leptoptilos javanicus
Lesser Golden-backed Woodpecker	Kleine goudrugspecht	Dinopium benghalense
Lesser Whistling Duck	Indische fluiteend	Dendrocygna javanica
Little Cormorant	Indische dwergaalscholver	Microcarbo niger
Little Egret	Kleine zilverreiger	Egretta garzetta
Long-tailed Shrike	Langstaartklauwier	Lanius schach
Malabar grey hornbill	Malabartok	Ocyceros griseus
Malabar Pied Hornbill	Malabarneushoornvogel	Anthracoceros coronatus
Orange-headed Trush	Damalijster	Geokichla citrina
Oriental Darter	Indische slangenhalsvogel	Anhinga melanogaster
Oriental Honey Buzzard	Aziatische wespendief	Pernis ptilorhynchus
Oriental Magpie Robin	Dayallijster	Copsychus saularis
Oriental Scops Owl	Oosterse dwergooruil	Otus sunia
Oriental Turtle Dove	Oosterse tortel	Streptopelia orientalis
Paddyfield Pitpit	Oriëntaalse pieper	Anthus rufulus

Painted Spurfowl	Pareldwergfazant	Galloperdix lunulata
Painted Stork	Indische nimmerzat	Mycteria leucocephala
Pied Avocet	Kluut	Recurvirostra avosetta
Plum-headed Parakeet	Pruimekopparkiet	Psittacula cyanocephala
Purple Heron	Purperreiger	Ardea purpurea
Purple Sunbird	Purperhoningzuiger	Cinnyris asiaticus
Purple Swamphen	Purperkoet	Porphyrio porphyrio
Red Jungle Fowl	Rode kamhoen	Gallus gallus
Red Spurfowl	Rode dwergfazant	Galloperdix spadicea
Red-naped Ibis	Wrattenibis	Pseudibis papillosa
Red-rumped Swallow	Roodstuitzwaluw	Cecropis daurica
Red-vented Bulbul	Roodbuikbuulbuul	Picnonotus cafer
Red-wattled Lapwing	Indische kievit	Vanellus indicus
Red-whiskered Bulbul	Roodoorbuulbuul	Picnonotus jocosus
River Tern	Rivierstern	Sterna aurantia
Rock Bush Quail	Madrasdwergpatrijs	Perdicula argoondah
Rock Pigeon	Rotsduif	Columba livia
Rose-ringed Parakeet	Halsbandparkiet	Psittacula krameri
Ruddy Shelduck	Casarca of Roestgans	Tadorna ferruginea
Rufous Treepie	Rosse boomekster	Dendrocitta vagabunda
Rufous Woodpecker	Rosse specht	Micropternus brachyurus
Sarus Crane	Sarus kraanvogel	Antigone antigone
Shikra	Shikra	Accipiter badius
Spotted Dove	Parelhalstortel	Streptopelia chinensis
Spotted Owlet	Brahmaanse steenuil	Athene brama
Stork-billed Kingfisher	Ooievaarsbekijsvogel	Pelargopsis capensis
Tickell's Blue Flycatcher	Tickells niltava	Cyornis tickelliae
Western Yellow Wagtail	Gele kwikstaart	Motacilla flava
White Stork	Ooievaar	Ciconia ciconia
White-breasted Waterhen	Witborstwaterhoen	Amaurornis phoenicurus
White-browed Wagtail	Indische bonte kwikstaart	Motacilla maderaspatensis
White-eyed Buzzard	Witoogbuizerd	Butastur teesa
White-rumped Munia	Spitsstaartbronzemannetje	Lonchura striata
White-rumped Shama	Shamalijster	Kittacincla malabarica
White-rumped Vulture	Bengaalse gier	Gyps bengalensis

Varia

Scorpio	Schorpioen	Buthoscorpio spec.
Asiatic honey bee	Aziatische honingbij	Apis cerana
Assassin Bug Nimph	Kever	fam. Acanthaspis
Two-dotted Ground Bug	Kever	fam. Acanthaspis
Butterflies	Vlinders	
Blue Pansy	Nymphalidae fam.	Junonia orithiya
Blue Tiger	Nymphalidae fam.	Tirumala limniace
Chestnut-streaked Sailer	Limenitidinae fam.	Neptis jumbah
Common Castor	Nymphalidae fam.	Ariadne merione
Common Crow	Nymphalidae fam.	Euploea core
Common Emigrant	Witje spec.	Catopsilia pomona
Common Grass Yellow	Witje spec.	Eurema hecabe
Common Sailor	Limenitidinae fam.	Neptis hylas
Crimson Rose	Page spec.	Pachliopta hector
Mottled Emigrant	Witje spec.	Castiliaans pyranthe
Plain Tiger	Kleine monarchvlinder	Danaus chrysippus
Plains Cupid	Blauwtjes familie	Luthrodes pandava
Spot Swordtail	Page spec.	Graphium nomius
Striped Tiger	Nymphalidae fam.	Danaus genutia genutia
Tawny Coster	Nymphalidae fam.	Acraea violae
Ants	Mieren	
Crematogaster Ants	Mier	Crematogaster spec.
Nest Weaver Ants	Groene wevermier	Oecophylla smaragdina
Dragonflies	Libellen	
Common Clubtail	Rombout spec.	Ictinogomphus rapax
Common Torrent Hawk	Prachtlibel spec.	Epophthalmia vittata
Ditch Jewel	Korenbout fam.	Brachythemis contaminata
Stream Glory	Beekjuffer fam.	Neurobasis chinensis
Spiders	Spinnen	
CommonTwo-tailed Spider	Spin	Hersilia sp.
Daddy Long-legs Spider	Spinachtige	Pholcidae spec.
Jumping Spider	Springspin	Salticidae fam.
Signature Spider	Wielwebspin fam.	Argiope anasuja
Sun spider	Spin	Solifugae fam.

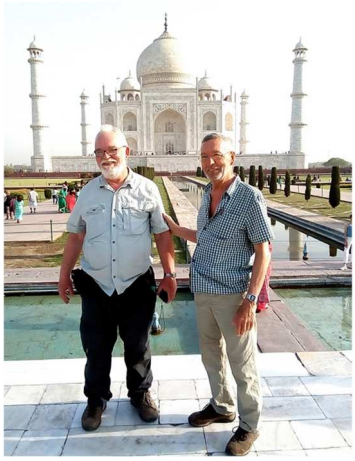

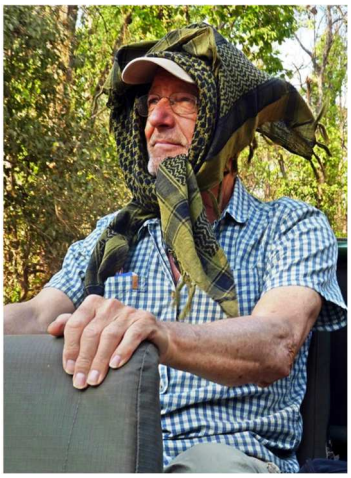

↓EXIT↓